

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2020**

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

*Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Villamosmérnöki és Informatikai Kar Dékáni Hivatalának gondozásában
230 példányban.*

*A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat
használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.*

A kéziratot zártuk: 2020. április 17-én

Felelős kiadó: Charaf Hassan dékán

Összeállította: Orbán Annamária

Szerkesztésben közreműködött: Megyeri Zsuzsa

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Dékáni köszöntő – 5

Villamosmérnöki és Informatikai Kar jubileumi diplomásai – 7

BME értékmegőrző tevékenységek – 223

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedes kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas- és rubinoklevelek mellett az olvasó kezében lévő kis könyvet is átnyújtjuk volt diákjainknak, melyben a benyújtott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kiadvány lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, „találkozhatnak” a régi évfolyamtársakkal, és előcsalogathatók a közös emlékek is.

A Kari Tanács 2020-ban a Villamosmérnöki és Informatikai Karon 3 vas-, 18 gyémánt- és 189 aranyoklevél adományozásáról döntött. A kitüntetettek szakmai életrajzeit oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2020. évben a karra 210 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, a Villanykarnak, örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találoztunk olyan sorokkal, amelyekben régi egyetemi emlékek kerültek elő, valamint hála és köszönet rejlett egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

Volt hallgatóinkkal való kapcsolattartást szolgálja a www.alumni.vik.bme.hu honlap is, ahol híreket olvashatnak a kar kiemelt rendezvényeiről, de segítséget nyújthat a hálózat az öregdiák találkozók szervezésében is.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk és karunk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és a Villanykarhoz.

A Villamosmérnöki és Informatikai Kar Kari Tanácsa nevében tisztelettel köszönti Önöket:

Budapest, 2020. május 28.

Dr. Charaf Hassan

dékán

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

2020-ban jubilálók betűrendben

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Vasdiploma

- 12 Karsai Henrik
- 13 Dr. Kelényi Miklós
- 14 Ormay József

Gyémántdiploma

- 15 Barczai László
- 16 Bardócz Tamás
- 17 Dr. Deme Sándor
- 18 Gajdos László
- 19 Dr. Gärtner Péter
- 20 Gedeon Ellen
- 21 Hajdú Bálint
- 22 Kékesi Imre
- 23 Kertai József
- 24 Kuthy Károly
- 25 Menyhárt Viktor
- 26 Dr. Nyitrai Zoltán
- 27 Pálfi Zoltán
- 28 Dr. Rozsondai Anna
(Szövényi Lux Endréné Dr)
- 29 Sipos Vilmos
- 30 Dr. Szilágyi Sándor
- 31 Szövényi-Lux Endre
- 32 Varga Ferenc

Aranydiploma

- 33 Ádám Sándor
- 34 Ádám Tihamér
- 35 Antal Sándor
- 36 Dr. Antos György
- 37 Dr. Apor Péter
- 38 Asztalos Gábor
- 39 Asztalos Gáborné
- 40 Baji Pál
- 41 Dr. Balázs Tibor
- 42 Bánszegi Géza
- 43 Dr. Bárány István
- 44 Becske István
- 45 Beliczay Katalin
- 46 Bérczi Endre
- 47 Bertalan Imre
- 48 Bócz Tamás
- 49 Bogár István
- 50 Bohánsky Dóra
- 51 Bondor Endre
- 52 Borsos Szabó Ferenc
- 53 Bördén Péter
- 54 Dr. Brückner Huba
- 55 Budai Károly
- 56 Büky Dénes
- 57 Cziffra Zsuzsanna
- 58 Csomor Gyula

59	Juan Andrés Delgado González	91	Horváth Józsefné
60	Diószeghy Huba	92	Horváth Lajos
61	Dolmányos János	93	Horváth Zoltán
62	Dorogi Mária	94	Horváth-Takács Csaba
63	Elsner Julianna	95	Hudoba Ferenc
64	Engárd Ferenc	96	Ikladi Sándor Péter
65	Erdélyi Ferenc	97	Inokai Gábor
66	Erdős Gábor	98	Izsóf Tihamér
67	Eszes Nándor	99	Jakubik István
68	Fekete Attila	100	Jámbor Oszkár
69	Fekete Gizella	101	Dr. Juhász Pál
70	Fekete-Páris Árpád	102	Jurisits János
71	Felkár József	103	Kacskovics Lajos
72	Fertődi Miklós	104	Kalocsai Alajos
73	Fischer Tamás	105	Kápolnai Zsuzsanna Enikő
74	Fixek László	106	Karacs Albert
75	Fröhlich András	107	Kecskés Katalin
76	Gácsi Gyula	108	Kelemen Imre
77	Dr. Gálfi István	109	Kerekes Imre
78	Gémes Imre	110	Kertész Zoltán
79	Gergely András	111	Kindzierszky Emil
80	Guba Lajos	112	Király Márta
81	Gulyás István	113	Kiss Miklós
82	Gulyás Zsuzsanna	114	Kóródy Pál
83	Győri Ferenc	115	Kósa Endre
84	Harmati István	116	Kovács Emma
85	Hartmann Tivadar	117	Kovács Gábor
86	Havas András Tamás	118	Kovács Károly
87	Dr. Hermann Imre	119	Kovács László
88	Hidvégi Zsuzsanna	120	Kováts Emil
89	Hortobágyi József	121	Kováts Gábor
90	Horváth Ágnes	122	Kő Ferenc

123	Kőmíves István	155	Dr. Nagy Pál Géza
124	Dr. Kőrösi István	156	Nagyné Cséky Zsuzsanna
125	Kun László	157	Dr. Németh Pál
126	Kurczveil István	158	Neuwirth Péter
127	Kutasi László	159	Ódor László
128	Kuti László	160	Pálházi Ferenc
129	Dr. Küzdényi György	161	Papp Kálmán
130	Laborcz Imre	162	Pásztóy Katalin
131	Lampert Sándor	163	Pavlyák Péter
132	Laufer Judit	164	Peterdi Jenő
133	Lengyel Eszter	165	Petes József
134	Limperger István	166	Polányi József
135	Liptay Tivadar Andor	167	Dr. Pritz Tamás
136	Lobmayer Kornél	168	Dr. Prónay Gábor
137	Dr. Lugosházi Ildikó	169	Rácz Zsigmond
138	Dr. Macskássy Péter	170	Rozsnyai István
139	Madarassy Sándor	171	Sárdy Botond
140	Magda László	172	Sashegyi Ágnes
141	Magyar Ildikó	173	Sasvári István
142	Makó Jánosné	174	Schneider Mária
143	Málik Sándor	175	Dr. Sebestyén István
144	Máté Béla	176	Sergyán Gyula Zoltán
145	Mátyus Ferenc	177	Siklós Gábor
146	Megyeri Sándor József	178	Dr. Simon Zoltán
147	Dr. Megyery Károly	179	Sinka Zsuzsanna
148	Mészáros Miklós	180	Sipos Gyula
149	Molnár József Bálintné	181	Sitkei Gyula
150	Molnárka Zoltán	182	Dr. Solt Iván
151	Nagy Ákos	183	Dr. Somogyi Tamás
152	Nagy Ferenc	184	Somosvári Béla
153	Nagy Imre	185	Steiner Teréz
154	Nagy László	186	Sugár Béla

187 Sütő Károly
188 Szabó János
189 Szabó József
190 Szabó József
191 Szép Kálmán
192 Szepesházy Tamás
193 Szertics Miklós
194 Szigeti Ágnes
195 Szőke Róbert
196 Szűcs András
197 Takács Éva
198 Telkes András
199 Thuránszky Judit
200 Timár György
201 Tóth Endre
202 Dr. Tóth Judit
203 Tóth G. Árpád
204 Dr. Törzsök István

205 Ujvárosi Előd
206 Váradi László
207 Varga Etelka
208 Varga Gábor
209 Varga Ildikó
210 Dr. Vári Anna
211 Várnai Éva
212 Várnai György
213 Vasvári Viktor
214 Vigh Julianna
215 Vincze Endre
216 Visky Károly
217 Vödrös Csaba
218 Weiner György
219 Dr. Zentai György
220 Zerkovitz István
221 Zsitnyár Erzsébet

Karsai Henrik

1931-ben született Bécsben.

2005-ben arany-, 2016-ban gyémántdiplomában részesült.

Villamosmérnöki diplomájának megszerzése után 1959-ig a Beloiannis Híradástechnikai Gyárban fejlesztőmérnökként dolgozott, alkatrészfejlesztéssel, mikrohullámú fejlesztéssel foglalkozott. 1960 és 1975 között a Magyar Szabványügyi Hivatal főmérnöke volt. Híradástechnikai és elektronikus műszerszabványok kidolgozása volt a feladata. Ebben az időben ellátta a Nemzetközi Elektronikai Bizottság Elektronikus Mérőkészülékek műszaki bizottság nemzetközi titkárságának vezetői tisztét. 1990-ig a Hungagent Rt. cégvezetőjeként licencek eladása, vásárlása, piackutatás, export, vegyesvállalat alapítás volt a feladata. 1991—1995 között a Contarex Kft. társtulajdonos-ügyvezetője volt. Elektronikus biztonsági rendszerek fejlesztésével és gyártásával, majd 1996-tól az Audiorex Kft. társtulajdonos-ügyvezetőként a Siemens Audiologische Technik GmbH kizárólagos magyar partnereként hallókészülékek forgalmazásával, szervizelésével és gyártásával foglalkozott. Főállása mellett 1964—1969 közötti időben mellékfoglalkozásban a BME Híradástechnikai Elektronika Tanszékén az Elektronikus mérések c. tárgyat adta elő. 1964-től 1974-ig másodállásban a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet elektronikai szakértőjeként egy hidrológiai távmérő rendszer fejlesztésének és gyártásba vitelét vezette. Több új mérési eljárásra számos országban kapott szabadalmat. Szabadalmazott érzékelőket több hazai és nemzetközi szakkonferencián bemutatták, és mérőállomásukat az AGROmash EXPÓ-n 1981-ben nagydíjjal tüntették ki. 1987-ben két szabadalma licencét megvásárolta egy NSZK-beli szakkonferencián. 1989-ben a M. K. Közgazdasági Egyetemen nemzetközi marketing diplomát, majd 1967-ben mérnök-közgazdász diplomát szerzett.

Munkásságát két alkalommal Kiváló Dolgozó, egyszer Kiváló Feltaláló arany fokozatával ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kelényi Miklós

a műszaki tudományok doktora

1931-ben született Budapesten.

2005-ben arany- 2018-ban gyémántdiplomában részesült.

A Fogaskerékgyárban és a Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalatnál eltöltött rövid idő után 1956–1990 között az Aluterv-FKI Alumíniumipari Tervező és Kutató Intézet Kohászati Irodájában tervezőmérnök, szakosztályvezető, majd 1963-tól osztályvezető, 1985-től pedig osztályvezető műszaki tanácsos címmel. Az Aluterv-FKI-nél töltött 35 év alatt a hazai alumíniumkohók nagyteljesítményű egyenirányítóinak, valamint a kohók és egyéb színesfémipari üzemek összes új létesítményeinek és rekonstrukcióinak tervezésében, a kivitelezések tervezői művezetésében vett részt. A vonatkozó beruházási programok villamos részét (amely a kohóknál az egyenirányító berendezések miatt igen jelentős rész) még osztályvezetőként is személyesen készítette. Számos színesfémipari nemzetközi konferencián angol nyelven tartott szakmai előadást. Több publikációja jelent meg a Kohászati Lapok, a Magyar Alumínium c. szaklapokban, valamint az Aluterv-FKI évkönyvekben. Az UNIDO nemzetközi szervezet alumíniumkohászati szakértőjeként teljesített küldetéseket Irakban, Mozambikban, Líbiában, Vietnámban és Indiában. Szakmai pályafutása alatt két ízben tért vissza további tanulmányok folytatására a BME-re, 1963-ban a Gépészmérnöki Kar gazdasági mérnöki szak energiagazdálkodási ágazatán gazdasági mérnöki diplomát szerzett, majd 1969-ben Ipari elektronika szaktudományból műszaki doktorrá avatták.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ormay József

1932-ben született Budapesten.

2004-ben arany-, 2014-ben gyémántdiplomában részesült.

Első munkahelye az Országos Mérésügyi Hivatal volt, ahol az elektromos laboratóriumban elsősorban villamos mérőműszerek hitelesítésével foglalkozott. Emellett a precíziós műszerek ellenőrzési-mérési pontosságának fejlesztése volt a feladata. Később az Elektronikus Mérések Osztályára helyezték. Önálló munkakörként kapta meg a különleges elektronikus mérő- és ellenőrző műszerek hitelesítését. 1956-ban a munkástanács tagjává választották és ezért a forradalom leverése után felmondták az állását. A Kábel- és Műanyaggyárban működő Hanglemezgyárban sikerült elhelyezkednie, ahol rövid idő után megbízták a MEO vezetésével. Az akkor újdonságnak számító mikrobarázdás hanglemezek gyártásának fejlesztése volt egyik célja, amit több sikeres újítás, módosítás bevezetésével hamarosan nemzetközileg is elismert színvonalra sikerült emelnie. Ezután a Méréstechnikai Központi Kutató Intézet alkalmazottjaként, a dr. Tarnai Kálmán professzor vezetése alatt álló Elektronikus Osztályra került. Részt vett a digitális mérőműszerek fejlesztésében. Önálló munkái – többek között – a digitális színkoordináta-mérő, a digitális ohmmérő, a digitális pH mérő több nemzetközi kiállításon is szerepeltek, azokról szimpóziumokon, az IMECO nemzetközi konferenciáin, belföldön és külföldön több előadást is tartott. Cikkei, tudományos ismertetői a Mérés és Automatika hasábjain jelentek meg. Amikor az MKKL-t feloszlatták, illetve az MMG-be olvasztották be, munkahelyet változtatott. A Tungsram Rt. Fényforrásfejlesztési Főosztálya Méréstechnikai Osztályán helyezkedett el. A fejlesztés alatt álló fényforrások paramétereinek mérési eljárásait, majd speciális mérőműszereit fejlesztette ki. Eredményeik alapján több új, jó hatásfokkal rendelkező fényforrás fejlesztésére került sor. Az akkor a vezetésével kialakított laboratóriumot az időközben tulajdonossá vált General Electric vezetői is nagyra értékelték. Jelenleg, számítástechnikai szakértőként működik egy vállalatnál.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Barczai László

1934-ben született Szajlán.

2010-ben aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után az ÉMÁSZ egri igazgatóságán kezdett dolgozni. A gyakorlati idő letelte után hálózati tervezéssel, külső tervek véleményezésével, azok villamosenergia-ellátásával foglalkozott. 1963–73-ig a Heves megyei Tervező Vállalatnál irányító tervezőként, csoportvezetőként, majd műterem-vezetőként dolgozott. Feladatköre a korábbiakhoz képest kibővült az erősáramú ipari berendezések és épület villamos berendezések tervezésével. 1973–81 között az AGROBER Heves megyei Kirendeltségénél dolgozott, elsősorban a nagyüzemi 22 mezőgazdasági létesítmények területén. 1981–1994-ig a Heves megyei Építőipari és Szolgáltató Vállalatnál csoportvezetőként a tervezésen felül azok szakmai-kivitelezési előkészítésével és a megvalósulás ellenőrzésével foglalkozott. 1981-ben épületvillamossági, 1991-ben kis- és nagyfeszültségű vezetékek és transzformátorállomások magántervezői, közben 1987-ben erősáramú villamos szakirányú vezető-tervezői jogosultságot szerzett. 1965–1998 az Egri Megyei Bíróságnál erősáramú munkavédelmi igazságügyi műszaki szakértőként is dolgozott, 1975–2003 között ipari műszaki szakértőként is tevékenykedett. 1995–2007 között nyugdíjas kiegészítő tevékenységként magántervezői munkákat végzett. 1965-től a Magyar Elektrotechnikai Egyesület, 1996-tól a Magyar Mérnöki Kamara tagja.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bardócz Tamás

1937-ben született Kispesten.

Egyetemi évei alatt nagy hatással volt rá a Villamosmérnöki Kar által a lengyelországi Gdansk hajógyárába szervezett tanulmányút. Megismerkedtek egy tengerjáró hajó elektromos hálózatával, műszaki felszereltségével. Ezúton is hálás az egyetemnek az ottani karos társaival együtt, hogy ilyen felejthetetlen élményben lehetett részük. Az egyetem elvégzése után a kispesti Elektromos Készülékek és Mérőműszerek Gyárában (ÉKM) helyezkedett el. Ez a cég később felvette a Ganz Műszer Művek nevet. Első nagyobb feladata volt a Kohó-és Gépipari Minisztérium felkérésére több kisvállalat összevonása, termelésük összehangolása, nagyobb hatékonyság elérése. A folyamatról rendszeresen tájékoztatta a minisztériumot. Munkája mellett 1971-ig a kispesti Latinka Sándor Gép- és Villamosipari Szakközépiskolában nappali és esti tagozaton is tanított elektrotechnika tantárgyat. Diákjai szerették, tisztelték, sok tanítványa a nyomdokaiba lépett, és az érettségi vizsga után a BME-n folytatta tanulmányait. A hagyományoktól eltérően sok lánytanuló választotta az ő hatására a műszaki pályát. Az ÉKM-ben a gyárfejlesztési osztály vezetője volt. A fejlesztés egyik kiemelkedő eredménye volt, amikor a szilárd tüzelésű kazánok helyett földgáz üzemű rendszert alakított ki, továbbá javasolta a Gödöllői Árammérő Gyár fűtésének az átalakítását is. Ez sokkal gazdaságosabb, és környezetkímélőbb megoldás volt. Kispesten felújította a transzformátorházat, ezzel korszerűvé, és biztonságossá tette a gyár működését. 1973-ban a Ganz Műszer Művek az ország villamos műszergyártásának 90%-át képviselte. 1983-ban elnyert egy beruházási hitelpályázatot a Világbanktól. A fejlesztés döntő része gépberuházás volt, mellyel a vállalat valamennyi telephelyét fejlesztette. Munkája mellett rendszeresen részt vett a Ganz-újság szerkesztésében, sport-és kulturális programok, kirándulások szervezésében, egészen nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Deme Sándor

1936-ban született Debrecenben.

2010-ben aranydiplomában részesült.

Végzettség: Moszkvai Energetikai Intézet, gyengeáramú villamosmérnök (1954–1960) Munkahely 1960-tól 2005-ig, MTA Központi Fizikai Kutató Intézet, majd ennek megszűntével a Magyar Tudományos Akadémia KFKI Atomenergia Kutatóintézete, tudományos főmunkatárs, jelenleg Atomenergia Mérnökiroda Kft. (Budapest) részmunkaidős munkatársa. Jelenleg független műszaki szakértőként Paks II előzetes biztonsági jelentésén dolgozik. Tudományos fokozat: CSc, fizika (1969), BME egyetemi doktora (1969) Szakmai, tudományos munkásság: 1960–1970 tudományos munkatárs, 1970 óta tudományos főmunkatárs. Az első 9 évben a neutronsugárzás dozimetriájával foglalkozott, 1969–1973 között a dubnai (Szovjetunió) Egyesített Atomkutató Intézetben tudományos csoportvezető volt, a pulzált neutronforrások mérése volt a szakterülete, 1973 óta pedig sugárvédelmi környezetellenőrzéssel foglalkozott. Egyik irány a paksi atomerőmű környezetellenőrző rendszerének fejlesztése, a másik az űrállomásokhoz termolumineszcens dózismérő rendszerek fejlesztése. Három könyve és egy egyetemi szakmérnöki jegyzete jelent meg, az egyik könyv angol nyelven a sugárzások méréstechnikájával kapcsolatban. A gödöllői Szent István Egyetemen 2005 és 2009 között sugárvédelmet oktatott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gajdos László

1937-ben született Tiszaszalkán.

2010-ben aranydiplomában részesült.

Végzettsége: vill. energiaip. technikus, okl. vill. mérnök, rendszerszervező, esztéta. Iskolák: Vásárosnaményi Áll. Ált. Isk., Bláthy Ottó Vill.ip. Techn. Miskolc, NME Gépészm. Miskolc, BME Vill.mérn. Kar, SZÁMOK Rendszerszervező Szak, ML Esti Egy. Esztétika szak. Posztgrad. képzések: SZÁMOK: Készletgazd. módszerek, Szimuláció a vezetésben, Szám. gépes termelésirányítás, Operációkutatási esettanulmányok, Adatbázis-kezelő rendsz., Vezetési rendsz., Információtároló rendsz., Adatvédelmi felelős, Mikroszámítógépek. Munkahelyek: Budapest Filmstúdió, MAFILM Magyar Filmgyártó Váll., UTIBER Közúti Beruházó Váll., majd Kft. Munkakörök: szervizmérnök, hangmérnök, hangosztályvez., fő-diszpécser-h., szám.techn. vezető. Mérnöktanárként oktatott: Kandó Kálmán Villamosip. Technikum, SZÁMOK Folyamatszervezői tanfolyam. Munkakapcsolatok: MIKI Műszerip. Kut.int. mérőrendszer, KÖTUKI Közúti Tud. Kut.int. útbehajlás mérések, Népművelési Intézet iskolarendszer kutatások, Filmtudományi Intézet filmes hatásvizsgálatok, VILATI Floppymatos fejlesztések, EMG kalkulátor-rendszer fejlesztések. Jegyzetei, cikkei: Kép és Hangtechnikában, SZÁMOK továbbképző tanfolyamain, Mikrovilágban, MAFILM Technikai Értesítőben. Fontosabb munkái: Kisfilmekben hangmérnök, GAJDOGRAF filmhang keveréstechnológia, kalkulátoros adattechn., GAJA tender adatkezelés. Kutatások: Alkotói és szervezeti folyamatok identifikációja az áll. filmgyártásban, erről nemzetközi konferenciákon beszámolt (UNIA TEC, NIKFI).

Kitüntetések: kulturális miniszteri, művelődési miniszteri.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gärtner Péter

címzetes docens

1937-ben született Budapesten.

2011-ben aranydiplomában részesült.

1955-től 1960-ig a BME Villamosmérnöki Karán tanult a gyengeáramú szakon, és 1961-ben szerzett kitüntetéses villamosmérnöki oklevelet. Ugyanitt 1968-ban dr. techn. címet szerzett. 1963-tól az Elektronikus Eszközök Tanszéken tanársegéd, majd 1968-tól adjunktus. Főként az aktív elektronikus eszközök mérés technikájával foglalkozott és a hallgatói laboratóriumot vezette. 1978-ban egyéves kiküldetésben Irakban volt Unesco szakértő ipari elektronika és híradástechnika témában, a Basrah Institute of Technology főiskolán. Visszatérése után a CAD eszközökkel kezdett foglalkozni, és előadást indított félvezető eszközök mérés technikája, majd minőségellenőrzése témában. 1988-tól a stuttgarti Institut für Mikroelektronik Stuttgart (IMS, Németország) tervezője lett. Itt 1990-től a Semicustom und Anwendungstechnik csoportot vezette 2001-ben történt nyugdíjazásáig. 2002 januárjától újból a BME Elektronikus Eszközök Tanszék adjunktusa (félállásban). Részt vesz a Mikroelektronikai Tervezés tantárgy előadásaiban és a csatlakozó laboratóriumi gyakorlatok vezetésében. 2009 májusában címzetes docensnek nevezték ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gedeon Ellen

1936-ban született Budapesten.

2010-ben aranydiplomában részesült.

1960 májusától a Magyar Televízióban mint hangmérnök kezdett dolgozni. A magyar hangmérnöki szakmában az első női hangmérnök, és a későbbiekben is az első és egyetlen, aki egyetemi végzettséggel folytatta ezt a hivatást. Lehetősége volt arra, hogy a szakma összes létező területén dolgozzon, úgymint játékfilm, riport, dokumentum, politikai esemény, élő helyszíni koncert és színházi felvétel, filmszinkronizálás, hangkeverés (ezek ma már külön szakterületek). Vendégként dolgozott a Filmgyárban és a Szinkronfilmstúdióban is. Nyolc nívódíjat, miniszteri dicséretet és fesztiváldíjat nyert művek hangmérnöke volt. Négy féléven át a Villamosmérnöki Kar Anyagtechnológia Tanszékén óraadó tanársegédként dolgozott. A Magyar Televíziótól főmunkatársként 36 év után vonult vissza. 1990 óta – amikor Magyarországon is elkezdődött az agykontroll oktatás – a három Laredo/Texasban kiképzett autentikus oktató egyike. Húsz éve egyre népszerűbben és sikeresen folytatja a módszer oktatását. 1982-ben édesapja emlékére létrehozta a Műegyetem első magánalapítású díját, a Dr. Gedeon Tihamér Alapítványt, amely a bauxitgeológia, a timföld- és alumíniumgyártásban, valamint a környezetvédelemben elért új eredményt díjaz diák és kutatói szinten.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hajdú Bálint

1937-ben született Dömösön.

2010-ben aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kara gyengeáramú szakának elvégzése után 1960 májusában felvették az Elektromos Készülék és Mérőműszerek (EKM) esztergomi gyáregységéhez. Később a Gyáregység átkerült az Elektronikus Mérőműszerek Gyárához (EMG) és itt tevékenykedett továbbra is fejlesztőmérnökként, majd később fejlesztési csoport- és laborvezetőként. A 60-as években tagja volt annak a fejlesztő csoportnak, amelyik Magyarországon elsőként fejlesztett ki elektroencefalográf (EEG) komplexumot, és részt vett annak sorozatgyártásában. Ezt követően számos elektronikus műszer és készülék fejlesztését irányította. 1977-ben érdeklődése a korszerűbb technológiák felé fordulván a Nehézipari Minisztérium Továbbképző Központjában a számítástechnikai oktatás beindítását és tanfolyamok szervezését végezte, előbb R20-as nagyszámítógépen, majd később a KFKI-ban gyártott TPA típusú gépeken. A személyi számítógépek megjelenésével ugyanezt a tevékenységet folytatta az időközben Ipari Vezetőképző Intézetnek nevezett intézmény keretein belül. Utolsó munkahelye – az előző intézmények alapján megszervezett – Oktáv Továbbképző Központ Rt. felnőttképzéssel foglalkozó intézmény volt, ahonnan oktatási igazgatóként 1997-ben ment nyugdíjba. Oktatási tevékenységet ezt követően is végzett, elsősorban informatikai, elektronikai, elektrotechnikai tanfolyamokon oktatott egészen 2014-ig. Jelenlegi érdeklődési köre – pusztán hobbiszinten – mikrokontrolleres áramkörök (PIC, Raspberry_Pi, Arduino) építése és programozása.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kékesi Imre

1932-ben született Mezőberényben.

A középiskolát Újpesten az Újpesti Fa- és Fémipari Technikumban 1949-53 között végezte, ahol gépipari technikus oklevelet szerzett. 1953-ban felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karának műszer és finommechanika szakára. Egyetemi záróvizsgáit az 1957/58. tanévben fejezte be. Diplomáját technikai okok miatt csak 1960-ban szerezte meg. Szakmai pályafutását a Budapesti Kőolajipari Gépgyárban kezdte, ahol magyarországi kőolajfinomítók bővítésének műszerezési kivitelezési terveinek szerelésvezetésével és üzembe helyezésével foglalkozott. Továbbá a kőolajipari kutató fúrások fizikai jellemzőinek a mérőműszereivel foglalkozott. 1966-tól a Budapesti Vegyiműveket Szerelő Vállalat műszerezési részlegén a tervezési osztály vezetője lett. Itt fő munkatémák a dunántúli nitrogéngyártó üzemek, és kelet-magyarországi PVC gyártó üzemek műszerezési szerelési tervek készítését irányította. Később, 1970-től a Villamos Automatika Intézet (VILATI) műszer automatika főtervezője lett. Itt főleg gyümölcsfeldolgozó üzemek és kazánházak műszerezését tervezte. Igen sok külföldre exportált vonalat terveztek, ezeknek 16-48 vagon/nap teljesítményű sűrített paradijsom-vonalak telepítésével igen sok ember táplálkozásába besegítettek. Végül 1988-tól 93-ig, nyugdíjazásáig, egy magyar- finn kft. igazgatójaként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kertai József

1936-ban született Banán.

Erősáramú szakirányú végzettségének megfelelő munkakört 1962-ben Salgótarjában, a Nógrádi Szénbányászati Tröszt tervező részlegénél kapott, ahol nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Kezdetben a vállalatához tartozó üzemek külszíni és földalatti villamos energiaellátást tervezte. Kiviteli tervei: közép- és kisfeszültségű lég- és kábelhálózatok, transzformátorállomások, elosztó-és kapcsolóberendezések, védelmi és riasztó rendszerek. 1970-ben villamos szakosztályvezetővé nevezték ki. Irányításával – az évek során bővülő mértékben – részt vett Salgótarján nagyobb üzeimei beruházási- fejlesztési programjainak erősáramú kiviteli tervezésében. Munkája mellett több éven át tanított a Salgótarjáni Gépipari Technikum különböző esti tagozatain. 1975-ben a vállalat mintegy 50 fős tervező irodájának vezetője. Vezetésével az iroda – több szakmai ágazatú mérnökei közreműködésével – Nógrád megye legjelentősebb ipari tervező irodájává lett. Ekkor vált lehetővé, hogy az iroda nagyobb ipari létesítmények és települési közműhálózatok tervezője legyen. 1979-ben egy 150 főt foglalkoztató tervező és földmérő iroda jött létre. Az ipari tervezés az egész országra kiterjedt, és több nagy tervező irodával (BÁTI, OLAJTERV, stb.) kooperációt alakított ki. 1984-ben a Nógrádi Szénbányák Vállalat Kisterenyei Vállalkozási Üzemének igazgatójává nevezték ki. Az üzem tevékenységét átalakította a bányászat adott helyzetének és igényeinek megfelelően. Az acélszerkezet-gyártás fokozatosan exportképessé vált. Irányításával volumenében és minőségében is fejlődött a BKV által megrendelt troli- és metró hajtómotorok komplett javítása. Az üzem területi és technológiai fejlesztése lehetővé tette a villamos alkatrészgyártás célirányos bővítését. Az NDK két nagyüzemével éves szerződéseket kötött különböző villamos robot- és vontatómotorok alkatrészeinek gyártására. Munkakörét 1989-ben történt rokkant nyugdíjazásáig látta el.

Munkájáért több bányászati és miniszteri kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kuthy Károly

1935-ben született Cegléden.

2010-ben aranydiplomában részesült.

1992. évi nyugdíjazásáig az alább felsorolt helyeken dolgozott. Vadásztöltény Gyár, (VIDEOTON), gyakornok, Székesfehérvár, Orion Rádió és Villamossági Gyár, szervizvezető mérnök, Cegléd, Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat, üzemmérnök, Cegléd, Egyesült Villamosgépgyár tervező-fejlesztő mérnök, Cegléd, Mechatronikai Művek, fejlesztő mérnök. Abony, Posta Tervező Intézet, átviteltechnikai tervező mérnök, Budapest, Erőmű Beruházó Vállalat, beruházó és műszaki ellenőr, Budapest.

Az Egyesült Villamosgépgyárban szabadalmi oltalmat szerzett találmányának.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Menyhárt Viktor

1934-ben született Nemesráclón.

2010-ben aranydiplomában részesült.

Munkahelyén, Marcali térségében a faluvillamosításban aktívan vett részt. Majd Kaposvár, Siófok, Dombóvár nagyfeszültségű légvezeték és kábelhálózatának tervezésével foglalkozott. Később Somogy megye mezőgazdasági üzemének fejlesztési villamos terveit készítette el. Kaposváron a közvilágítás korszerűsítését, külterületek villamosítását és a gázhálózat építését szervezte, irányította. A villanyszerelők oktatásában is részt vett, a villamos hálózat létesítésében három évig mint osztályvezető dolgozott, a kaposvári Polgármesteri Hivatalból mint főtanácsos, 1994-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nyitrai Zoltán

a műszaki tudományok doktora

1937-ben született Budapesten.

2010-ben aranydiplomában részesült.

Szakmai munkája döntő többségét az 1960 és 1991 között a KFKI-ban végzett kutató-fejlesztő munka tette ki. Ennek során részt vett sokcsatornás analizátorok fejlesztésében, majd elmélyült a különböző kapacitású és sebességű ferritgyűrűs tárolók tervezésében, amelyeket elsősorban a KFKI gyártmányú számítógépekben és sokcsatornás analizátorokban használtak fel. Ezzel egyidejűleg kidolgozta a ferritgyűrűs tárolók vizsgálati-tesztelési módszereit és eszközeit. Ebben a témakörben 1983-ban kandidátusi fokozatot szerzett. A KFKI-ban (is) folyó Halley-Vega űrprogram keretében kidolgozott egy képmemóriát a képközvetítő rendszer, valamint egy RAM és PROM mezőt tartalmazó, hibajavítással ellátott operatív tárolót az orientációs és a képközvetítő rendszer processzora számára. Mindkettőt a repülő példányokban hasznosították. Részt vett még több egyéb (itt nem részletezhető) kutatási és fejlesztési munkában, köztük buborékmemóriák vizsgálati eszközeinek kifejlesztésében. A későbbiekben néhány évig minőségbiztosítással is (ISO 9000) foglalkozott, majd felkérést kapott egy közlekedésbiztonságot növelő projekt (Veszélyhelyzet Előjelző Rendszer) vezetésére, amely sikeres egyéves próbaüzemmel végződött.

Kutató-fejlesztő munkája során (részben szabadalmi elismeréseként) több – köztük állami – kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pálfi Zoltán

1936-ban született Rákospalotán.

2010-ben aranydiplomában részesült. Tervezőmérnökként elsősorban egyenáramú és különleges aszinkron motorok számításával foglalkozott. 1961-től a Bláthy Ottó Villamosgépgyárban dolgozott tovább tervezőként. 1964-ben az Egyesült Villamosgépgyár (ÉVIG) Szerkesztési Főosztályára került vezető tervezőként. 1963 és 1966 között szakmérnöki oklevelet szerzett. 1966-tól a Különlegesgép-tervezési Osztály vezetésével bízták meg, míg 1969-ben az Ipari-elektronika Fejlesztési Osztály vezetője lett. 1970-ben az ÉVIG Gyártmányfejlesztési Mérnökségen az Ipari Elektronika és Készülékfejlesztési Főosztály vezetőjévé nevezték ki. A 70-es években az erősáramú elektronikai, daruvezérlő és villamosgép szabályozó berendezések első generációjának kidolgozásában vett részt. 1985-től 1990-ig fejlesztési főmérnök, 1986-87-ben a vállalat megbízott műszaki igazgatója volt. Részt vett az állandó mágnesű szervomotorok licenc-honosításában, a főhajtás-motorok és szabályozók kifejlesztésében, az első atomerőművi manipulátor gépek üzembe helyezésében. Ezekkel a tevékenységekkel 1985-ben és 1986-ban BNV nagydíjat nyertek. Kidolgozták az amerikai szabványoknak megfelelő aszinkron motorsort, és 1991-ben ezzel a fejlesztési munkával ismét BNV nagydíjat nyertek. 1990-től 1995-ig az EVIGTERV Kft. üv. igazgatója. 1996-tól az ÉVIG Villamosgépgyár Kft. fejlesztési főmérnöke lett, egészen a 2001-ben történt nyugdíjba menetelig. Ezután 2006 végéig műszaki tanácsadóként dolgozott. A műszaki felsőoktatásba 1962-ben kapcsolódott be. Az állandó jellegű oktatói munkát a volt Felsőfokú Villamosgépipari Technikumban kezdte el, 1969-től az akkor alapított Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán mellékfoglalkozású adjunktusként dolgozott. 1978-ban elkészítette a Villamos hajtások c. jegyzetet, amely sikeres szakkönyvként is megjelent. 1997-ben docensi címet kapott. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületbe 1960-ban lépett be. Az utóbbi évtizedben az Óbudai Egyetem Kandó Karának megbízott oktatója volt. A villamos gépes szakterülethez kapcsolódó tevékenységekért 1994-ben Liska-díjat kapott. Az erősáramú elektrotechnikában és elektronikában elért ipari és oktatói eredményekért, valamint a négy évtizedes egyesületi munkáért a MEE 2003-ban Elektrotechnika nagydíjjal, míg 2011-ben Életpálya díjjal tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rozsondai Anna (Szövényi Lux Endréné Dr.)

1937-ben született Cegléden.

2010-ben aranydiplomában részesült.

BME: 50 év oktató munka. Az optikai témájú diplomaterv optikai műszerekkel kapcsolatos számolásait a Fizikai Tanszéken végezve, 1960-ban fejezte be tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar műszer és finommechanika szakán (jeles eredménnyel). Dr. Gombás Pál tanszékvezető egyetemi tanár állást kínált neki a Fizika Tanszéken. 1960–61 egyetemi gyakornok. 1961–1973 Fizika Tsz. egyetemi tanársegéd. Oktatás, demonstrációs kísérletek fejlesztése, nagy előadó tantermi bemutatásra (F 29), kísérleti összeállítások jegyzete tanszéki belső használata a Villamosmérnöki Karon az akkor induló kísérleti fizika oktatásához, oktatófilmek készítése MTA megbízásából. 1972-ben Dr. Techn. fokozat megszerzése. 1973 Fizika Tsz. egyetemi adjunktusi kinevezés. 1984–1987 Fizika Tsz. tanszékvezető-helyettes, majd mint adjunktus 1992-ig. 1995-ben nyugdíjazás saját kérésére. 1984 rektorhelyettesi megbízás: a „Pre-Engineering” megszervezése (előkészítő év az angol nyelvű képzés számára). 1985–2008 Pre-Engineering Course Director: „Placement Test” szervezése (felvételi vizsga az angol nyelvű mérnökképzésre jelentkező külföldi hallgatók részére). Közben 1992-ben a Fizika Tanszékről átvették a BME NOK állományába (Nemzetközi Oktatási Központ, az angol nyelvű képzés központja). 1992–2006 NOK igazgatói megbízás: Course Director, a BME angol nyelvű képzés közös 1. félév oktatásának megszervezése a kari felelős oktatók bevonásával (órarend készítése stb.). BME átszervezés: 2008, az addig kiválóan működő NOK megszüntetése után valamennyi hallgató a KTH-ba került. 2009–2010 KTH-TTK fizika tanítás angolul a Pre-Engineering keretében.

2009 Rektori Dicséret az Egyetem érdekében végzett munkája elismeréséül.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sipos Vilmos

1936-ban született Zámolyban.

2011-ben aranydiplomában részesült.

Budapesten, a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban érettségizett 1955-ben kitűnő eredménnyel. Villamosmérnöki diplomatervét 1960-ban védte meg jó minősítéssel. A diplomaterv tárgyát egy 1 kW-os sugártetróda adócső karakterisztikáinak kiszámítása, a cső geometriájának megtervezése, összeállítási és műhelyrajzainak elkészítése képezte. A diploma megszerzése után egy korábbi szerződés értelmében a Magyar Néphadsereg állományába került, ahol többedmagával irányítói voltak az akkori honi légvédelem lényeges korszerűsítésének. Ez a modernizálás az elavult ágyús légvédelem leváltását és helyette rakétatechnika beállítását jelentette. A minőségi változást az akkor korszerű szovjet rakétairányító és kilövő rendszerek adták. Ez a telemetria alkalmazását és annak több periferiáját érintette. Ebben a telepítő, beüzemelő és üzemeltetést irányító szakmai, mérnöki munkában, mint főmérnök vett részt. Az üzemeltetés irányítása mellett a technikustiszti állomány képzése és a technikai berendezések felhasználásának optimalizálása képezte munkáját. A nehéz végrehajtói csapatmunka után a Honvéd Vezérkarhoz helyezték, ahol a gazdaságmozgósítás tervezését és ellenőrzését végezte. Végül 1991-ben mérnök-alezredesi rendfokozattal nyugállományba vonult.

Szakmai és más tervező-szervező munkájáért számos elismerést kapott, melyek közül kiemelkedő a „Haza Szolgálatáért” érdemérem arany fokozatával való többszöri kitüntetés. Több mint 40 elismerés és jutalom mellett: „A Haza Fegyveres Szolgálatáért” 10, 15, 20, és 25 év után, valamint a szakmai és tervező-szervező munkáért „A Haza Szolgálatáért Érdemérem” ezüst fokozatával egy, arany fokozatával öt alkalommal tüntettek ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szilágyi Sándor

1936-ban született Zalaegerszegen.

2010-ben aranydiplomában részesült.

1959–1992 között: a Beloiannis Híradástechnikai Gyár mérnöke, 1959–60 között alközponti fejlesztő 1961–72 között rurál főközponti fejlesztési csoportvezető és alközpont fejlesztő (önálló fejlesztései: RA 8, RA 15, RA 24, RX 6, RX 15, RX 10 teljesen jelfogós alközpontok stb.) 1972-től fejlesztési osztályvezető, 1978-tól önálló osztályvezető, 1982-től fejlesztési főosztályvezető, mint exportra gyártott rurál főközpont fejlesztési vezetője (fejlesztések irányítása alatt: ATSzK üzemfelügyeleti rendszer, ATSzK konténeres rurál végközpont elektronikus regiszterrel stb.) Ez idő alatt: 1971.05.05: Félvezetős digitális elektronikai szakmérnök. 1992.04.01–2006.03.23. között a Nemzeti Hírközlési Hatóság (ill. jogelődjei) köztisztviselője, 1995-től műszaki osztályvezető (távközlés-szabályozás műszaki kérdései), 2001–2003 között döntőbiztos (tevékenysége: piacszabályozás bevezetése) 2003–2006 között főtanácsadó. Ez idő alatt: 1992–93 „Master of Business Telecommunications” cím megszerzése a Delfti Műszaki Egyetemen (Hollandia) 1995.05.29. Egyetemi doktori oklevél a BME-n, 1999–2007 között a NATO Polgári Hírközlési Tanácsadó Bizottság magyar delegációjának szakértő tagja. 2006-tól 2011-ig az Editron Távközlési Tanácsadó és Szolgáltató Bt. tagjaként piacszabályozási tanácsadó az akkori Nemzeti Hírközlési Hatóságnál.

Kitüntetések: 1971 Szovjet Postaminisztérium Kiváló Dolgozója oklevél, 1972 Kiváló Újító arany fokozata, 1974 Kiváló Feltaláló arany fokozata, 1974 KGST 25 éve kitüntetés, 1974 Szovjet Postaminisztérium Kiváló Dolgozója jelvény, 1982 Ipari Minisztérium Kiváló Dolgozója oklevél, 1989 Munka Érdemrend ezüst fokozata, 1995.03.14 “A Hírközlésért” minisztériumi szakmai érem, 2003.10.23 “A Magyar Hírközlésért” szakmai érem.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szövényi-Lux Endre

1937-ben született Budapesten.

2010-ben aranydiplomában részesült.

Szakmai tevékenység: 2004–2009: NIVELCO Ipari Elektronika Zrt.: műszaki fejlesztési tanácsadó, 1997–2004: NIVELCO: fejlesztési igazgató, a gyártmányfejlesztés vezetése, 1997: Nyugdíjazás, 1995–1996: LASERNET Kft.: ügyvezető igazgató, lézerek fejlesztése és gyártása, 1990–1995: Elektronikus Mérőkészülékek Gyára: főkonstruktor, 1979–1990: Elektronikus Mérőkészülékek Gyára: fejlesztési osztályvezető, 1974–1979: METRIMPEX Külker. Vállalat Perui Szervizállomás (Lima) vezetőjeként tartós külszolgálatban a „CONUP” program keretében, 1971–1974: Elektronikus Mérőkészülékek Gyára: gyártmányfejlesztési osztályvezető, 1969–1971: METRIMPEX Külker. Vállalat: Vevőszolgálati szervizmérnök Indiában, 1963–1969: Elektronikus Mérőkészülékek Gyára: Nagyfrekvenciás mérőkészülékek gyártmányfejlesztési osztályvezetője 1960–1963: Elektronikus Mérőkészülékek Gyára: gyártmányfejlesztő villamosmérnök.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Ferenc

1935-ben született Budapesten.

2011-ben aranydiplomában részesült.

1958–1965 a Közlekedési Mérőműszerek Gyárában gyártmányszerkesztőként közlekedési járművek esetében fordulatszám-mérő, üzemanyag-szintmérő, hőmérsékletmérő, műszerek fejlesztése, gyártási rajzok elkészítése, prototípus bemérése volt a feladata. Rövid ideig a gyár főenergetikus teendőit is ellátta. 1965–1989 között a Villamos Automatika Intézet (VILATI) tervező a folyamatszabályozási főosztályán dolgozott. 1989–1990 Inercia Mérnök Kft.-nél látott el tervezői feladatokat: ajánlatok, műszer-automatika tervek készítése. Foglalkozott a GRW részére különféle műszer-automatika bértervek készítésével (szennyvíztisztító, klímaberendezés). 1991–1995 között az ELIN Rendszertechnika Kft.-nél volt tervező. Feladatai az ajánlatok, tervkiegészítések elkészítése. Itt szakterülete a hőtechnikai műszeres és erősáramú ajánlatok készítése. Üzemanyagtöltő állomások kútoszlopaihoz tartozó elektronikus üzemanyag-számláló berendezés fejlesztésében, bemérésében vett részt. 1995–2005 (nyugdíjazás után) ELME Irányítástechnika Kft.-nél töltött be témafelelősi munkakört. Feladatai közé a műszer-automatika ajánlatok, kiviteli tervek készítése, valamint az idegen tervek honosítása tartozott. A tervek alapján a készre szerelt egységek (szekrények, pultok) cégen belüli legyártatása, helyszínre szállíttatása, helyszíni terepi munkálatok művezetése és átadása a megrendelőnek. A gyógyszergyári rekonstrukciós munkákhoz műszer-automatika terveket készített, a készre szerelt elektromos szekrények, pultok gyártatását felügyelte, helyszíni szerelésvezetés és üzembe helyezés volt a feladata. További fő szakterületei: munkahelyi légtisztító berendezéshez erősáramú terv készítése, vezérlőszekrény gyártatása, üzembe helyezése, erőművi idegen műszer-automatika terv honosítása, anyagrendelés, szerelésvezetés, üzembe helyezés, erőművi kazánokhoz különféle (nyomás, hőmérséklet vízszint) műszeres tervek készítése, anyagrendelés, szerelésvezetés, üzembe helyezés, épületek klímaberendezéséhez idegen cég által készített erősáramú terv honosítása, anyagrendelés, gyártatás, szerelésvezetés, üzembe helyezés, erősáramú főelosztó terveinek elkészítése, a berendezés gyártatása, helyszínre szállíttatás, üzembe helyezés és átadás.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ádám Sándor

1946-ban született Budapesten.

Diplomamunkájával, — mely egy erősáramú probléma számítógépes szimulációja volt — elnyerte a MEE diplomaterv pályázatának megosztott első díját (konzulensei Braun Péter, Reguly Zoltán és Nyikos József voltak). Ez egy életre meghatározta szakmai pályafutását, elkötelezettségét az informatika — vagy ahogy még akkor hívták — a számítástechnika iránt. Kezdetben IBM nagyszámítógépek operációs rendszereinek operációs rendszer szintű programozása és üzemeltetése jelentette pályája első állomásait (MVM, ÉGSZI, Siemens-Erlangen). Ezt követően nagyszámítógépekkel támogatott informatikai rendszerek fejlesztési, üzemeltetési feladatait vezetőként látta el. Az első magyarországi SAP bevezetési projektjének vezetője volt (ELMŰ Zrt.), majd a Zrt. kétmillió fogyasztásmérőjének EAS számlázási projektjét vezette. Az RWE tulajdonú ifs Budapest Kft. ügyvezetőjeként az EAS rendszer felügyeletét látta el. Utolsó munkahelye a MAVIR Zrt. volt, ahol informatikai igazgatóként felelt a villamosenergia-ellátás és kereskedelem informatikai hátterének pontos, üzembiztos működtetésért. Őszinte tiszteletét, nagyrabecsülését és köszönetét fejezi ki hajdani vezetői, felettesei iránt, akik pályafutása során szakértelmükkel, emberségükkel támogatták egy akkor még hagyományokkal nem rendelkező olyan szakterületen, mint a számítástechnika/informatika. Hogy ez utóbbi mondata konkrétabb legyen, neveket is felsorol: Dienes Géza, dr. Börcsök Dezső, dr. Csenterics Dezső, dr. Tombor Antal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ádám Tihamér

1945-ben született Mezőzomboron.

1970-ben a BME-n villamosmérnöki, 1976-ban digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1972-ig Miskolcon az ÉMÁSZ-nál, majd 1976-ig az ÉGSZI miskolci számítóközpontjában egy EMG 830-as számítógép hardvereseként dolgozott. 1976-tól 2010-ig, nyugdíjazásig a Miskolci Egyetem munkatársa. 1986-ig a Matematikai Intézetben az Odra 1304 számítógép üzemeltetésével és hardver fejlesztésekkel foglalkozott. A digitális áramköröket bemutató mérőtáblák, táskába épített demonstrációs mikrogép, I8085 alapú mikroszámítógép, az ODRA 1304-hez Videoton kártyaolvasó illesztő készült. 1986-tól az újonnan alakuló egyetemi számítóközpont csoportvezetője. Részt vett egy Siemens 7760-as számítógép telepítésében és az operációs rendszer kézikönyvének elkészítésében. 1989 és 1999 között az Elektrotechnikai Tanszék oktatója, ahol Dr. Univ, majd PhD fokozatot szerzett. Elektrotechnika, villamos gépek és hajtások tárgyakat oktatott. Részt vett a TEMPUS projektek szervezésében és végrehajtásában. 1999-től egyetemi docensként az Automatizálási Tanszék tagja, 2000-től 2009-ig a tanszék vezetője. Jelprocesszorok és mikrovezérlők irányítástechnikai alkalmazásaival kapcsolatos tárgyak jegyzője. Kutatási projektjei: AKF-GVOP-2005, OTKA T17 2005, TÉT RO-16/2002, NATO 4010/03HY. 2002-ben Széchenyi István ösztöndíjat kap. Hazai és nemzetközi konferenciák rendezője (ISIT 2002, ICC'2005) és társrendezője (EPE-PEMC'2002, ENELKO, ICC'2003, 2004, 2006, 2007, 2008, SINTES 12, 13 Craiova, 2006, 2007). Kutatási eredményeit nemzetközi és hazai konferenciakiadványokban és szaklapokban teszi közzé. Társ szerzője a "Digitális jelprocesszorok és infokommunikációs alkalmazásaik" szakkönyvnek (2006, ISBN-10: 963-229-254-5). Az NJSZT, MEE, HTE és EMT szervezetek tagja. Felesége középiskolai tanár. Két gyermekük van, akik a BME-n kapták építészmérnöki, illetve műszaki informatikus oklevelüket.

1999-ben az Elektrotechnika folyóirattól nívódíjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Antal Sándor

1944-ben született Pápán.

A diploma megszerzése után mérnöki munkáját az Egyesült Izzó Konverta gyárában kezdte, ahol elektronikai eszközök fejlesztésével foglalkozott. A nagy számítógépek megjelenése új kihívása lett szakmai fejlődésének. 1970–1980 között a BKV Számítástechnikai Főosztályán szervizvezetőként dolgozott. Feladata a számítógéppark fejlesztése és üzemeltetése volt. Munkája során nyelvtudásának köszönhetően széleskörű nemzetközi kapcsolatokra tett szert. 1980-tól a MÜM SZÁMTI, később az OSZV, ill. a SZÁMALK külkereskedelmi vezetője volt. A személyi számítógépek fejlődésével érdeklődése a nagygépes rendszerekről a PC-k irányába fordult. A hazai személyi számítógépek megjelenése, gyártása és elterjedése lehetővé tette, hogy szaktudását ezen a területen hasznosítsa. 1985-től 1991-ig több, újonnan alakuló magyar cégnél (5G Kiszövetkezet, Uniker Kft., Controll Rt.) folytatott mérnöki és külkereskedelmi tevékenységet. 1991-től a távközlés területén is jelentős eredményeket ért el. 1993-ig a Schrack Telekom Kft. munkatársa, majd a Dialog-Urmet Hungaria Kft. ügyvezetője volt. 1999-ben saját tulajdonú céget alapított Phoebus Kft. néven, melyet nyugdíjazásáig, 2013-ig vezetett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Antos György

a műszaki tudományok doktora

1947-ben született Budapesten.

A BME Villamosmérnöki Kara Műszer Szakának elvégzése után a BME Folyamatszabályozási Tanszéken dolgozott tanársegédként, majd adjunktusként. Részt vett a nemvillamos mennyiségek méréstechnikáját lefedő négy tantárgy fejlesztésében és oktatásában. 1977-ben műszaki doktori oklevelet szerzett a BME-n. A tanszéken egyrészt integrált áramkörök mérőműszerek jelfeldolgozó áramköreiben való alkalmazása területén, másrészt mérésadatgyűjtés terén végzett kutatómunkát. Kutatásairól a MATE rendezvényein és szakmai folyóirataiban publikált. 7 egyetemi jegyzet írásában volt társszerző. 1984-ben csatlakozott a Qualisoft Műszaki Fejlesztő Kiszövetkezet alakuló csapatához, ahol később elnökké választották. Szofverfejlesztőként illetve fejlesztések irányítójaként dolgozott ezt követően az ACCORD Kiszövetkezetben és a SCITEL Kft.-ben. Az IBM Magyarország Kft. Az alakuló informatikai projektmenedzsment csoportban alkalmazta, ahol munkájukat osztrák és angol oktatók részvételével szervezett oktatássorozat és mentorálás alapozta meg. Nagyobb projektek, amelyeknek projektvezetője volt: ONYF NYUGDMEG projekt (1994/95), TAKINFO bankkártyarendszer (1996), MÁV menetjegy és helyfoglalás rendszer (1997/98). Munkáját később a PWC Consulting Rt. és a DSS Consulting Kft. alkalmazásában folytatta. Tapasztalatait egyebek mellett három nagyobb projektben hasznosította: ONYF SAP bevezetés (2002), PSZÁF KIR projekt (2002/2003), Magyar Energia Hivatal Adattárház rendszer kialakítása (2003/2004). Eredményeiről több alkalommal tartott előadást a Távközlési és Informatikai PM Fórum című konferenciákon. Később a MEGATREND Rt. projektigazgatójaként felügyelte az Infosys Vállalatirányítási Rendszer számos bevezetési projektjét (2004/2006). 2007–2012 között egészségügyi és oktatási intézmények projektjeinél projektvezetési tanácsadóként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Apor Péter

1946-ban született Miskolcon.

1970-től a BME Nagyfeszültségű Technika Tanszékén dolgozott tud. segédmunkatársként. 1971-ben kinevezték tanársegédnek a miskolci NME Gépészmérnöki Karának Elektrotechnikai Tanszékére, ahol a gépész-, kohó- és bányamérnök hallgatók villamos képzésében vett részt. 1979-ben ugyanazon egyetem gépészkarán egyetemi doktori címet szerzett, és kinevezték az egyetemre adjunktusnak. Adjunktusként tárgyjegyzői megbízást kapott bányászati szakon oktatott Elektrotechnika tárgyakra. E minőségében a villamos hálózatok, a transzformátorok, a teljesítményelektronika és a villamos gépek és hajtások témakörökben tartott előadásokat. Oktatott szakmérnöki szakon is, a működtető mágnesek tárgykörben. 1982-től '85-ig tanszékvezető-helyettes volt. Kutatómunkát is végzett, ez elsősorban szerződéses ipari munkákhoz kapcsolódott; főbb témái: aszinkron gépek törthoronyszámú tekercselése, villamos vezérlőkapcsolások, nagyteljesítményű csúszógyűrűs motorok indítása, hálózatok felharmonikusainak vizsgálata, szűrő-fojtótekercsek tervezése és szimmetrizálása, villamos gépek élettartama, transzformátorok tömegének optimalizálása. 1996-ban létszámleépítéskor elbocsátották. 2002-ben óraadóként méréseket vezetett a BMF Kandó K. Karának Automatika Intézetében, és rövidesen adjunktusnak nevezték ki. Fokozatosan bekapcsolódott a hajtásszabályozás szakcsoport által oktatott összes tárgy oktatásába, majd fő tevékenységévé az Automatika tárgy oktatása vált. 2005-től az Automatika tárgyból tárgyjegyzőként előadásokat tartott levelező vill.mérn.-hallgatók számára. 2011-ben nyugdíjba ment. 2015-ben behívták helyettesítésre, nappali hallgatóknak egy félévig Automatika tárgyat vitt. Publikációs tevékenysége: doktori értekezés, szacikkek, oktatási kiadványok: mérési ismertető, jegyzetek.

1985-ben miniszteri dicséretben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Asztalos Gábor

1946-ban született Tarcalon.

A miskolci Bláthy Ottó Villamosipari Technikum elvégzése után jelentkezett az egyetemre, és egy év katonai szolgálat után kezdte meg tanulmányait. A miskolci Lenin Kohászati Művek társadalmi ösztöndíjasa volt, az egyetem elvégzése után itt kezdett dolgozni. A Középhengermű műszerezésével foglalkozott. Három év után a Tüzeléstechnikai Kutatóintézetben fűtési rendszerek automatikájának tervezése, gyártása és üzembe helyezése volt a feladata. Nagyobb munkáik: Egri lakótelep fűtése, Budapesti Hőerőmű kazánvezérlés, fűtőerőművi kazánvezérlések, Győri Rábatext kazánvezérlés stb. Négy vállalati szabadalom résztulajdonosa. 1983-ban a Debreceni Erőmű kazán automatikáinak üzembe helyezésekor felkértek az üzemeltetésére, a Karbantartási Osztály vezetője lett. Közel tíz évig volt a Tiszántúli Áramszolgáltató Erőművi Osztályának vezetője, ahol a debreceni és a nyíregyházi erőmű munkáját irányította. Átszervezések után az utolsó években beruházóként dolgozott. Munkája mellett 1991–2009 között tanított a Debreceni Egyetem Műszaki Főiskolai Karán. 62 éves korában adjunktusként fejezte be az oktatói tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Asztalos Gáborné

1947-ben született Debrecenben.

Az egyetem elvégzése után a MÁV Miskolci Vasútigazgatóság Távközlési és Biztosítóberendezési Fenntartási Főnökség fenntartási előadója. Az akkori analóg távközlési rendszerek üzemeltetését, hibaelhárítását irányítja. 1973-tól az Igazgatóságon dolgozik, ahol a távközlési feladatok mellett a kezdődő számítástechnikai fejlesztésekben (határállomási mintatechnológia, rendezőpályaudvari számítógépes rendszer) is részt vesz. 1983-ban családja Debrecenbe költözik, és a debreceni Fenntartási Főnökségen folytatja munkáját. 1987-ben az akkor alakuló Számítástechnikai Központ vezetője lesz. A központ feladata a Debreceni Vasútigazgatóság területén nagyobb számban megjelenő személyi számítógépek üzemeltetése, és a helyi számítástechnikai rendszerek fejlesztése. Pénzügyi szakképesítést szerzett. 1991-től üzemgazdászként, controllerként valamennyi szakterület költségeinek tervezésével, költségracionalizálásával foglalkozik. 2003–2005 között a távközlési és biztosítóberendezési szakterület gazdálkodási csoportjának vezetője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Baji Pál

a műszaki tudományok doktora

1947-ben született Budapesten.

1970–1986 közt a BME Elektronikus Eszközök tanszéke oktatója (kilépéskor adjunktusa). Oktatott tárgyai: Elektronikus eszközök és Félvezetők technológiája. Kutatásai: Schottky-dióda technológia; Félvezető eszközök számítógépes tervezése és modellezése. Társszerzőként részt vett számos cikk és könyv; az ipar számára készített tanulmány és számítógépes program megírásában (Tranz-Tran; Terminal; STEP IC modellező program). 1984-ben a BME műszaki doktora lett Elektronikus eszközök szaktudományban. Disszertációja címe „Hibrid integrált áramkörök számítógépes tervezése”. 1987–1989 között a TUDORG tudományos segédmunkatársa. Részt vett az UNIDO által támogatott CAD programok fejlesztésében. 1990–1995 GDS (svájci-magyar) Kft. programozója. Részt vett a CERN számára készült CICERO program elkészítésében. A program az LHC mérési adatgyűjtő és vezérlő program prototípusa volt. (A program C++, CORBA felhasználásával készült). 1995–1998 SYSDATA Kft. programozója Bécsben. A SIEMENS-nél részt vett az ESOC számára készült MTP7 és ATOS4 műholdvezérlő programok fejlesztésében, valamint az ESRIN számára készült HyGen program megírásában. 1999–2000 közt a SciSys angol cég (scisys.com) magyarországi egyéni vállalkozójaként részt vett a PROBA/ESA műholdvezérlő kifejlesztésében. (A programot az ESTEC-nek adta át.) 2000–2010 közt a SciSys vezető programozója. Az ESOC (European Space Operations Centre esa.int) darmstadti telephelyén dolgozott. Munkaköre: Élő műholdak szoftveres támogatása, hibajavítása, adatmentése volt (Sun, UNIX, C++). Részt vett az MSG, INTEGRAL, SOHO, HUYGENS, Rosetta és Mars Express műholdak fellövési kampányában, üzemeltetésében és segédprogramjainak készítésében. 2006-ban a Madrid-i GMV cégnél részt vett a Eutelsat, NEO Linux alapú műholdvezérlő programjainak a fejlesztésében. 2001-ben a SOHO műholdvezérlő programját telepítette a USA, NASA, Goddard-i állomásán. 2010-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Balázs Tibor

egyetemi docens

1947-ben született Hatvanban.

Oklevelét a BME VIK műszer- és szabályozástechnika szakán szerezte. Az egyetem elvégzése után a BME Gépészmérnöki Kar Vegyipari Gépek és Mezőgazdasági Iparok (jelenleg Épületgépészeti és Gépészeti Eljárástechnika) Tanszék oktató-kutató munkájába tudományos segédmunkatársi beosztást nyert. 1974-ben tanársegédi, majd 1978-ban adjunktusi, végül 1999-ben egyetemi docensi kinevezést kapott. Oktatási, kutatási és ipari tevékenysége a vegyipari folyamatok mérési és szabályozási problémáinak területére esett. Egyik vezetője volt a korszerűen műszerezett oktató-kutató laboratórium kialakításának, a számítógépes laboratóriumi mérőállomások megtervezésének, a számítógéppel segített tervezés tárgy kidolgozásának. Évtizedeken keresztül előadta a Folyamatok műszerezése című tárgyat. A 2000-es évektől számos K+F tevékenységnek volt a témavezetője. Kutatási tevékenységét különböző műveletek (hőközlés, bepárlás, szárítás) mérési és számítógépes modellezési témák határozták meg. Rendszeresen publikált. Szárítási témából készített műszaki doktori értekezést „Álló ágyban történő szárítás hő és anyagátadási tényezőjének meghatározása” (1977) és PhD disszertációt „Transzporttényezők identifikálása” (1997) címmel. Elnöke volt a MATE Batch Forum Társaságnak. Oktatási és kutatási tevékenysége mellett számos tudományos dolgozat és pályázat szakmai bírálója.

2012-ben Pedagógus Szolgálati Emlékérmet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bánszegi Géza

1947-ben született Tárnokon.

A BME után a Gamma Művek kvarckristály fejlesztésén első munkaként a hideghegesztéses tokozást oldotta meg, majd az évekig tartó kísérleti sorozatok technológiáit tervezte és bonyolította. Az akkor világszínvonalú eredményt ígérő NF monolit kvarcszűrőcsalád gyártásba vezetésére nem volt remény, a vállalatvezetés a fejlesztő csoportot felszámolta. 1997–83 közt a Videoton csoportvezetőjeként a számítógépek szoftver installálását irányította, majd elsőként foglalkozott adatbázis-kezeléssel: itt egy online alkalmazásfejlesztési keretrendszert fejlesztett, a VNS-en belül elsőként készült el a vállalat anyagellátási rendszerével. 1981-re új osztályt hozhatott létre, de vezetését már nem vállalta. 1981-ben egy kollégájával megalakította a Logic Pjt. kisvállalkozást ügyviteli rendszerek fejlesztésére (saját használatra kifejlesztett operációs- és adatbáziskezelő rendszerekre alapozva). 1983-ban, +3 kisvállalkozással megalakították a Microsystem céget, amely az évtized végére RT.-vé fejlődött (közel 2 milliárd Ft/év bevétellel). Itt a vállalati rendszerfejlesztések projektvezetője volt. Egy munkája két alkalommal megjelenhetett az IBM éves innovációs kiállításán. 1990-ben a jelentkező kiadványgondozási igényekre egy újabb vállalkozást indított (Font Bt., 2002-ig), ahol pl. Az Acta Oeconomica, a Fizikai Szemle, a KöMal számai és számos alkalmi kiadvány készült. 1994–97 között a Szent Imre Kórház számítástechnikai vezetőjeként megújította az OEP finanszírozás alapját nyújtó adatfeldolgozás technológiáját, 1996-ban sikerrel zárta a kórház teljes informatikai megújulását eredményező korszerűsítését. 1999-től nyugdíjazásáig a Bolyai János Szakközépiskolában tanított informatikát, egyedülként hardverközeli (assembly) programozást. 1992–2009 közt a Cisco Akadémián tartott CCNA tanfolyamokat. 2005–2009 közt a Bitel Kft.-ben IT tanácsadóként közreműködött egy épületinformatikai op. rendszer kidolgozásában, a termékcsalád 2011-ben Magyar Termék Nagydíjat nyert. Nyugdíjazását követően, 2010-ben a számítástechnika 40 éves történetét bemutató kiállítást szervezett. A szakközépiskola még visszahívta: ekkor web-programozást tanított a teljes évfolyamon. Nyugdíjas éveit hobbi-programozás, barkácsolás és a kielégíthetetlen kíváncsiságú unokája teszi tartalmassá.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bárány István

a műszaki tudományok doktora

1946-ban született Mátyásföldön

A 24. születésnapján, 1970. június 25-én a HIKI-ben, tudományos segédmunkatársként kezdett el dolgozni és 1982-ben, mint tudományos munkatárs váltott először munkahelyet. Elektronsugaras gőzölő berendezés fejlesztésével foglalkozott. 1977-ben egy 4 hónapos UNESCO ösztöndíjjal a németországi Hanau városában, a Leybold-Hereaus cégnél TiN rétegek ionsugaras gőzölésével foglalkozott. Az ott végzett munka alapján készítette el a doktori disszertációját. 1983. május 30-án kapta meg „Fizikai és vékonyrétegek” szakterületéből a műszaki doktori címet. 1982-1984 között elvégezte az MKKE mérnök-közgazdász külkereskedelmi szakát és 1984.10.25-én kapta meg a diplomáját. 1982-1985. között a Ganz Mávag-ban mint projekt menedzser különböző szivattyútelepek külföldi tendereinek kidolgozásán dolgozott. 1985-1988 között az Elektromodul Külkereskedelmi Vállalatnál főosztályvezetőként dolgozott. 1988-1993 között a Rainbow Kisszövetkezetnél mint kereskedelmi igazgató dolgozott és szünetmentes tápegységek, ill. ipari akkumulátorok importjával foglalkozott. 1993-ban egy osztrák partnerrel megalapította az SRS Kft.-t (később USV Kft.), ahol szünetmentes tápegységek importjával, installációjával és karbantartásával foglalkozott. Főleg bankok (MKB, UniCredit), ill. multicégek (METRO, ALDI) voltak a cég partnerei. 2007-ben nyugdíjba ment. 2001-2018. között a Schmelzmetall Hungária Kft. felügyelőbizottságának elnöke volt. 2014-2018 között a General Electric tanácsadója volt szünetmentes tápegység témában, jelenleg ugyanott, ismét a felügyelőbizottság elnöke. 2018-2019 között válságmenedzserként a Kft. ügyvezető igazgatójaként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Becske István

1946-ban született Budapesten.

1964-ben érettségizett a Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban. 1970-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnikai szakán. 1974-ig a Gamma Műveknél dolgozott fejlesztőmérnökként. 1974-től 1989-ig a Híradástechnikai Ipari Kutatóintézetben, majd annak jogutódjánál a Mikroelektronikai Vállalatnál dolgozott tudományos főmunkatársként, illetve vezető tervezőként. Méréstechnikai fejlesztésekkel, elsősorban passzív alkatrész mérő és félvezető mérőautomaták mérőegységeinek tervezésével foglalkozott. Több elfogadott mérés technikai szabadalom szerzője. 1990-től egyéni vállalkozó. Félvezető mérés technikai tervezéssel foglalkozik, elsősorban VISHAY Austria félvezető gyárának részére végez fejlesztési munkákat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Beliczay Katalin

1946-ban született Budapesten.

Mérnöki munkáját 1970-ben a Pécsi Orvostudományi Egyetem Anatómia Tanszékén kezdte. Nagy bemenő ellenállású mérőerősítőket készített állatok neuronjainak működését kutató orvosoknak. 1973-tól a Híradástechnikai Kutatóintézetben kapcsolóüzemű tápegységeket fejlesztett, amelyeket az intézet által gyártott diszpécser rendszerekben használtak. Részt vett kapcsolási tranzienseket elnyomó szabadalmazott megoldás kidolgozásában. 1977-től a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben különféle digitális hardvereket tervezett. Hardvereket működtető szoftvereket készített 8051 mikrokontroller assembler nyelven. 1984-től az SzKI megbízásából Bécsben dolgozott a Siemens AG Österreich telekommunikációs részlegén, ahol szoftver teszteléseket és javításokat végzett. Megismerte a Magyarországra még nem szállítható digitális telekommunikációs rendszereket. Foglalkozott Bildschirmtext terminállal, vak kezelőknek készített Braille terminállal és ISDN telefonkészülékkel. 1990-től telekommunikációs rendszerek magyarországi forgalmazásának műszaki támogatását végezte. Telefonalközpontokat létesített különféle vállalatok igényei szerint. Fordításokat, leírásokat, rendszerterveket, árkalkulációkat készített. Több tanfolyamot végzett Finnországban és Németországban angol ill. német nyelven. A Kontrax Rt.-nél Nokia DIXI, majd 1993-tól 2010-ig a Siemens Rt.-nél Hicom és Hipath alközponti rendszereket tervezett. Elkészítette többek között a Paksi Atomerőmű, az MVM, a Budapesti Tűzoltóság, az OTP, a Honvédség és sok más cég alközponti hálózatának tervét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bérczi Endre

1946-ban született Budapesten.

Az egyetem elvégzése után a Pannónia Filmstúdió Hangtechnológiáján kezdett dolgozni mint fejlesztő mérnök, majd csoportvezető. 1972-ben nevezték ki hangmérnöknek és a mai napig mint hangmérnök dolgozik. A Pannóniában dolgozott a Video és Rövidfilm Műteremben, ahol reklám, referencia, oktató és ismeretterjesztő filmeket készített. A Szinkronfilm Stúdióban 2000-ig (annak megszűnéséig) dolgozott, 1996-tól mint vállalkozó. Több mint 2000 film szinkron-, mozi, TV filmek és TV sorozatok utószinkron hangi munkáit készítette. Pár ismertebb filmcím: Gyökerek, Manhattan, Romeo és Julia, A dzsungel könyve, Óz a csodák csodája, Lázadás a Bountyn, Gázláng, Amadeus, Forrest Gump, Tövismadarak, Négy esküvő egy temetés, Mission Impossible, Büszkeség és balítélet. A Pannónia, ill. a jogutódok megszűnése után több kisebb stúdióban, 2002-től 2014-ig a Liget Stúdióban dolgozott. Nyugdíjazását követően jelenleg megrendeléseket vállal. Tagja volt az AES-nek (Audio Engineering Society), jelenleg is tagja a VDT-nek (Verband Deutscher Tonmeister) és a HAES-nek. (Magyar Hangmérnök Szövetség) Háromszor volt állami ösztöndíjjal 2-2 hónapos bécsi tanulmányúton. Egyéb hangmérnöki tevékenységei: a Fővárosi Operettszínházban a Piros karaván, a Veronai fiúk és a Bozzi előadásait, a Madách Színházban 350 alkalommal a Macskákat keverte. 14 évig volt a Budai Parkszínpad vezető hangmérnöke. Az HBO-ban, annak indulásakor 3 évig természet- és ismeretterjesztő filmek hangi munkáit készítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bertalan Imre

1946-ban született Sömjénmihályfán.

1964-ben érettségizett és szerzett technikus oklevelet a Budapesti Villamosenergia-ipari Technikumban. Egyéves katonai szolgálatot követően 1965-ben kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. Diplomaszerezés után a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola Folyamatszabályozási Tanszékén kezdetben gyakornokként, majd tanársegédként elektrotechnikát és erősáramú méréseket oktatott. 1973-tól az Egészségügyi Minisztérium Költségvetési és Beruházási Főosztályán főmérnök-főelőadói besorolásban, 1976-tól osztályvezető-helyettesként ágazati műszer- és kórháztechnikai eszközgazdálkodással foglalkozott. 1978-ban a BME Gépészmérnöki Karának gazdasági mérnök szakán gazdasági mérnöki diplomát szerzett. 1983. március 1-től a Röntgen és Kórháztechnikai Vállalat igazgatójaként szervezte és irányította az egészségügyi ellátórendszer intézményeiben működtetett műszerek és eszközök szervizelését. A vállalat valamennyi jelentős gyártó (Siemens, Philips, Hellige stb.) márkaszerviz képviselőjét biztosította. 1991. június 1-től a Népjóléti Minisztériumban folytatta munkásságát. Feladata az ágazati eszközgazdálkodás és a közbeszerzési törvényből fakadó minisztériumi munka irányítása volt. 1993-tól főosztályvezető-helyettesként az ágazati finanszírozású beruházásokat irányította 2008. évi nyugdíjba vonulásáig.

Munkáját a népjóléti miniszter 1998-ban Pro Sanitate emlékérem adományozásával ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bócz Tamás

1944-ben született Sátoraljaújhelyen.

1970-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karán. A végzés után, 3 évig a BME Elektronikai Technológia Tanszéken dolgozott mint tudományos munkatárs. Majd a VBKM Villesz Gyárában új technológia bevezetésével, az ehhez kapcsolódó beruházás szervezésével foglalkozott. 1976–1992-ig a Produktorg Szervezési Vállalatnál az Ergonómiai Laboratórium vezetőjeként az ember–gép–környezet rendszer komplex vizsgálatával, gazdálkodó szervezetek átvilágításával, vezetési rendszerek fejlesztésével foglalkozott. 1981-ben a BME Gépészmérnöki Karán ergonómiai szakmérnöki diplomát szerzett. 1994–2002-ig, egyéni vállalkozóként szervezést, szaktanácsadást, szakértést végzett. 2002–2008-ig a Hungarokamion Rt. műszaki vezetője volt. 2008-tól nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bogár István

1946-ban született Gyulán.

A Műszaki Egyetem elvégzése után 1970–1973-ig a Mechanikai Laboratóriumban dolgozott fejlesztő mérnökként. Munkája a digitális szűrők tervezése és mintadarab kivitelezése. 1974–1975-ig a Könnyűipari Műszaki Főiskolán tanársegédként tanította az Elektrotechnika c. tantárgyat. 1977–1986-ig a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolán adjunktusi tanári beosztást kapott és a Villamosgépek c. tantárgyat, valamint a Méréstechnika c. tantárgyat oktatta. 1987-től 1990-ig a Műszeripari Kutató Intézetben a Nem villamos mennyiségek villamos mérése elnevezésű osztályt vezette. Említésre méltó munkáik: elektronikus mérése a fémgőzöléssel felvitt tükröző rétegek vastagságának mérésére és a berendezés vezérlése, üveghúzással készülő üvegcsövek ampulla alapanyag, izzó állapotú átmérő mérése lézeres technikával érintésmentesen, üveghúzó berendezés vezérlése, szög helyzet kódadók kifejlesztése a CNC-gépek fejlesztéséhez. 1991-ben alapította a Kvalifik Kft.-t feleségével, Tátrai Máriával, aki szintén évfolyamában végzett villamosmérnökként, de sajnálatosan 2003-ban elhunyt. Cégük mérőrnűszerek akkreditált kalibrálásával foglalkozik. Jelenleg is ügyvezetőként és tulajdonosként dolgozik fiával, aki szintén villamosmérnök.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bohánsky Dóra

1945-ben született Bobingenben (Németország).

Az EGI Energiagazdálkodási Intézet Villamos Főosztályán kezdett dolgozni villamos tervezőként, majd később vezető tervezőként. Az EGI-ben 1970–1995-ig dolgozott, az intézet tevékenységi körének megfelelően az energetika területén, villamos erőátviteli berendezések, kazán vezérlések tervezésével foglalkozott. Tevékenységéhez tartozott a létesítmény indításától kezdve az üzembe helyezésig a tervezői, művezetői és üzembe helyezői feladat. Miután a kezdeti relés kazánvezérléseket felváltotta a folyamatirányító berendezés, a továbbiakban csak az erősáramú berendezések, az energiaellátás (kis- és közép feszültségű berendezések) volt a tevékenységi köre. Az EGI keretein belül az alábbi létesítmények komplett tervezését érdemes megemlíteni: Nyíregyházi Erőmű kazánvezérlés és turbina-generátor beépítés, Észak-budai Fűtőmű energiaellátás és kazánvezérlés, Miskolc távhőellátás kazánházai, Debreceni Erőmű turbina-generátor beépítés, Hűtőházak energiaellátás és vezérlés, TVK vízelőkészítő berendezés. 1996-tól kezdődően az S-6 Mérnök Kft.-ben folytatta a tervezői tevékenységét, a korábbi energetikai tevékenységi területtel, azonos feladatkörrel. Az S-6 Mérnök Kft.-nél tevékenysége eleinte legfőképpen a kapcsolt energiatermelést biztosító gázmotoros fűtőerőművek komplett közép feszültségű és kisfeszültségű villamos erőátviteli berendezéseinek önálló tervezésére és üzembehelyezésére terjedt ki. Említésre méltó gázmotoros, ill. gázturbinás fűtőerőmű létesítmények: Dunaújváros, Székesfehérvár, Kazincbarcika, Tiszaújváros, Dunamenti Erőmű G3 blokk. Később az autóipar területén dolgozott, pl. A Kecskeméti Mercedes Gyár, az AHM Audi Hungaria energiaellátás területén. Az S-6 Mérnök Kft.-nél jelenleg is csökkentett óraszámmal, nyugdíjasként dolgozik, pl. A Continental Debrecen közép feszültségű berendezés tervezésével.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bondor Endre

1946-ban született Nyíregyházán.

A miskolci Bláthy Ottó Erőssáramú Technikum elvégzése után 1970-ben diplomázott a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőssáramú szakán. Tervezőként kezdett dolgozni a VILATI vállalatnál, majd üzemeltetői gyakorlatot szerzett a Chinoin Gyógyszergyárban. Ezután erőssáramú tervezőként folytatta a Vegyterv vegyipari létesítményeket tervező és kivitelező vállalatnál. Itt kis- és közép feszültségű hálózatok, transzformátorállomások, kis- és közép feszültségű berendezések, fogyasztók energiaellátásával foglalkozott. Ezt követően a Vegyterv export tervezési osztályán NDK-beli vegyikombinátok – Bitterfeld, Wolfen, Schwedt rekonstrukciós és új létesítményeinek erőssáramú tervezését valamint a Cottbusi SAC tervező és kivitelező vállalat külszíni bányafejtések kivitelezési tervezését végezte. A Vegyterv megszűnését követően a VERTESZ tervezési osztályán dolgozott. 1993-ban az Olajterv villamos osztályán volt tervező, majd később szakágvezető. Az Olajtervben az ország különböző olajipari létesítményei: Százhalombatta Finomító, Dunai Hőerőmű, Tiszaújvárosi Finomító, Tiszai Vegyi Kombinát, Zsana Gáztároló, Mosonmagyaróvári és Városföldi Kompresszorállomás, Hajdúszoboszló, Algyő Olaj és Gázfogadó állomás, Pusztaderics, Ortaháza gázipari létesítményei részére tendereztetés, tervezés, kivitelezési művezetés feladatait látta el. Nyugdíjasként ugyanitt szaktanácsadó volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borsos Szabó Ferenc

1935-ben született Budapesten.

1954-ben felvételt nyert a Szolnoki Közlekedési Műszaki Egyetem Közlekedés Üzemtechnológiai Kar vasút üzemeltető szakára. Tanulmányait 1957 őszén megszakította. Általános iskolás kora óta aktív rádió amatőr. 1958-ban felvételt nyert a Magyar Rádió Üzemfenntartási Osztályára. Itt stúdiómagnetofonok karbantartásával foglalkozott. Mint külső munkatárs részt vett a Mechanikai Laboratóriumban gyártott, a Rádióban használt „STM” sorozatú stúdiómagnetofonok üzemeltetésével, javításával szerzett tapasztalatainak átadásában. 1960-ban beiratkozott a BME Villamosmérnöki Karának esti tagozatára híradás szakra. 1970-ben tett sikeres államvizsgát. A Magyar Rádióban csoportvezetői besorolásba került. Az évek során több külföldi tanulmányúton vett részt. NDK, Svájc, NSZK, Jugoszlávia, Csehszlovákia. Az évek során a különböző budapesti színházak, Zeneakadémia, Operaház, Madách Színház, Erkel Színház, felújításánál a rádiós közvetítő helyiségeinek felújítását koordinálta. Mellékfoglalkozásként kórházi nővérhívó rendszert tervezett. Ezek a berendezések az ország több kórházában működnek, (pl. Vác, Cegléd, Kiskunhalas, Nagykanizsa stb.). 1978-tól csoportvezető mérnök besorolásba került. A Rádió Tánczenekarának elektromos, ill. elektronikus hangszereit szervizelte. Több színházi megbízást is teljesített. 1984-ben az Ipari Minisztériumtól szakértői tevékenységre jogosító engedélyt szerzett, mágneses hangrögzítés; elektroakusztikai berendezések tervezése, gyártása és üzemeltetése G/26,27 témakörben. 1988-tól a Mechanikai Karbantartási Osztály osztályvezetőjévé nevezték ki. 1989 májusában egy hónapra Kubába utazott a Havannai Rádió meghívására mint stúdiótechnikai karbantartási szakértő. Itt stúdió-magnetofonok korszerű szervizelésével kapcsolatos konzultációkat tartott az ország több stúdiójában. 1993-ban készült el a MR új épületének központi kapcsolóterme, melynek berendezésénél a munkálatokat koordinálta. 38 év folyamatos rádiós munkaviszony után, 1995-ben vonult nyugdíjba. 1968-ban szakmai munkájának elismeréseként a Kohó és Gépipar kiváló dolgozója miniszteri kitüntetésben részesült. 1968-ban, és 72-ben igazgatói dicséretben és jutalomban részesült. 1973-ban, mint külsős, a Mechanikai Laboratórium kiváló dolgozója kitüntetettje lett. 1982-ben 25 éves Törzsgárda Emléklapot, 1988-ban Arany Törzsgárda kitüntetést kapott. 1993-ban a Magyar Rádióban eredményesen ledolgozott 35 évét arany pecsétgyűrűvel ismerték el. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bördén Péter

1940-ben született Budapesten.

1958-ban technikusi oklevelet szerzett a Bláthy Ottó Erősáramú Villamos Ipari Technikumban. 1958-ban a Központi Fizikai Kutató Intézetbe (KFKI-ba) került, fizikus kutatók mellé technikusként. A katonaságtól való leszerelése után 1964 és 1970 között a BME Villamosmérnöki Kar esti tagozatos hallgatója volt. 1970-ben végzett, az év dec. 1-től a KFKI-n belül a Mérés és Számítástechnikai Kutató Intézetbe került át fejlesztőmérnöki beosztásba. A már korábban kifejlesztett sokcsatornás analízátor (huzalozott programozású számítógép) IC-s változatát fejlesztették ki több kollégával közösen. A következő években moduláris felépítésű nukleáris mérőműszerek (CAMAC-modulok) fejlesztésében vett részt. Az 1980-as évek legelején a 214-es darabszámban legyártott és eladott IC-s analízátorokat multiprocesszoros kivitelezésűre fejlesztve orvosi felhasználású bemeneti egységet fejlesztett, ami az x86-os processzor buszához illeszkedett. 1985–1987 tanévben tanult a BME Villamosmérnöki Kar műszer szakán szakmérnöki kurzuson, és szerzett 1987-ben orvosbiológiai mérés technikai szakmérnöki diplomát. A Mérés és Számítástechnikai Kutató Intézet megszűnése után az MTA Információtechnológiai Alapítvány mérnökeként, mindvégig a KFKI dolgozójaként 2005-ben ment nyugdíjba.

A huzalozott programozású számítógép sikeres fejlesztését a KFKI Igazgató Tanácsa 1973. április 4-e alkalmából még két kollégával megosztva az Intézeti Díj II. fokozata elismerésével jutalmazta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Brückner Huba

1946-ban született Budapesten.

Mérnöki diplomája mellett mérnök-tanári oklevelet is szerzett 1970-ben. 1970–1986 között a SZÁMOK-ban (Számítástechnikai Oktató Központ), majd jogutódjánál a SZÁMALK-ban dolgozott mint oktató, oktatásszervező, majd a Módszertani és Oktatástechnikai Osztályt vezette. A UNDP (United Nations Development Project) anyagi támogatásával megvalósított oktatási műsorgyártó és egyéni tanulást segítő televízió rendszerének tervezője, a kivitelezés vezetője és működéséért felelős vezetője. 1974-ben UNDP ösztöndíjjal a számítógépek oktatási alkalmazásait kutatta, és részt vett több rendszer (PLATO, TICCIT) tervezésében és működtetésében az Egyesült Államokban. A számítógépek oktatási alkalmazásainak egyik hazai úttörője. 1980-ban színes televízió szakmérnöki oklevelet szerzett. 1981–83 között az Információ-Elektronika szakfolyóirat szerkesztője, majd nemzetközi online adatbázisok (DIALOG rendszer) elérhetőségét és használatát oktatja itthon és külföldön. 1983-ban doktorált a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1986–1991 között az International Data Group (IDG) keretében informatikai folyóiratok szerkesztője, a PC World magyar változatának alapító főszerkesztője. A Magyar Természettudományi Egyesületek Szövetsége és az Országos Műszaki Fejlesztő Bizottság szakértőivel együttműködve dolgozott a videotex rendszerek hazai megvalósításain és működtetésén. Számos szakkönyvet és tanulmányt írt szakterületein. 1992–2012 között a Fulbright ösztöndíj program hazai igazgatója, a budapesti Fulbright Commission alapítója. 2001-ben PhD fokozatot szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. Hat gyermek édesapja. 2013-tól nyugdíjas. Jelenleg a Corvinus Institute for Advanced Studies kutatóközpont tudományos tanácsadója.

Munkájának eredményességét hazai és nemzetközi elismerések is igazolják. Néhány ezek közül: Fehér Dániel-emlékérem, nemzetközileg ismert kutatómunkáért 2005, Pro Universitate et Scientia kitüntetés 2006, SZÁMOK-SZÁMALK díszoklevél 2007, Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt 2010, Institute of International Education, Award for Outstanding Service 2012, Embassy of the United States of America: Certificate of Appreciation 2012, Director Emeritus by the Fulbright Board 2012.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Budai Károly

1947-ben született Kisújszálláson.

1970-ben diplomázott jeles eredménnyel. 1970–71-ben Budapesten, az Autóipari Kutató Intézet Műszer és Mérési Osztályán dolgozott mérnökként. 1972-től az Amerikai Egyesült Államokban folytatta szakmai tevékenységét a televíziózásban jól ismert és ottani munkája idején piacvezetővé vált Chyron nevű cégnél. A rendkívül sikeres Chyron televíziós feliratozó és grafikai rendszerek négy első generációjának kifejlesztésében vett részt mint projekt-, tervező-, fejlesztőmérnök. Mind analóg, videó, mind digitális áramkörök tervezése és kivitelezése volt a feladata, de software és ún. firmware fejlesztésben is közreműködött. A Chyron berendezései az 1970-es években forradalmasították a TV-ben és a kábel TV-ben a sport- és hírközlítéket. 1981–82-ben a VVR Associates céggel interaktív videotext, on demand filmletöltési, és vásárlásokat is lehetővé tévő rendszert fejlesztettek ki kábel TV társaságok számára. 1983–84-ben az LRG Inc. céggel egy fejlettebb videó grafikai és kép manipulációs rendszer analóg videó és digitális áramköreinek tervezését, kivitelezését végezte. 1984–85-ben egy készpénz helyettesítő kártya- rendszer termináljainak, központi egységeinek fejlesztésében működött közre, az egyik legnagyobb USA hitelkártya-tranzakció feldolgozó cég számára. 1986-tól az EIDAK Corporationnál dolgozott, mint fejlesztő, tervező mérnök. Ez a cég a kábel TV-s szakma számára fejlesztett ki berendezéseket. Legfontosabb termékük a fizetős csatornákon leadott értékes műsorok, filmek másolását lehetetlenné tévő, szerzői jogvédelmet biztosító rendszer volt, melynek áramköreit tervezte meg. A videó jel átalakítása, manipulálása teljes egészében a digitális tartományban történt. A 90-es évek közepétől szakmai tapasztalatából kifolyólag elektronikai, félvezető, IT és telekom cégek és azok részvényeinek elemzésével és portfólió menedzselésével foglalkozott. Négy USA szabadalom feltalálója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Büky Dénes

1948-ban született Budapesten.

A középiskolát Moszkvában végezte. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1970-ben villamosmérnöki, 1975-ben átviteltechnikai szakmérnöki diplomát szerzett. 1970-től 2000-ig a Magyar Államvasutak Zrt. alkalmazásában állt. Kezdetben adatátviteli szolgáltatások kialakításával foglalkozott. 1974–75-ben Bécsben, a Szövetségi Kutató és Fejlesztő Intézetben adatátviteli berendezések tesztelését és fejlesztését végezte. 1980-ban adatelosztó- és formátumvezérlő készüléket fejlesztett ki, amely szolgálati szabadalmi védeltséget kapott. 1983-ban a MÁV távgépíró hálózatának korszerűsítését irányította. 1985-ben készült el a belföldi menetjegykiadó pénztárgép. Ez egyike a MÁV-nál kifejlesztett első mikroproceszoros készülékeknek. Továbbfejlesztett példányait 2019-ben vonták ki a jegyértékesítési rendszerből. 1985–86-ban Franciaországban a Matra Transport cégnél energiatakarékos vonatvezetést támogató CATO (Computer Aided Train Operation) rendszer kidolgozásában, tesztelésében vett részt. 1987-ben fejlesztette ki a belföldi helyfoglaló rendszert. Mind a mai napig (2020) ez kezeli a magyar vasutak helybiztosítással közlekedő összes belföldi vonatának helyeit egész Európára kiterjedő rendszer részeként. 1989-től a MÁV Vezérigazgatóságán az adatátviteli és a személyszállítási informatikai témák felelőseként irányította a MÁV csomagkapcsolt X.25 adatátviteli hálózatának kiépítését. 1996-tól a menetjegyeladási, helybiztosítási és utastájékoztatási rendszer projektvezetője volt. 2007-től a Data-Press Kft.-ben dolgozik. Menetjegy-értékesítési és helyfoglalási témák szakértője. Nyelvtudásának is (német, angol, francia, orosz) köszönhetően pályafutása kezdetétől részt vesz a vasutak nemzetközi együttműködésének szervezésében. MÁV és Győr-Sopron-Ebenfurthi Vasút megbízásából jelenleg is aktívan tevékenykedik a Nemzetközi Vasútegylet (UIC) menet- és helyjegy értékesítési témájú munkacsoportjaiban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cziffra Zsuzsanna

1947-ben született Budapesten.

A BME Villamosmérnöki Karának műszer és szabályozástechnika szakán végzett 1970-ben, szakmai érdeklődése a nem villamos mennyiségek villamos méréstechnikája volt egész pályafutása során. 1970 és 1988 között a Gáztechnikai Kutató és Vizsgáló Állomás, majd a kutató intézeti összevonás után a Magyar Szénhidrogénipari Kutató- Fejlesztő Intézet munkatársa volt, mint fejlesztőmérnök. 1976-ban Digitális berendezések rendszertervezése szakmérnöki oklevelet szerzett. Tevékenysége: gázipari automatika elemek vizsgálata, fejlesztése, mérési módszerek fejlesztése, speciális berendezések kialakítása, számítógépes módszerek bevezetése, automatikus mérésadatgyűjtő rendszer hardware és software fejlesztése. Későbbi feladatai: a kutatás-fejlesztési témák előkészítése, javaslatok kidolgozása, a kutatás – tervezés – szervezés műszaki-gazdasági alapadatainak biztosítása, szerződések, előkalkulációk készítése, szerződéskötés, költségek figyelése, a kutatási eredményekről összefoglaló jelentések készítése, publikálása. Részvétel konkrét témák kidolgozásában, főleg ipari és mobil mérésadatgyűjtő rendszerek fejlesztése, adaptálása, az ezekhez szükséges érzékelők, beavatkozók, távadók fejlesztése, mérési módszerek kidolgozása terén. 1988-ban áthelyezték a TIGÁZ Diósi Üzemigazgatóságához szolgáltatási és tervcsoport vezetőnek. Feladatai: gázfelhasználási engedélyek kiadása, műszaki tervek felülvizsgálata, gázberendezések ellenőrzése, geodéziai és gázgazdálkodási feladatok felügyelete, fogyasztói nyilvántartás irányítása, dokumentációk készítése, adatszolgáltatás biztosítása, adatok számítógépes feldolgozásának megvalósítása. 1992-től gázgazdász és metrológus főmunkatárs: a szükséges mennyiségű és minőségű földgáz beszerzése, biztonságos és gazdaságos értékesítése és felhasználása, ehhez prognózisok és tervek készítése, gázmérleg elemzése, mérőrendszerek, mérések, hitelesítések ellenőrzése, forrásoldali és fogyasztói adatok alapján fejlesztési és beruházási javaslattételek kidolgozása.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csomor Gyula

a műszaki tudományok doktora

1946-ban született Zagyvarékason.

Az egyetem elvégzése után a Számítástechnikai Oktató Központ (Számok) munkatársaként több kollégájával együtt 9 hónapos számítástechnikai továbbképzésen vett részt Németországban. Ezzel a Számoknál kezdetét vette a hazai széleskörű számítástechnikai oktatás megszervezése és lebonyolítása. A cégénél számítástechnikai ismeretek oktatása mellett távadatfeldolgozási rendszerek témában fejlesztéssel és szemináriumok szervezésével foglalkozott. 1978-ban féléves angliai kiküldetésben távadatfeldolgozó rendszereket tanulmányozott. 1981-től Németországban céges kiküldetésben számítógépes feldolgozó rendszerek fejlesztési munkáiban vett részt. Közben 1982-ben a BME Villamosmérnöki Karán műszaki doktori címet szerzett mikroprocesszorok alkalmazása témában. A további években immár önálló munkatársként nagyobb németországi számítógépes projekteken dolgozott adatbázisok és távadatfeldolgozási rendszerek fejlesztésében. Ezt a tevékenységet egészen 2015-ig folytatta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Juan Andrés Delgado González

1944-ben született Santa Isabel de Las Lajasban (Cuba).

1970 decemberében a kubai Villamosenergia-átvitel és -elosztó Vállalatnál kezdte meg a munkát. Itt hidroelektromos mérnöki képzésben részesült és kezdetben egy vízerőmű generátorainak és tartozékainak üzemeltetése, ellenőrzése és karbantartása volt a feladata. 1986-ban Berlinben részt vett egy továbbképzésen, ezt követően nagyfeszültségű távvezetékek általános karbantartásával foglalkozott vezető beosztásban. Tíz hónapot töltött Brazíliában, ahol egy nagyfeszültségű távvezeték egyik szakaszának építését vezette. Később egy meghibásodott atomerőmű ipari területén egy nagyfeszültségű állomás megépítését irányította. Ezt követően nyolc hónapot töltött Kolumbiában, ahol hasonlóak voltak a feladatai: nagyfeszültségű távvezetékek ellenőrzése, karbantartása. 22 éve Bolíviában él. Itt a megszokott tevékenységeken (távvezetékek szakmai felügyelete, karbantartása) kívül egyéb munkája is akadt: az utóbbi években ivóvízrendszerek, víztartályok, orvosi központok, iskolák, kórházak építésében vett részt. Legutóbbi munkái közül egy a folyó felett átívelő gyalogos híd építésében és egy városi ivóvízrendszer felújításában való részvétele emelhető ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Diószeghy Huba

1939-ben született Dunaszekcsőn.

A Műegyetemet 1968-ban végezte el, és közvetlen utána államvizsgát tett, és megvédte a „szabályozott 3-fázisú egyenirányító” tárgyú diplomamunkáját. Mérnöki munkáját az „ANÓD Áramirányító Gyár”-ban kezdte el mint vill. labor vezető. Néhány év eltelte után (1972) a gyár műszaki osztályán tervező mérnökként dolgozott. Ipari akkumulátor töltőket tervezett főként transzformátor alállomások részére, majd később villamos hajtásokat tervezett. Ezek a hajtások az NDK-ban extruderek táplálásához kellettek, 8 db hajtás a Műegyetem Hidrodinamikai laboratóriumában — segítve a mérnökképzést — működnek jelenleg is. Az ANÓD Áramirányító Gyár a gazdasági változások miatt megszűnt, és villamosmérnökként a VISZÉK Szövetkezetben (1987) folytatta a munkáját nagyáramú, szabályozott galvanizáló áramforrások tervezése, gyártása és üzembe helyezése feladatkörében. A folytatódó gazdasági és politikai változások miatt vállalkozói tevékenységbe (1992) kezdett. Ennek során a MOL olajcsövek és gázcsövek korrózióvédelmét ellátó egyenirányítókat tervezett és gyártott kooperációs relációban. Ezek az egyenirányítók kezdetben — több száz db — fokozatonként állítható feszültségűek voltak. Ezeket követte a szabályozott áramforrások tervezése és gyártása. Ma már invertált energia folyamú szabályozott egyenirányítókat tervez és gyárt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dolmányos János

1945-ben született Nagykőrösön.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán szerzett oklevelet. Az egyetemi tanulmányok idején a nyári gyakorlatokat a Távközlési Kutató Intézetben végezte ösztöndíjasként és a diplomamunkát is itt írta, így természetesen a munkát is itt kezdte meg 1970. év októberében. Az Intézetben a vezetékes távközlési osztályon kezdett dolgozni. Az osztály fő tevékenysége az akkor égető problémát jelentő szűkös nagyvárosi hírközlő kábelhálózat kapacitásának megsokszorozását célzó PCM berendezések fejlesztésére irányult, új digitális technikával a meglévő kábeleken. Több, rövidebb ideig tartó munka után kapcsolódott be a BD 30/32 primer PCM berendezés fejlesztésébe. Az áramköri tervezések után a kísérleti vonalak üzembe helyezését és méréseit vezette. Az itt szerzett tapasztalatok alapján kezdett foglalkozni a digitális vonalak regenerátorainak méréseivel, illetve a hibabehatárolás módszerének kidolgozásával. Kifejlesztésre került erre egy célműszer is. A végberendezések áttervezésével alkalmassá vált a rendszer speciális mikrohullámú átviteli alkalmazásoknál is. Az osztályukon végzett fejlesztések, tapasztalatok alapján kezdte meg a Telefongyár a gyártást. A későbbiekben szekunder és terci-er PCM berendezésekkel foglalkoztak. A fenti munkákkal kapcsolatban született meg egy szolgálati találmányuk is: „Hibakorrekciós kódoló és dekódoló berendezés” címmel. 1993 augusztusában a TKI-ból többen kilépve megalakították a Fázis Távközlési Mérnöki Irodát, ahol vezetékes távközlési hálózatok tervezésével foglalkoztak. Egy év után lépett ki, és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen kezdett dolgozni, mint műszaki vezető. Egy év után, innen kilépve, megalakította saját cégét az Elektrodol Biztonságtechnikai Tanácsadó, Kereskedelmi Bt.-t, mely a mai napig működik. Cége biztonságtechnikai berendezések tervezésével és kivitelezésével foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dorogi Mária

1945-ben született Ócsényben.

1969-ben diplomázott a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. Okleveles villamosmérnökként az egyetem elvégzése után a Magyar Villamos Művek Tröszt Tiszapalkonyai Erőművében kezdte a pályáját, mint üzemviteli mérnök. 1971-től a Villamos Erőmű Tervező Vállalatnál dolgozott mint tervező mérnök. 1972–1978 között a Dunai Kőolajipari Vállalatnál létesítmény technológusként az üzemek villamosenergia ellátását és a terveztetését irányította. 1978-tól 1982-ig a Nehézipari Minisztérium Ipargazdasági Intézetében tudományos főmunkatársként kutató munkát végzett a hazai és nemzetközi energiafelhasználás területén. 1983-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának gazdasági mérnök szakán okleveles gépipari gazdasági mérnök diplomát szerzett. 1982–1986-ig az ipari fogyasztók energiafelhasználását koordináló főmunkatársként dolgozott az Energiafelügyeletnél. Ezután 2002-ben történt nyugdíjba vonulásáig a Magyar Villamos Művek Rt. erőművei, hálózata és vállalatai közötti villamosenergia kereskedelem gazdasági, szerződéses területét irányította.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Elsner Julianna

1947-ben született Budapesten.

1970-ben fejezte be tanulmányait és kapott oklevelet a BME Villamosmérnöki Kar, erőáramú szakán. 1970-től 1977-ig a Budapesti Elektromos Művek Energiagazdálkodási Osztályán, majd 1977-től 1994-ig a Távközlési Kutató Intézetben mint energetikus dolgozott. A Távközlési Kutató Intézetben munkája az intézet által használt energiahordozók éves felhasználásának tervezése, szerződések kötése, a felhasználásról és megtakarításról éves beszámoló és energiamérleg készítése. Feladata volt a beruházások és felújítások műszaki előkészítésében, kivitelezésében és átvételében való részvétel. Ezen kívül az Intézetben belüli üzemfenntartási műhelyek (villanszerelő, víz-, gáz- és fűtésszerelő, kazánház stb.) szakmai irányítása, ezen területek tűzvédelmi, munkavédelmi utasításainak elkészítése, és az ott dolgozók oktatása. 1979-ben felsőfokú hidrotechnológusi szakképzésben vett részt, melynek alapján az Intézet megbízta az energetikusi teendők mellett vízgazdálkodási és környezetvédelmi feladatok ellátásával is. 1990-től munkaköre kibővült az Intézet telefonközpontja és hálózata üzemeltetésének irányításával is. Ugyancsak 1990-től végezte az Intézet egyes területeinek bérbeadásával, valamint az ezeknek a területeknek szolgáltatásokkal történő ellátásának összes ügyintézését (beleértve a költségek lebontását és a számlázást) is. 1994-ben betegsége miatt leszázalékolták. 1997. januártól 2011. áprilisig nyugdíjasként a Medimpexnél, az Alkalmazott Logikai Labornál, valamint a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségnél dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Engárd Ferenc

1946-ban született Budapesten.

Műegyetemi tanulmányait 1965-ben kezdte meg. 1966-ban mint hallgató, az országos szervezőbizottság tagjaként közreműködött a hátrányos helyzetű középiskolásoknak indított egyetemi felvételi előkészítők elindításában. 1967-ben az Atomfizika Tanszék által szervezett diákkör egyik résztvevője. A tanuláson túl saját fejlesztésű készülékekkel támogatja a Tanszéken folyó kutatásokat. Mentora és diplomamunka tanszéki konzulense Orient Ottó plazmafizikus kandidátus, akit pár évvel később a Stanford University tanszékvezető egyetemi professzorává neveznek ki. Orient meghatározó hatással volt gondolkodásmódjára és munkamódszereire is. 1970 szeptemberében lediplomázik, és a VITUKI-ban helyezkedik el. Kilép a KISZ-ből és a szakszervezetből is, a rendszerváltásig „pártsemleges” marad. 1972–1987 között érdemben két munkahely: KFKI és a BME Atomfizika Tanszék. Főállás és mellékfoglalkozás hol az egyikben, hol a másikban, ahogy a helyzet éppen kívánja. Beosztása 1978-tól: „függetlenített témavezető” KFKI, „egyetemi adjunktus” BME. 1988–1992 között a SUMMATECH Kisszövetkezet elnöke, ezt követően pedig szellemi szabadfoglalkozású. Emlékezetes produktumok (fejlesztés és realizálás): Ergométeres mérőrendszer élsportolók vizsgálatára – 1972. SATELLITE orvoscémiai analízátor (laborautomata) villamos és elektronikus részei – 1976. Számítógépes automata talajvizsgáló laboratórium adagoló és méréstechnikai egységei – 1981. Spektroszkópiai lézerheterodyn radar környezetvédelmi (gázanalízis) célra – 1986. Vegyes szerelésű SMD panelek gyártására szolgáló komplett gyártórendszer – 1987. SDM autorange kéziműszerek, C64 memóriabővítők, gépkocsiriasztók (ezres szériák) – 1989. Kétfotonos lézermikroszkóp első változatának mérő és PCI illesztő rendszere – 2005. Úszóerő mérő az MVLSZ-nek – 2018.

Húsz szabadalom, az MTA kiváló feltaláló kitüntetésétje.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdélyi Ferenc

1946-ban született Alsóvámoson.

1970-ben végzett a Híradás- és Műszeripari Technológia szakon, 1971-ben a mérnök-tanári szakon. 1978-ban az ELTE-n iparjogvédelmi szakjogász, 1983-ban az MLE-n üzemgazdász, 2001-ben a BME-n felsőfokú ingatlan-értékbecslő oklevelet szerzett, közben 1980-ban szabadalmi ügyvivői szakvizsgát tett. 1970-től fejlesztőmérnökként dolgozott az elektronikus alkatrészeket fejlesztő és gyártó REMIX Rádiótechnikai Vállalatnál. 1972-től a telefonközpontokat, adás- és átviteltechnikai berendezéseket tervező és gyártó BHG Híradástechnikai Vállalatnál előbb szabadalmi előadó, majd iparjogvédelmi osztályvezető, műszaki főosztályvezető, műszaki igazgatóh. és vállalati tanácstagként dolgozott. 1990-től a Datacoop Számítástechnikai Rt.-nél igazgatóhelyettes, 1992-től az Accord-Telco Telekommunikációs Kft. ügyvezetője. 1999-től 2020-ig az oktatási, kulturális, ipari, egészségügyi intézmények építésével és rekonstrukciójával foglalkozó KIPSZER cégcsoportnál felsővezetői (műszaki vezérigazgató-h. ill. vezérigazgató) beosztásokat látott el. Ezen belül projekt ill. felelős műszaki vezetőként személyesen irányította többek között a következő munkákat: a BME-n a megsüllyedt K épület alap és szerkezet megerősítését, az F épület és a Műszaki Könyvtár felújítását; a zirci Szakképző Intézet és kollégium építését; a nyíregyházi Megyei Könyvtár építését; az érdi Frigo irodaház és hűtőház építését; a balassagyarmati, a pásztói, a salgótarjáni és a jászberényi kórházak rekonstrukcióját; a hévízi Tófürdő cölöpcseréjét és Fürdőház építését; a Megyeri-híd világításának kivitelezését, stb. Tagja a Magyar Mérnöki Kamarának és a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamarának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdős Gábor

1943-ban született Budapesten.

Gimnáziumi érettségit követően dolgozni kezdett a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban laboránsként dr. Tarnay Kálmán vezetése alatt. 1963–1966 között egyetemi tanulmányai mellett tevékenykedett az MKKL-ben, elektromechanikus mérőátalakítók, mérőműszerek fejlesztésének segítésében. 1966-ban munkahelyet váltott és az Országos Mérésügyi Hivatal munkatársa lett. Egyetemi tanulmányai folytatása mellett mint tudományos segédmunkatárs dolgozott. A diploma megszerzése után különböző mérési eljárások fejlesztésén, később a villamos alapmenyiségek országos etalonjainak, kiemelten a feszültség és ellenállás leszámaztatását, fenntartását, nemzetközi összehasonlítását végezte. Munkatársaival fejlesztették a mérési eljárásokat, növelték a pontosságot. 40 évig volt az OMH munkatársa, ahonnan 2006-ban vezető műszaki főtanácsosként vonult nyugállományba.

Egy alkalommal OMH díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Eszes Nándor

1945-ben született Siófokon.

1970-ben szerzett oklevelet a BME Villamosmérnöki Kar híradás és műszeripari technológia szakán. 1970 júniusában lépett be a HIKI elektrontechnológia osztályára. Szakmai és vezetői fejlődése töretlen, tudományos munkatársként, majd 1976-tól osztályvezetőként, 1985-től konstruktőrként, 1986-tól pedig igazgatóként fejtett ki elismert szakmai-vezetői tevékenységet. 1976-tól – a már korábban kifejlesztett – elektronsugaras párologtatók továbbfejlesztésével és gyártásával foglalkozott. Osztályvezetői kinevezése után a tématerület jelentős fejlődésen ment keresztül. Megvalósították a berendezések sorozatgyártását. Jelentős műszaki eredmény volt a magnetronos porlasztó-család kifejlesztése, illetve e termék az USA-ba történő exportjának szervezése és lebonyolítása. A porlasztó forrásokban olyan szabadalmaztatott műszaki megoldást alkalmaztak, amelynek eredményeként a Pentron márkanévű porlasztóforrás-család minden tagja jobb műszaki paraméterekkel rendelkezett, mint a hasonló – legfejlettebb – nyugati típusok. A család egyik tagja elnyerte az 1983. évi Lipcsei Vásár aranyérmét. Az USA-ban a Kurt J. Lesker Company a porlasztóforrásokat Torus márkanéven forgalmazta. A MEV 1989. évi átszervezése során létrehozott Mechatronikai Gyár igazgatójává nevezték ki, melynek feladata a porlasztóforrások és tápegységek fejlesztésén és gyártásán túl a mérőautomaták fejlesztése is feladata volt. 1990-ben kilépett a MEV-ből, és létrehozta a Kurt J. Lesker Company Közép-Európai Képviselőt. A Képviselő feladata volt a vákuumtechnikai alkatrészek és berendezések közép-európai piackutatása, forgalmazása, szervize és vevőszolgálat. 1993-ban a chicagói Cole-Parmer Instruments Company, amely laboratóriumi műszerek és berendezések teljes spektrumát forgalmazta, felkérte a Képviselőt termékei magyarországi forgalmazására, szervizelésére. Az egyre növekvő forgalom mellett ezt a tevékenységet a 2010. évi nyugdíjba vonulásáig végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekete Attila

1946-ban született Klagenfurtban (Ausztria).

1970–1991 a Híradástechnika Szövetkezetben dolgozott. 1970–1974 a gyártmányfejlesztésen a stúdió monitor fejlesztő labort vezette. 1974–1977 műszaki titkár volt az elnök mellett. 1977–1981 a gyártmányfejlesztésen a mikroszámítógép fejlesztő labort vezette. A HT-680X CDP termékekre 1981-ben BNV nagydíjat kaptak. 1981–1991 a mikroszámítógép és az ATLAS 90 multispektrális távérzékelési adatok feldolgozására alkalmas rendszert fejlesztő főosztályt vezette, a KFKI-BME-Gosznyicpr együttműködésével. Vezetőségi tagja volt a Neumann János Számítógép-tudományi Társaságnak. A fejlesztendő termékek témakörében előadásokat tartott hazai és nemzetközi konferenciákon, szaklapokba cikkeket írt. 1991–1993 Rexfilm Kft-ben a Sony professzionális és szórakoztató elektronikai szervizét vezette. 1993–1996 a Sony Hungária Kft.-ben felállította a Sony országos szerviz hálózatát, majd vezette azt. 1996–2011 között a Sony Hungária Kft. Gödöllő Gyárban dolgozott annak megszűnéséig. A zöldmezős beruházás helyi vezetője volt, majd az IT, a cél eszközöket és mérőegységeket fejlesztő/előállító egység, a HR, a könyvelés-pénzügy, kontrol, értékesítés, vám, üzemfenntartás/fejlesztés, környezetvédelem egységeket vezette. Az ISO 9001 és ISO 14000 projekteket felügyelte a vezetőség megbízottjaként. A Szent István Egyetemmel és a BME ETT-vel folytatott együttműködések kezdeményezett és koordinált. A BME ETT-n időnként részt vett az államvizsga bizottság munkájában. 2005–2008 egy fiatal kollégával az európai régió asztali video eszközei minőségi problémáinak elhárítását koordinálta a szervizstatistikák analízise alapján. Jelenleg a Fekete ART Kft. családi mikrovállalkozás ügyvezetője.

2005-ben megkapta a „Gödöllő Városért” díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekete Gizella

1946-ban született Budapesten.

Első munkahelyén, a MOM Kalibergyárában, 1970 júliusától fejlesztő mérnökként dolgozott. Feladata az ott fejlesztett és gyártott nyúlásmérő bélyegek és erőmérőcellák beméréséhez szükséges mérőműszerek fejlesztése volt. 1975 novemberében a VIDEOTON Fejlesztési Intézet (VFI) mérnöke lett, ahol a VIDEOTON VT60 számítógép, a francia SEMS cég MITRA 115 nevű típusának licenc alapú honosításán, majd 1982-től annak nehezített körülményeknek megfelelő irányba fejlesztett, R11R nevű változata O szériájának előkészítésén, és lebonyolításán dolgozott. 1986-tól kollégájával feladatuk a VFI saját fejlesztésű mikroszámítógépe, a VT32 floppy- és winchester csatolója fejlesztése és O szériájának lebonyolítása volt. 1990 májusában, a Computerworld Informatikai Kft.-nél informatikai újságíróként a számítástechnikai hírlevelek írásába kezdett, majd munkatársaival együtt kiválva és saját céget alapítva (Prím Kft.) önálló hírlevél szerkesztésbe kezdtek. 1992-től a CT Press Kiadó keretében, a Magyar Hírlap heti informatikai mellékletébe írt hardver termékekkel, majd később ügyviteli rendszerekkel foglalkozó cikkeket, táblázatos összeállításokat. 1994-ben a Vogel Publishing Kft.-nél, az akkor induló Heti CHIP-ben hardverekkel, biztonságtechnikával foglalkozó cikkeket, táblázatos összeállításokat jelentek meg tőle. 1998. őszétől a korábban az ő tulajdonában is lévő, Prim Kft., Monitor című hetilapjánál, majd az akkor még papír alapú Business Online magazinnál, vállalati tevékenységeket támogató alkalmazásokra specializálódott, elsősorban ERP, CRM és BI rendszerekről készített cikkeket és táblázatos összeállításokat. A Business Online online változatában táblázatainak külön rovata volt, de az outsourcingnak is specialistája lett, 2010-ben a HVG Informatikai Különszámában jelent meg outsourcing összeállítása. 2010-től visszavonult az újságírástól.

1974-ben Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekete-Páris Árpád

1944-ben született Kaposváron.

1962-ben érettségizett a Budapesti Villamosenergiaipari Technikumban. A Dél-Dunántúli Áramszolgáltató Vállalatnál technikusként helyezkedett el. A falvak villamosítási munkáinak tervezése és irányítása volt a feladata. Egyetemi tanulmányait 1963 őszén esti tagozaton kezdhette el, ezzel párhuzamosan helyezték az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárába fejlesztő technikusként. Az EMG-ben meghatározó feladatot végzett a városi forgalomirányító berendezés fejlesztésében, majd kivitelezésében és működtetésében, mely a főtervező tragikus halála miatt átkerült a Vilatihoz. Ezt követően a Gyöngyös-Visontai Erőmű fejlesztői munkájában dolgozott az órarendszer tervezésében, ami a diplomamunkája is volt. A gyengeáramú munkák kihívásai következtében a Vilati-hoz került, ahol fejlesztői, tervezői munkakörben dolgozott. Legjelentősebb munkája a vagonazonosító berendezés kifejlesztése, kivitelezése és nemzetközi tenderre való előkészítése volt, ami beadási hiba miatt a téma törlését eredményezte. Az iparvállalatok teljes megszüntetéséig csak kisebb feladatok, egyedi berendezések átalakítása, javítása volt. 1993-ban munkaviszonya végleges megszűnését követően második diploma megszerzésébe kezdett. 1995-ben közgazdasági szakokleveles mérnöki diplomát szerzett, párhuzamosan mérlegképes könyvelő képesítést is. Ezt követően került az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalhoz revizori beosztásba. 2005-ben főrevizori munkája során egészségi ok miatt kellett kérnie nyugdíjaztatását. Tevékenysége során mindig a munka felelőssége és szeretete volt meghatározó. 2013-ban visszaköltözött szülővárosába. Jelenleg havi néhány alkalommal végez nem szakmájának megfelelő nyugdíjas munkát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Felkár József

1946-ban született Bázakerettyén.

1970-ben erősáramú szakon végzett, gépek és készülékek ágazaton. Diplomamunkáját a GANZ KK hasznosította. 1971-től a VBKM. Kaposvári Villamossági Gyárában dolgozott villamos laborvezetőként. 1974-től az olajiparban dolgozott villamos részlegvezetőként. Feladata az olaj és gázmező 20/0,4kV-os hálózatának, létesítményeinek biztonságos üzemvitele volt. 1977-ben beruházási felsőfokú végzettséget szerzett. Irányította az olaj és gázipar célcsoportos beruházásainak villamos munkálatait (zalai olajmező 20/0,4 kV-os hálózat rekonstrukció, pusztaedericsi gáztároló, csővezetékek katódvédelme, ...). 1981-től a VERTESZ zalaegerszegi gyárában dolgozott osztályvezetőként gyártástechnológiai majd gyártmányfejlesztési vonalon. Fontosabb feladatai között szerepelt a Paksi Atomerőmű 3.4. blokk, a Dunai Hőerőmű, a százhalombattai olajfinomító 0,4kV-os elosztóberendezéseinek a gyártatása. 1991-től a VERTESZ privatizációjával a Schneider Electricnél dolgozott osztályvezetőként. Feladata volt a korszerű francia 0,4kV-os elosztóberendezések adaptációja, gyártásbevezetése, az SAP gyártásirányítás létrehozása, áramszolgáltatók részére 0,4kV-os elosztószekrények gyártatása. 2004-ben nyugdíjba vonult. 2005 óta egyéni vállalkozó. Feladata az áramszolgáltatók részére tenderkiírások alapján 20/0,4 kV-os transzformátor állomások 0,4kV-os elosztó szekrényeinek tervezése, gyártatása, amit jelenleg is végez.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fertődi Miklós

1946-ban született Szekszárdon.

1964-ben érettségizett szülővárosában, a Garay János Gimnáziumban. Egy évig katonának volt, majd 1970-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőáramú szakán. A diploma megszerzése után az Erőmű és Hálózattervező Vállalatnál bekapcsolódott a magasfeszültségű távvezetékek tervezésének előkészítési folyamataiba, majd a MÁV Tervező Intézetnél felsővezetékek tervezésével foglalkozott. Szakmai érdeklődése eközben az egyre jobban fejlődő számítástechnika felé terelődött. 1974-től a Ganz Műszer Művek EKM Gyárának számítástechnikai osztályán részt vett a gyártás-előkészítés számítógépes programjainak megalkotásában és a gyártás-előkészítő bizonylatok számítógépes előállításában. 1978-tól az Egészségügyi Minisztérium Informatikai Központjában dolgozott különböző beosztásokban. Időközben többirányú számítástechnikai szakképzésben részesült a SZÁMALK-nál, ahol később külső előadóként is közreműködött. 1982-ben villamosmérnöki-szervező szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán. A Gyógyító Ellátás Informatikai Központban végzett munkája során elsősorban az országos egészségügyi nyilvántartási rendszerek tervezésében és fejlesztésében vett részt. Feladatai közé tartozott a gyógyító-ellátó intézmények teljesítményeinek országos elszámolását végző informatikai rendszer felügyelete és a származtatott adatokból készíthető tudományos értekezések elősegítése. Később az információbiztonság felügyelete tartozott a felelősségi körébe. Az aktív munkából 2006-ban csoportos létszámléépítés keretében nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fischer Tamás

1946-ban született Budapesten.

1970-ben szerzett diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer- és szabályozástechnika szakán. 1970-től 1989. januárjáig a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben dolgozott; először fejlesztőmérnök, végül műszaki osztályvezető-helyettes és tanácsos volt. Többek között részt vett az R10, az R12 és az R15 számítógép kifejlesztésében és nemzetközi bevizsgálásában, valamint a PRO-X rendszer kifejlesztésében. Számos alkalommal vett részt ESZR tanácskozásokon és bevizsgálásokon. Volt a PROPER nevű párizsi SZKI leányvállalat műszaki igazgatóhelyettese, és az SZKI képviselőjében dolgozott Franciaországban (CII, BULL, SMT Goupil) és Németországban (SIEMENS) is. 1989 és 2006 között kisebb cégeknél (ARECO, GDS, Data Manager, Parity, Memolux, Information Balance, EQUNet) valamint a KFKI Számítástechnikai Rt. leányvállalatainál dolgozott. Részt vett többek között a Fővárosi Tűzoltóság riasztó és üzenetkezelő rendszerének, a Fővárosi Önkormányzat közgyűléskezelő rendszerének és a Hungarocamion gyűjtő- és raktárkezelő rendszerének kifejlesztésében, valamint a Paksi Atomerőmű Rt. informatikai rekonstrukciós projektjében is. 2006 óta nyugdíjasként műszaki szakszövegek fordításával foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fixek László

1942-ben született Dorogon.

1967-ben az egyetemen híradástechnika, műsorközlő ágazaton végzett. 1967-től a Budapesti Elektroakusztikai Gyárban (BEAG) célműszer fejlesztő besorolással, mérés és mérés-automatizálási célkészülékek fejlesztések kivitelezésével foglalkozott. 1971-től a vállalatnál műszergazdálkodási osztályvezetőként vezette a hangfrekvenciás méréstechnika – akkoriban csúcsparaméterűnek számító – négy alaplőműszerének kifejlesztését, azzal a célkitűzéssel, hogy ezek a műszerek rendelkezzenek kellő saját intelligenciával, és a funkcióikat vezérelni lehessen. Az elektronikai megoldások közül hatot a Találmányi Hivatal szabadalomként bejegyeztet. 1975-ben kinevezték a vállalat műszaki ellenőrzési főosztály-vezetőjévé. Az 1980-as moszkvai olimpia teljes hangrendszerének gyártásellenőrzési, műszaki és hatósági átadásainak minőségbiztosítási tevékenységét irányította. 1987-ben öt társával vgmk-t jegyeztek be, és a vállalat elektronikus műszereinek javítására vállalkoztak. A vállalatnál egy kvázi negyedik generációs gyártmánycsalád minőségbiztosítását, valamint az új digitális rendszerek tesztelési módszereinek bevezetését irányította. 1991-ben a BEAG csődbe ment (KGST-piac megszűnt), ezért 1991. április 1-től a Budai Villany Kiszövetkezetnél dolgozott, mint szerviz-mérnök, ahol jól hasznosíthatta a 80-as évek óta elsajátított számítástechnikai ismereteit (32 bites processzoros játékautomaták). 1991. december 1-től a KOSSUTH Lajos Katonai Főiskolán (Szentendre) dolgozott főelőadói besorolásban, ahol számítógépes szimulátorok, és hálózatok üzemeltetése volt a feladata. 1994-től a Hírközlési Főfelügyelet (HÍF) Ostrom utcai telephelyén dolgozott supervisorként, ahol egy 30 munkaállomásos Netware hálózat kiépítése és üzemeltetése, valamint a hivatal távközlésfelügyeleti tevékenysége adatfeldolgozó háttérének kifejlesztése volt a feladata. 1998 év végétől GEA EGI Energiagazdálkodási Zrt. számítástechnikai rendszergazda feladatait látta el harmadmagával, ahol 350 munkaállomás, és 11 szerver, valamint számos mérnöki és adatfeldolgozó rendszer üzemeltetését irányította 2013. márc.1-i nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fröhlich András

1946-ban született Budapesten.

1970-ben a diplomája megvédése után az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (EMG-ben) kezdett dolgozni, mint szervizmérnök, később mint szerviz csoportvezető. Az EMG 810-es számítógépek üzembe helyezéséért és szervizeléséért volt felelős. Később a Videotonhoz került, ahol rendszertехnikai szoftverek fejlesztésével foglalkozott, először fejlesztő- mérnökként, majd 1976-tól fejlesztési osztályvezetőként. Feladata a Videoton által gyártott számítógépek szoftver ellátása volt, mely tevékenységet részben francia licenckapcsolat alapján végzett. Több termék meghatározó volt a Videoton termékskáláján (Videoplex, DMS600 stb.). Számos egyéb projektben is részt vett, illetve irányított. A Videotonnál eltöltött 12 év után 3 évet a FÜTI-nél dolgozott, mint műszaki osztályvezető. Ezt követően került a SALDO Pénzügyi Szervezési és Tanácsadó Vállalathoz irodavezetői beosztásba, ahol az 1988-as adóreformhoz kapcsolódó üzleti szoftverek és programcsomagok fejlesztésével, és azoknak pénzügyminisztériumi támogatással történt országos „terítésével” foglalkozott. A SALDO után az AGFA magyarországi leányvállalatának megalapításában vett részt. Az AGFA Kft. elsősorban az adóhivatal papíralapú anyagainak mikrofilmre rögzítésének és azon történő tárolásának (CAR) bevezetésére jött létre. Később az AGFA teljes termékpalettájának hazai bevezetésében vett részt. Az AGFA Kft. 1993-ban a Bayer-Hungaria Kft. része lett, így az új területhez tartozó műszaki feladatok ellátása is hozzá tartozott. Fontosabb területek: képfeldolgozás, nyomdaipari megoldások. A Bayer-Hungaria Kft. után került a Pannon GSM-hez, ahol a hálózat állomásain a „nem-rádiós” műszaki elemek (klíma, riasztórendszer, áramellátás stb.) felügyeletével, illetve a felügyelet online megoldásának kifejlesztésével foglalkozott. 2009-ban vonult nyugalomba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gácsi Gyula

1943-ban született Mezőtúron.

1961-1966-ig járt a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának gyengeáramú szakára. Az Egyesült Izzó és Félvezető Gyár ösztöndíjasaként a híradástechnikán belül az elektroncsövek és félvezetők szakot választotta és végezte el. A diplomamunkáját az Egyesült Izzó Félvezető Osztályán írta, Aranytűs germánium dióda gyártási sor tervezése címmel. 1966-ban a Rádiócsőgyártás ipari cső osztályán kezdett el dolgozni üzemmérnökként. Az ipari csövek gyártásával, a selejt csökkentésével foglalkozott. Évekig segítette a pályakezdő fiatalokat üzemi konzulensként. A rádiócsőgyártás, a Rádiócső üzem megszűnése után a Vákumelektronikai Fejlesztési Osztályra került fejlesztő mérnökként, ahol katódsugárcsöveket, monitorcsöveket fejlesztettek az NSZK és az NDK piacokra. Később a Vákumelektronikai Osztályt összevonták az Adócső- gyártással, itt Magnetron és speciális csövek fejlesztésével foglalkozott. Az Adócsőgyártás megszűnésével az Egyesült Izzó eladása után, a jogutód General Electric gyár Fényforrás gyárába került karbantartói munkakörbe. Ezt a munkát is nagyon megszerette, mert speciális, modern műszereket, és gyártóberendezéseket helyeztek üzembe, karban tartották, javították ezeket. 2012-ben nyugdíjba ment.

Több esetben kapott Kiváló Ifjú Mérnök, később Kiváló Dolgozó címet. A General Electric gyár Fényforrás gyárában is többször kapott munkahelyi elismerést, díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gálfi István

1946-ban született Budapesten.

1970-ben kitüntetéses oklevelet szerzett a BME Mikrohullámú Híradástechnika Tanszékén. A végzés után a tanszéken kezdett dolgozni tanársegédként, majd 1978-tól 1994-ig adjunktusként. Kutatási területe, amelyhez már hallgatóként csatlakozott, a rádiólokátorok és ezen belül a lokátorok detekciós tulajdonságainak javítása volt. Ebben a témában írt egyetemi doktori disszertációját 1977-ben védte meg. A kutatási munka eredményeként több berendezés is született, melyek az LRI, a bolgár Balkán Légitársaság és a Magyar Honvédség lokátoraiba lettek beépítve. 1985-től a korszerű, szórt spektrumú mikrohullámú adó-vevő berendezések fejlesztésével foglalkozott a Finommechanikai Vállalat megbízásából a BME Híradástechnikai Elektronikai Intézettel közös projekt keretében. A fejlesztési munka eredménye az FMV által sorozatban gyártott, jelentős exportot képviselő berendezés család lett. 1990-ben több mérnök társával együtt megalapította a Telecom-Fort Kft.-t, amely mikrohullámú összeköttetések és az akkor frissen indult mobil rádiótelefon szolgáltatás bázisállomásainak tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. Ezt a munkát a kft. műszaki igazgatójaként irányította. 1994 májusában egyetemi oktatói állását felcserélte a Westel Rádiótelefon Kft. műszaki igazgatóhelyettesi állására. Összeférhetetlenség miatt a kft.-nél betöltött pozícióját feladta és később az üzletrésztől is megvált. 1996-tól a Westel műszaki igazgatójaként dolgozott 2002 végéig. 2003-tól egyéni vállalkozóként tevékenykedett és 2005-ben ismét csatlakozott a Telecom-Fort Kft.-hez, a Telenor (akkor még Pannon GSM) hálózat fejlesztési munkáit irányította előbb az Ericsson, majd a ZTE és végül közvetlenül a Telenor megbízásából. Ma is aktívan dolgozik, a Telenor 4G fejlesztési és az 5G előkészítési munkáiban vesz részt a Telecom-Fort Kft. által vállalt megbízások keretében.

A honvédség számára végzett fejlesztési munkáját a Haza Érdemérem arany fokozata kitüntetéssel ismerték el 1982-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gémes Imre

1944-ben született Pakson.

1969-ben szerzett okleveles villamosmérnöki képesítést a Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán a vezetékes ágazaton. Friss diplomásként a Csepeli Szerszámgépgyárban helyezkedett el, ahol diplomamunkájával azonos témakörben, numerikus vezérlésű szerszámgépek gyártásának előkészítésében vett részt. 1970-ben került a Híradástechnikai Kutató Intézetbe. Elektronikus műszerek tápegységeinek áramköri tervezésével és gyártásának ellenőrzésével foglalkozott tudományos segédmunkatársi, majd tudományos munkatársi beosztásban. 1973-ban helyezkedett el a MÁV Tervező Intézet Távközlési Osztályán felelős tervezői beosztásban. Az általa készített tervek többségét táv- és helyi-kábel tervezések, tűzjelző-, órahálózati és állomáshangosítási tervek, vivőfrekvenciás fejlesztési és kivitelezési tervek, vonalfejlesztési koncepciók, tanulmánytervek, beruházási programok készítése jelentette. Kezdetől fogva részt vett a Budapest-Dombóvár-Pécs vasútvonal villamosításának előkészítésében és az ezzel kapcsolatos távközlési tervek elkészítésében. 1980-ban tervezői csoportvezetői, majd 1981-ben tervellenőri megbízást kapott az intézetnél. 1982-ben kinevezték a Távközlési Osztály vezetőjének. Feladatainak döntő többsége a vasúti hírközlés korszerűsítésével függött össze, de itt készültek a Budapest-Pécs vasútvonal villamosításával kapcsolatos postai védelmi tervek is. 1987-ben felvették a Távközlési Országos Magántervezői Névjegyzékbe. 1988-tól a Híradástechnikai Tudományos Egyesületben, 1989-től a Közlekedéstudományi Egyesületben, 1990-től pedig a Hírközlési Főfelügyeletnél rendelkezett szakértői minősítéssel. 1992-ben banktechnikai berendezéseket, bankjegy csomagoló és ellenőrző, ill. hamisítványok felismerésére alkalmas készülékeket fejlesztő, gyártó és forgalmazó cégnél dolgozott. Kereskedelmi tevékenységgel, biztonsági kérdésekkel, piackutatással foglalkozott. 1994-ben helyezkedett el a Montel Távközlésfejlesztési Kft.-nél, ahol postai primer és helyi hálózatok tervezésével foglalkozott nyugdíjazásáig. 1999-től az Európai Minőségügyi Szervezet Magyar Nemzeti Bizottsága (EOQ MNB) regisztrációja alapján ISO minőségügyi auditorként foglalkozott cégek minőségügyi felkészítésével és auditációjával. Tervezői munkáját 1979-ben „Nívódíjjal”, 1981-ben „Kiemelkedő színvonalú tervezésért” oklevéllel jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gergely András

1942-ben született Budapesten.

1956–1960 között az István Gimnázium reál tagozatára járt és érettségizett. 1956–1960-ig az István Gimnázium zenekarának alapító tagja volt. 1960–1962 MŰM 14. Sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetben elektroműszerész tanuló, 1960–1967 között a Magyar Tudományos Akadémia Kutesz kísérleti osztályán dolgozott elektroműszerészként. 1965–1970-ben elvégezte a BME Villamosmérnöki Karán a híradástechnika szak esti tagozatát. 1968–2005 a Magyar Televízió Hangosztályán tevékenykedett hangmérnökként. 1985–1990 a Hangosztály vezetője. 2000–2005 hangosztályvezető, közben hangmérnök tv-filmekben, szinkronstúdiókban. Műszaki szakértői feladatokat is ellátott, hangfelvételekkel kapcsolatban. 2005-től óraadó tanár a Kommunikációs Főiskolán, hangtechnika, 2000-től hangrestaurálás Cedar archív filmeknél. Hangmérnök a Radio Bridge-ben, Piramiden Platte szinkronstúdiókban. 2005-ben nyugállományba vonult, de felkérésre 2015-ig végzett hangmérnöki feladatokat. Tagja a Mérnök Kamarának, a Filmakadémiának, a Magyar Hangmérnökök Egyesületének.

Kitüntetései: 1985. Kiváló dolgozó, 24 Elnöki nívódíj.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Guba Lajos

1941-ben született Budapesten.

1962-től 1996-ig a Magyar Néphadsereg (MN) / Magyar Honvédség (MH) és a Honvédelmi Minisztérium (HM) állományában hivatásos tisztként, 1996-tól 2003-ig a HM Haditechnikai Fejlesztési és Beszerzési Főosztályon ügyintéző köztisztviselőként dolgozott (főtanácsos, vezető főtanácsos). 2004-től 2008-ig egyéni vállalkozóként angol-magyar, magyar-angol katonai-műszaki szakfordítói, tolmácsolási, feladat- és termékmenedzselési feladatokat végzett különböző katonai és polgári szervezetek számára. A BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán 1970-ben végzett, 1971-ben pedig villamosmérnök-tanári diplomát szerzett. 1970-től 1976-ig VOZDUH-mérnök az MH 45. Rádiótechnika Ezrednél, Miskolcon. 1976-tól 1977-ig főtiszt az MH Rádióelektronikai Ellenőrző Központ Előkészítő Törzsében. 1977-től az MH Rádióelektronikai Főnökség hadműveleti főtisztje. 1983-ban középfokú állami nyelvvizsgát tett arab nyelvből. 1983-tól az MN Vezérkar Anyagtervezési Csoportfőnökségen (MNVK. ATCSF) nemzetközi együttműködési főtiszt és 1989–90 között közgazdasági főtiszt. 1984-ben katonai szakmai anyaggal bővített középfokú, majd 1988-ban felsőfokú állami nyelvvizsgát tett angol nyelvből. 1990–1992 között közgazdasági főtiszt az MN Anyagi Technikai Főcsoportfőnökség Gazdasági Csoportfőnökségén és közben 1990–1991 között 10 hónapig ENSZ katonai megfigyelőként dolgozott Irakban. 1992-től 1993-ig kereskedelmi főosztályvezető-helyettes az MN Gazdálkodási Hivatalnál. 1993–1994 között főmunkatárs a HM Védelemgazdasági Főosztályon. 1994-től 1996-ig a HM Haditechnikai Fejlesztési és Beszerzési Főosztály (HMHFBF) beszerzési osztályvezető-helyettese. 1995-1996 között egy évig ENSZ katonai megfigyelő volt Kuvaitban. 2004-ben angol-magyar, magyar-angol szakfordító, tolmács igazolványt kapott (ELTE BTK Fordító és Tolmácsképző Központ –Budapest Főváros XIII. Kerületi Polgármesteri Hivatal).

Szakmai munkájáért számos elismerésben részesült. Ezek közül a jelentősebbek: HSZÉÉ „B”, „E”, „A”, „A”; SZÉÉ 10 év, 15 év, 20 év, 25 év; Kiváló Munkáért — 1984 IM; Tiszti Szolgálati Jel 30 év — 1992; ENSZ Emlékérem UNIIMOG — Irak 1990; I. Osztályú Szolgálati Jel — 1995; ENSZ Emlékérem UNIKOM — Kuvait 1996; Honvédelemért Kitüntető Cím I. osztálya — 2003.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gulyás István

1946-ban született Hevesen.

1965-ben a miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban érettségizett, 1970-ben a BME Villamosmérnöki Karának erőáramú szakán diplomázott. A tanulmányai befejeztével az ÉSZAKTERV-nél kezdte a szakmai munkát, megismerte és megszerette az épületvillamossági tervezési feladatok változatosságát. Ezen a területen dolgozott 42 évig: 1970–1972-ig szerkesztő, 1972–1976-ig tervező, 1976–1986-ig irányító tervező, 1986–2012-ig vezető tervező volt. Feladata volt a létesítményekben az általános és tartalékvilágítási, az installációs, a technológiai, az épületgépészeti, a szünetmentes, a tűzvédelmi, a biztonsági fogyasztók elektromos hálózatainak, a villám, az érintés és a túlfeszültség védelemnek a tervezése. Munkahelyei: 1970–1990-ig ÉSZAKTERV, 1990–2006-ig STÚDIÓ Észak-magyarországi Tervező Kft., 1998–2006-ig és nyugdíjasként 2006–2012-ig egyéni vállalkozó. A tervezési munkái között megtalálhatóak lakótelepek, iskolák, óvodák, kereskedelmi létesítmények, ipari üzemek, egészségügyi intézmények, iroda és szolgáltatóházak, hotelek, autószalonok, művelődési létesítmények, egyházi épületegyüttesek elektromos hálózatainak tervezései. A több száz tervezési feladatából néhány megépült létesítmény: BAZ Megyei Kórház sebészeti tömb, Hajdúszoboszló Atlantis 4 csillagos wellness hotel, Miskolc Avaz Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium, Kollégium, Templomegyüttes, Semmelweis Egyetem Oktatási Kp. Bp. IX. ker. Tűzoltó u. új épület (laborok, előadók), Eger Törvényszék, megyei Bíróság és Ügyészség épületének bővítése és rekonstrukciója. 1989-től BAZ megyei Mérnök Kamarai tag, ahol 2012-ig az Elektrotechnikai és Épületvillamossági szakág Tagfelvételi és Minősítő Bizottságának az egyik tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gulyás Zsuzsanna

1947-ben született Erken.

1970-ben a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán szerzett diplomát. Az egyetem befejezése után a Számítástechnikai Kutató Intézet és Innovációs Központ (SZKI) munkatársa lett. Szoftverfejlesztőként dolgozott különböző projektekben 1990-ig. Legfontosabb területe a Computer Aided Design (CAI) volt. Beosztása tudományos gyakornoktól tudományos főmunkatársig terjedt. 1990–1992-ig az SZKI PIXEL Kft. (SZKI utódcég) főmunkatársaként a legfontosabb területe a képfeldolgozás volt. A szoftverfejlesztés mellett itt megjelent a marketing tevékenység, valamint a hw-sw kereskedelem is. Időközben angol és német nyelvvizsgát szerzett és időszakosan külföldön dolgozott, mint szoftverfejlesztő (Siemens, Bécs és Zentralsparkasse, Bécs). 1992-től nyugdíjba vonulásáig (2009) banki informatikán dolgozott (Magyar Hitelbank Rt., ABN AMRO Bank Rt., CIB Bank Zrt.). Tevékenységei: projektvezetés, szervezés, sw-fejlesztések specifikálása, kapcsolattartás külföldi cégekkel, rendszerbevezetések irányítása, AS/400 security projekt, Lotus Notes alkalmazások. Beosztása osztályvezető. Ezen időszak alatt banki tanácsadói oklevelet szerzett (1996) a Nemzetközi Bankárképző Központban. Szakdolgozatának témája a GIRO rendszer volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Győri Ferenc

1945-ben született Röjtökmuzsajon.

Az egyetem elvégzése és a nyugdíjba vonulása között egyetlen munkahelye volt, bár a cég többször is nevet változtatott. Kezdetben Egyesült Izzólámpa és Villamossági RT., később TUNGSRAM RT., majd General Electric Lighting volt a cég neve. Először az elektroncsövek mérés technikai problémáival foglalkozott, mely termék akkor már kifutóban volt a félvezetők megjelenése miatt. Mivel a gyár termékeiben döntő részben szerepelt üveg alkatrész és a gyártás folyamán a legtöbb meghibásodás az üveghez volt köthető, ezért figyelme a különböző üvegek egymáshoz forrasztása és az üveg-fém (árambevezető) kötések felé irányult. A hatékonyabb munka érdekében elvégezte a Veszprémi Vegyipari Egyetem üvegipari szakmérnöki képzését. Ezután a Fényforrás Fejlesztés Üvegtechnikai Laboratóriumának vezetője lett. A labor fő feladata az üvegek fizikai paramétereinek mérése, az üveg törésének mikroszkópos vizsgálata, az üveg-üveg és az üveg-fém kötések elméleti és gyakorlati vizsgálata volt. A jobb tájékoztatás érdekében bevezette az akkor újdonságnak számító számítógép-színes kamera-mikroszkóp összekapcsolásával kialakított vizsgálati rendszert. Közben oktatott a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán, előadást tartott az Eötvös Loránd Tudományegyetemen és a cég vidéki gyáraiban képezte a fényforrás-gyártás szakembereit. A külföldön eladott fényforrások reklamációs ügyeiben számos országban járt szakértőként. 2005-ben a gyár üvegtechnikai szakértője beosztásban ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Harmati István

1934-ben született Barcsan.

A gimnáziumi érettségít követően 1954-ben besorozták sorkatonának. Leszerelése után rádióműszerészként dolgozott. Munka mellett elvégezte a Puskás Tivadar Távközlési Technikumot. 1963-ban jelentkezett a BME Villamosmérnöki Karának levelező tagozatára, amelyet 1970-ben sikeresen teljesített. Szolgálati beosztásai a hadseregben: 1959–1970: híradóászlóalj híradóműhely technikus, parancsnok, századparancsnok technikai helyettese. A diploma megszerzése után: 1970–1975: Hadosztály híradómérnök. 1976–1977 közt a PKSz. tervező főtisztje. 1977–1989: az MN. HIF-ség. Technikai Tervező Osztály tervező főtisztje, kiemelt javítófőtisztje, majd a Technikai Tervező és Anyagellátó Osztály ovhelyettese. Feladatai: A NEKTÁR rádiórelé-rendszer létesítésének irányítása. Az Ádenben építendő harcálláspont híradó terveinek elkészítése és az építés helyszínén történő irányítása. Az MN híradó javító szervezeteinek szakmai irányítása. Közreműködés a Váci Híradó Tiszthelyettes Iskola megszervezésében. A híradó technikus tiszthelyettes- és tisztképzés szakmai felügyelete. 1990-ben, 33 évi szolgálati idő után nyugállományba helyezték. Nyugdíjba helyezése után 2004-ig a Detant Kft. műszaki igazgatója, ahol feladata volt a különböző állami és kormányrendezvények szinkrontolmács, konferenciatechnikai, videotechnikai és akusztikai szolgáltatásainak megszervezése és irányítása. Valamint különböző középületek vész- és hangriasztó-rendszerének tervezését és a kivitelezések irányítását végezte. Kiemelkedő jelentőségű volt ezek között a soproni konferencia-központ. 2004 és 2014 között a Telekomplett Bt. tulajdonosaként tovább folytatta különböző középületek hangrendszerének tervezését és kivitelezésének irányítását 2004-ig. Tudományos tevékenysége: Három tudományos értekezés a Honvédelem című folyóiratban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hartmann Tivadar

1942-ben született Budapesten.

A Kandó Kálmán Híradásipari és Műszaki Technikumban négy éven át és az érettségien is kitűnő eredményt ért el. Sajnos politikai okokból továbbtanulási kérelmét a Budapesti Műszaki Egyetemre a középiskola nem továbbította, ezért először két évig az Állami Energetikai Felügyeletnél dolgozott, az egyetemre csak ez után nyerhetett felvételt. A Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán tanult. Tanulmányaihoz a szükséges anyagiakat saját maga igyekezett megteremteni. A diploma megszerzése után az Építéstudományi Intézet Számítástechnikai Osztályán kezdett dolgozni, majd a Vízgazdálkodási Intézetben is számítástechnikai, szervezői feladatokat látott el. Eközben levelező tagozaton irányítástechnikai szakmérnöki diplomát is szerzett, az elsajátított ismereteket és kiváló német nyelvtudását először a németországi anyavállalattal rendelkező Diebold Kft.-nél kamatoztatta. A rendszerváltás körüli időszakban nagy jelentőségű, európai szintű vezetőképzést, vállalatirányítási és folyamatszervezési tanácsadást nyújtottak, elsősorban ipari nagyvállalatok számára. Következő munkahelyén, a szintén németországi anyavállalatú Hartmann és Braun cégnél a budapesti iroda vezetője volt 8 éven át. Itt elsősorban erőművek (Budapest, Százhalombatta, Visonta, Tiszaújváros és Paks) valamint egyéb ipari nagyvállalatok műszaki irányítástechnikai funkcióinak fejlesztése volt a feladata (pl. károsanyag-kibocsátás elemzése és regulációja). Ennek keretében kiépítették vagy fejlesztették a szükséges műszerparkot, korszerű készülékek üzembe helyezésével és karbantartásával, valamint a helyi dolgozók folyamatos továbbképzésével. Mindezen feladatkörök mellett műszaki könyvek és tudományos cikkek szakfordítását végezte sok éven át, az Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központ számára. 1973-ban megnősült, felesége gyógypedagógus. Két gyermekük és három unokájuk van.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Havas András Tamás

1942-ben született Budapesten.

A Bánki Donát Gépipari Technikumban érettségizett 1960-ban. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán mérés és szabályozástechnika oklevelet szerzett 1969-ben. 1973-ban számítástechnikai szakmérnöki oklevelet is szerzett. 1975-ben elvégezte a Marxizmus-Leninizmus Egyetem beruházáspolitikai szakosító tagozatát. Technikusként a Villamos Berendezés és Készülék Művek Transzvill Gyárban kezdett el dolgozni, ahol automatika berendezések gyártásának előkészítésében vett részt. 1968–1990 között a MÉLYÉPTERV Rt.-nél, 1990–1998 között az MMG AM Rt.-nél, 1998-tól nyugdíjba vonulásig az OLAJTERV Rt.-nél tervezőként majd vezető tervezőként dolgozott. A Mélyéptervnél eltöltött huszonkét év alatt részt vett a hazai települések, ipari létesítmények vízellátása és szennyvíztisztítása berendezései automatizálásának tervezési munkáiban. Fővárosi Vízművek, Fővárosi Csatornázási Művek, Miskolc Ávas lakótelep, Salgótarján vízellátása, Dunai Kőolajipari Vállalat ipari vízellátás, szennyvíztisztítás energiaellátás, mérés, szabályozás. Az MMG AM Rt.-ben és OLAJTERV Rt.-ben töltött évek alatt dolgozott a kőolaj és gázipar hazai, valamint szovjet energiaipari létesítmények berendezései automatizálásának megvalósítási munkáiban. Adria kőolajvezeték rekonstrukció műszerezés, Totálgáz PB töltőállomások, Orenburgi Héliumgyár vasúti PB töltőállomás irányítástechnika. Nyugdíjasként a MOL Zrt. fejlesztési feladatainak munkáiban (Százhalombatta-Pilisvörösvár földgázszállító vezeték irányítástechnikai tervezésében) vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hermann Imre

címzetes egyetemi docens

1945-ben született Bakonyszombathelyen.

Munkáját a diploma megszerzésétől (1970) nyugdíjazásáig (2010) a BME Automatizálási, majd a jogutód Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszékének főállású oktatójaként alapvetően az elektronika és a teljesítményelektronika területén végezte, de tevékenyen részt vett az egészségügyi mérnökképzésben is. Egyetemi doktori címét 1980-ban szerezte. Társszerzője az Elektrotechnikai kislexikon (1973), a Teljesítményelektronika példatár (1975, 1988) szakkönyvnek, az utóbbi angol és orosz nyelvű kiadásának (1979 és 1982), valamint 6 nyomtatott és 1 elektronikus formában elérhető egyetemi jegyzetnek. Önálló vagy társszerzője több mint 30 szakcikknek. Pályája során kutató-fejlesztő munkát is végzett. Főbb területek: villamosgépek forgórészének termikus védelme (VBKM), tirisztoros kapcsolók (Ganz KK), egyenfeszültségű tápegységcsalád (HTV), tirisztoros egyenáramú hajtástápegységek (VBKM FI), a Székesfehérvári Könnyűfémű hengerművi rekonstrukciója, valamint a Mecseki Ércbányák nagy teljesítményű felvonóhajtása (VBKM FI), impulzusgenerátorok kondenzátor-, illetve ellenállás-vizsgálathoz (HIKI; a doktori értekezésének is témája), gyártósori kondenzátorformáló (Remix), szervóhajtások szerszámgépekhez (EVIG), középfrekvenciás röntgengenerátor-család (MEDICOR), dinamikus közúti és vasúti mérlegek (ARDIN), LED-es fényforrások (BME, MALÉV) és troli irányjelzők (BKV), öntvényhőkezelő berendezés (Metall-Carbon), dízel-villamos mozdonyok remotorizációja (Mega Techno).

Oktatói munkáját 1976-ban Egyetemi Nívódíjjal, 1980-ban Rektori Dicsérettel ismerték el. Szerzői munkáját a Műszaki Könyvkiadó 1975-ben Szerzői Nívódíjjal ismerte el. Kutató-fejlesztő munkája elismerései: a BME Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozata (1984, 1986, 1987 és 1989), az Ipari Minisztérium Alkotói Díja (1986), BNV Nagydíj (1986) és Innovációs Nagydíj (1999). Feltalálói tevékenységét 18 Magyarországon és 3 külföldön is bejegyzett szabadalom jelzi.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hidvégi Zsuzsanna

1947-ben született Mohácson.

Az egyetem elvégzése után a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben tudományos munkatársi, majd osztályvezetői munkakörben dolgozott 1982-ig. Innentől a HIKI jogutódjánál, a Mikroelektronikai Vállalatnál vezette a Konstrukciós és Dokumentációs Főosztályt, ahol elektronikus mérőberendezések konstrukciójának, gyártási technológiájának kidolgozása és gyártásuk irányítása volt a feladata. A továbbiakban az Electronic Engineering Kft. gyártásvezetőjeként dolgozott. 1994-től a TELEKOM-FORT Kft. műszaki asszisztenseként a kivitelezés adminisztrációs rendszerének kézben tartása, a cég nevében benyújtott, készített és készítettetett tervek, javaslatok tanulmányozása és elbírálása volt a feladata. Ezen túl a kivitelezési tervek elkészítése, a készült dokumentáció ellenőrzése, a végrehajtás figyelemmel kísérése, értékelése, ellenőrzése és jóváhagyása is munkakörébe tartozott. 1999-től koordinátori munkakörben feladata volt a tervezési, kivitelezési, adminisztrációs tevékenységek összehangolása és koordinálása. 2001-től a cégnél az ISO 9001 szabvány előkészítésével és meghonosításával egészült ki munkaköre. Szakmai munkájának hatékonysága érdekében a Budapesti Műszaki Egyetemen gazdasági mérnökképzésben, majd a SZOMA Kft.-nél felsőfokú menedzserasszisztensi továbbképzésben is részt vett. 1985-ben a Híradástechnikai Egyesület, majd 1997-ben a Magyar Mérnöki Kamara tagja lett. 2001 óta, mind a mai napig az Alp-Inter Kft. munkatársa, ahol menedzserasszisztensként feladat körébe tartozik a kivitelezési munkák adminisztrációs rendszerének kidolgozása, nyilvántartása, kézbentartása, szerződéskötések, közbeszerzési pályázatok előkészítése és a pénzüggel való folyamatos kapcsolattartás. Munkatársaitól a szakmaiságon túl precízséget, pontosságot és megbízhatóságot vár el, amit önmagától is megkövetel.

Pályája során számos kitüntetésben és szakmai elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hortobágyi József

1946-ban született Budapesten.

A BME elvégzése és a diploma megvédése után első munkahelye a VBKM Fejlesztési Intézete volt, ahol fejlesztőmérnöki beosztásban a villamos motorok termisztoros melegedésvédelmének fejlesztésével (OST) foglalkozott. Két év után váltott és az Energiagazdálkodási Intézet munkatársa lett, ahol kidolgozta a kazánházak gáztüzelésre való átállításának típustervét, és mint tervezőmérnök adaptálta azt a konkrét létesítmények helyszíneire, majd részt vett azok kivitelezésében tervezői művezetés keretében. Ezen a munkahelyen megszerezte a vezető tervezői minősítést és a főállása mellett magántervezéssel is foglalkozott. Harmadik munkahelye a Szakszervezetek Országos Tanácsa volt, ahol az Építési és Beruházási Osztályon a szakszervezetek saját kivitelezésében készülő beruházásait irányította és felügyelte (többek között két megyei szakszervezeti székház felépítését is). Ezután a Fővárosi Művelődési Ház műszaki igazgatóhelyettese lett. (Például az ő feladata volt a május elsejei felvonulással kapcsolatos, a Városliget egész területén évenként ideiglenesen felépítésre kerülő, két-három napig üzemelő rendezvényközpont kialakítása is.) Majd egy magánvállalkozáshoz szerződött, ahol műszaki vezetői státuszban tervezés és a kivitelezés irányítása volt a feladata. Sajnos ez a cég csődbe ment és ezért kénytelen volt ismét munkahelyet váltani. Pályázat alapján az Állami Bankfelügyelet (mostani nevén BAF) üzemeltetési osztályának vezetője lett. Az intézmény székházának üzemeltetése, a szükséges felújítások, fejlesztések és karbantartási feladatok, valamint az alkalmazottak irányítása volt a feladatköre. A kormányváltást követő személycserék következtében munkanélküli lett és jobb híján hét évig saját kezűleg építette fel a saját családi házát. A ház használatbavételi engedélyének megkapását követő beköltözés után tudott csak ismét elhelyezkedni. A belügyminisztérium Főmérnökségén kapott állást, ahol hosszú éveken keresztül team munkában (egy építész- és egy gépészmérnök kollégával együtt) a Roosevelti téri Belügyminisztérium műemlék épületének felújítását irányította annak befejezéséig. A Belügyminisztériumból ment nyugdíjba 2007-ben. Az Energiagazdálkodási Intézetben kapott Kiváló dolgozó kitüntetést, belügyminisztériumi munkája elismeréseként pedig miniszteri kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Ágnes

1946-ban született Budapesten.

1970-ben végzett a híradás- és műszeripari technológia készülékgyártó szakán. 1975-ben elektronikai technológia szakmérnöki oklevelet szerzett. 1970-ben a BHG Híradástechnikai Gyárban helyezkedett el. Kezdetben a BHG-ban üzemmérnökként a svéd Ericsson cég licence alapján gyártott AR típusú crossbar rendszerű telefonközpontok gyártási minőségellenőrzésével foglalkozott. Az Ericsson stockholmi oktatóközpontjában több tanfolyamon ismerte meg az AR telefonközpontokat. Hamarosan az ajánlatadási osztály ajánlatadójaként az ARM tranzitközpontokra készített ajánlatokat. 1974-ben került a BHG Telefonközpont Fejlesztési Osztályára. Fejlesztőmérnökként közel 10 évig a csehszlovák piacra szállított ARM telefonközpontok via-markereinek huzalos programozása volt a feladata. 1987-ben 3 hónapos munkára kapott megbízást az Ericssonnál Stockholmban. A BHG-ban töltött évek során négy nyelvből tett nyelvvizsgát. 1990-től a BHG Híradástechnikai Vállalat, az osztrák Kapsch AG és a kanadai Northern Telecom által létrehozott vegyesvállalatban, a BHG Telekom Kft.-ben dolgozott és a Northern Telecom termékeinek az értékesítés támogatását végezte. E tevékenység szakszerű ellátásához 1991-ben és 1992-ben több tanfolyamon vett részt a Northern Telecom egyesült államokbeli oktató központjaiban. 1997-ben – a BHG Telekom megszűnése után átlépett a Kapsch Telekom Kft.-hez, ahol kezdetben a Kapsch termékeinek – az alközpontok kivételével – értékesítés támogatása volt a feladata. A Kapsch-nál 2008-ig – a nyugdíjba vonulásáig – több beosztásban is dolgozott. Részt vett országos átviteltechnikai és komplex hálózatokra kiírt közbeszerzési és egyéb tenderek kidolgozásában, és azok összeállítását végezte. Nyugdíjba vonulása után a Kapsch még évekig foglalkoztatta részmunkaidőben projektmenedzseri és projektadminisztrációs feladatok ellátására.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Józsefné

1947-ben született Mezőnagymihályban.

1970–1999-ig egy nagy cégnél, a Finommechanikai Vállalatnál (FMV) dolgozott először szereléstechológiával, híradástechnikai, főleg mikrohullámú berendezések szereléstechológiájának előírásaival, majd egyedi műszerek (a gyártmányok beméréséhez szükséges műszerek/ tervezésével, szerkesztésével, valamint technológiai fejlesztéssel) pl. pneumatikus eszközökkel követő vezérlés alkalmazásai. 1984-ben posztgraduális 2 éves képzés után munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett az Országos Munkavédelmi Képző és Továbbképző Intézetnél jeles eredménnyel. Így 1984–1999-ig az FMV nagyvállalatnál munkavédelmi osztályvezető posztot töltött be, szerteágazó műszaki tevékenységgel. 1999–2003-ig a Lőrinci Hengermű Kft.-nél munkavédelmi szaktanácsadói feladatot látott el. 2004-ben nyugdíjas lett, de továbbra is dolgozott, 2003–2012-ig munkavédelmi megbízott volt több cégnél pl. Mediagroست Kft. (orvosiműszer-gyártás), Schmidt és Bender Kft. (optikai eszközök), Teletechnika Kft. (mikrohullámú eszközgyártás és -telepítés), Nemzeti Szakképzési Intézet.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Lajos

1946-ban született Budapesten.

1970-től dolgozott a BME Mikrohullámú Híradástechnika Tanszéken, kezdetben KK. mérnökként. Külső megbízásos munkákban fejlesztéseket végzett. Az 1973/74. tanévben „Mobil rádiótelefonok mérése”, az 1974/75. tanévben pedig „URH diszkrét hálózatok” és „Korszerű URH rádiótelefon berendezések” címmel tartott előadásokat a BME Mérnöktovábbképző Intézetében. 1978 végétől a tanszéken működő MTA Úrkutató Csoportjában dolgozott. Feladata: műholdfedélzeti és földi állomások vevőkonvertereinek fejlesztése, valamint külső megbízásos munkákban speciális fejlesztések végzése volt. Részt vett a Tanszék oktatási munkájában: laboratóriumi mérésvezetőként, téma- és önálló laboratóriumi vezetőként, és tanszéki konzulensként. 1991-től a Frekvenciagazdálkodási Intézet (ma NMHH) Spektrumgazdálkodási osztályán dolgozott. Feladata volt új rádióalkalmazások, az ultraszéles sávú eszközök (UWB), tengeri, belvízi, földi és légi mozgó, és az amatőr szolgálatok szabályozása, a GSM, a GSM kiterjesztő sávú, a DCS1800, és az UMTS rendszerekre kiírt pályázatokban a műszaki követelmények összeállítása. A Magyar Igazgatás képviselőjeként a következő, nemzetközi szervezetek munkájában vett részt: a polgári repüléssel foglalkozó ICAO, az európai belvízi hajózás rádióalkalmazásait szabályozó RAINWAT munkabizottságokban és a Duna Bizottságban, a mobil rádiótelefon rendszereket szabályozó ECC PT1, a kis hatótávolságú eszközöket szabályozó CEPT SRD MG munkabizottságokban. A bizottságok szabályozásait beépítette a „Frekvenciasávok Nemzeti Felosztási Táblázatába” és a végrehajtási utasításaként megjelent „Rádióalkalmazási Táblázatba”, amelyek évente frissítésre kerültek. Munkaköri kötelessége volt az Európai Unió határozatok szakektorálása, véleményezte a különböző, ITU ajánlás-, CEPT határozat-, ajánlás-, jelentéstervezeteket az NMHH Nemzetközi Osztálya, a frekvenciagazdálkodást érintő ETSI szabvány-tervezeteket az MSZT felé. 2014 augusztusa óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Zoltán

1938-ban született Szombathelyen.

A kaposvári Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségizett 1957-ben. Érettségi után ipari tanuló majd 1960-ban elektroműszerész szakmunkás. 1961-ben a Csepel Művek Híradástechnikai Gépgyárában (Hiteka) helyezkedett el, mint elektro-műszerész, majd később művezető. 1965-ben a Kandó Kálmán Híradásipari Technikum esti-levelező tagozatát befejezve híradásipari technikus oklevelet kapott. Közben 1964-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamos-mérnöki Kar esti tagozatára, ahol 1970-ben a diplomájának megvédése után a Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnikai szakán villamosmérnöki oklevelet kapott. Egyetemi tanulmányai alatt a Híradástechnikai Gépgyárban dolgozott, mint az elektromos műhely művezetője, később mint gyártmánytervező. Az egyetem elvégzése után továbbra is a Hiteka tervező irodájában dolgozott, ahol szikraforgácsoló-gépek, kiegyensúlyozó-gépek és szerszámgépek villamos tervezésével foglalkozott. 1972-től a vállalat gyártmányainak – főleg a szikraforgácsoló-gépek és kiegyensúlyozó-gépek – külföldi értékesítésének elősegítésével és külföldi szervizelésével foglalkozott. Vállalati kiküldöttként több külföldi vásáron és szerviz úton vett részt. (Anglia, Algéria, Egyesült Arab Emírátságok(4x), Irak (2x), India, Jordánia, Szíria, NSZK (7x), Olaszország (2x) + az összes volt szocialista ország többször is.) 1978–1985 években a külföldre eladott automata vákuumimpregnáló berendezések külföldi 3-4 hónapos szereléseit irányította a külkereskedelmi szerződések alapján, mint ideiglenesen megbízott főmérnök szerelésvezető a Szovjetunió nagyobb városaiban lévő villanymotorokat gyártó nagy gyárakban (Moszkva 2 év) , Baku, Donyeck, Lida, Novaja Kahovka, Rosztov na Donu, Majkop). 1992-ben a Híradástechnikai Gépgyár felszámolása után az olasz Ceccato H Kft.-nél helyezkedett el, ahol automata gépkocsimosókkal, majd 1995-től a Garagent Kft.-nél a gépjárművek fékhatását és lengéscsillapítását mérő berendezésekkel foglalkozott 2000-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth-Takács Csaba

1946-ban született Szombathelyen.

Első munkahelyén — a Soproni Sörgyárban — évekig a villanszerelők és műszerészek művezetője volt. Néhány év után a Sörgyár igazgatójának felkérésére önálló munka- és üzemszervezőként dolgozott tovább, eközben 1976-ban oklevelet szerzett a BME vegyipari gazdaságmérnöki szakán. Később vissza akart térni a villamosmérnöki tevékenységhez, ezért munkáját 1977-től a Tiszai Kőolajipari Vállalatnál folytatta, ahol villamosmérnököt kerestek a biztonságtechnikai önálló osztályra. Itt a munkavédelmi csoport vezetőjeként dolgozott 1988 nyaráig. Munkájához a vonatkozó törvények előírásának megfelelően munkavédelmi felsőfokú végzettséget (munkavédelmi szakmérnöki oklevelet) szerzett a SZOT Munkavédelmi Továbbképző Intézetében. A Kőolajipari Vállalatnál végzett jó munkájáért többször részesült igazgatói dicséretben. Egy pályázat elnyerésével 1988 szeptemberétől a Szabadegyházai Szeszipari Vállalatnál (most Hungrana Kft.) lett munkavédelmi vezető. A vállalat külföldi tulajdonba kerülését követően, néhány évvel később, 1999-ben elnyert egy pályázatot, aminek következtében a Magyar Posta Rt. Budapesti Igazgatóságánál, majd a Posta Központi Igazgatóságán lett munkavédelmi vezető, nyugdíjba meneteléig. Harmincéves munkavédelmi tevékenysége alatt az átlagosnál lényegesen veszélyesebb munkahelyeken (olajfinomító, szeszgyár) felmerülő összes munkavédelmi problémát megtudta oldani. Az általa készített, illetve ellenőrzött több ezer baleseti jegyzőkönyv között egy sem volt, amely ellen bárki (akár az érintett dolgozó vagy a szakszervezet, akár a munkáltató vagy a munkavédelmi hatóság) kifogást emelt volna.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hudoba Ferenc

1943-ban született Székesfehérváron.

Az egyetem Villamosmérnöki Karán diplomázott 1970-ben. Tanulmányai befejezése után azonnal dolgozni kezdett a MüM számítástechnikai osztályán. Itt két évig dolgozott szerkesztői munkakörben. A gyárban feladata egy olasz gyártmányú elektroncsöves optikai rétegvastagság-mérő műszer integrált áramkörös korszerűsítése volt. A prototípus 1972-ben elkészült. Az ezt követő ellenőrző mérések az új műszer helyes működését igazolták. A gyárban megszerzett mérnöki gyakorlata után a számítástechnikai ismeretei bővítése és ez irányú gyakorlata megalapozása végett 1972 nyarán a Videoton Fejlesztési Intézethez (VIFI) került. Itt tudományos segédmunkatársi minőségben dolgozott. A főosztályon olyan csoportban dolgozott, melynek feladata a fejlesztés alatt álló RA típusú számítógép illesztő egységének KGST relációban beszerezhető integrált áramköri elemekkel való megtervezése és kivitelezése volt. Mintául egy Franciaországból importált gép illesztő egységének szervezési rendszere szolgált. Sikert a honosítást KGST relációban kapható elemekkel megvalósítani, de voltak olyan egységek, melyek csak TEXAS integrált áramkörrel voltak helyettesíthetők, azok jobb dinamikus paraméterei miatt. A Videoton RA típusú számítógépeit kizárólag a KGST országokban használták. Az ipari szektorban végzett munkája során 1973 tavaszán ajánlatot kapott a Magyar Posta Budapest- Vidéki Postaigazgatóság hálózatos osztálya megüresedett műszaki előadói munkaköre betöltésére. Az ajánlatot elfogadva jelentős változást hozott az életébe, mert az iparból a szolgáltatói szektorba került és más jellegű munkát kellett végeznie. A hálózatos osztályon feladata a távközlő hálózat védelem lerősítési- és korrózió-fenntartása, mérések szervezése, valamint új típusú hálózat kialakítása. Közös oszlopsor bevezetése és irányítása volt az igazgatóság szolgáltatási területén. Az osztályon 30 évet dolgozott ebben a munkakörben, s ennek során távközlési szakmai ismereteit bővítette és tervezői minősítést is szerzett. 2003. január 7-én a Magyar Telekom Műszak Szolgáltatási Igazgatóságtól vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ikladi Sándor Péter

1945-ben született Budapesten.

A már nem hatályos munkakönyvi bejegyzések alapján betanított munkástól, a technikuson, okl. villamosmérnökön, minisztériumi főmunkatárs, főosztályvezető-helyettesen keresztül, gyárigazgató, majd egyéni vállalkozó munkaköröket töltött be. A Finommechanikai Vállalatnál eltöltött 13 év során a mikrohullámú sokcsatornás rádió relé rendszerek fejlesztésében, gyártásba vételében, és helyszíni telepítésében, üzembe helyezésében vett részt. A Magyar Híradástechnikai Egyesülésben, ezt követően az akkori Ipari, majd Ipari és Kereskedelmi Minisztériumban, elsőként az elektronikai ipari miniszterhelyettes közvetlen szakértői csoportjában volt szakreferens, majd az Elektronikai Osztály vezetőjeként, később a Távolati Fejlesztési Főosztályon főosztályvezető-helyettesként dolgozott. Közreműködött az Elektronikai ipari Központi Fejlesztési program (EKGP) és az azzal együttműködő központi kutatás-fejlesztési program (CS) kidolgozásában, majd irányításában. Részt vett a hazai elektronikai — hírközlési vállalatok nemzetközi együttműködési, és szállítási tevékenységének koordinációjában, valamint azok éves, illetve középtávú nemzetközi fejlesztési, szállítási terveinek kidolgozásában, valamint nemzetközi és műszaki-tudományos együttműködési bizottságok munkájában. A hazai távközlés 2000-ig terjedő hosszú távú fejlesztési programja ipari részének kidolgozását irányította. Az első távbeszélő-főközpont választó tender bíráló bizottságának tagja volt. Több, a hazai elektronikai ipar fejlődését segítő középtávú stratégiai tanulmány kidolgozásában vett részt. 1991-ben nyilvános pályázat eredményeként lett a szombathelyi Recomix Elektronikai Vállalat igazgatója. A vállalat átalakulását és állami irányítás melletti privatizálását irányította. A sikeres privatizáció eredményeként a gyár, megújult termékszerkezettel, napjainkra, ismét a térség egyik vezető cége lett. A vállalat privatizálását követően a Távközlési Érdekegyeztető Fórum iroda-vezetője, majd nyugdíjba vonulásáig (2012) a Hírközlési Érdekegyeztető Tanács elnökségének választott tisztségviselője volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Inokai Gábor

1946-ban született Budapesten.

1964-ben nyert előfelvételt a BME Villamosmérnöki Karára, ahol egyéves katonai szolgálat után 1965-ben kezdte meg tanulmányait. 1970-ben kapta meg az oklevelét. Szakmai életét a Villamos Automatika Intézetnél kezdte, ahol az első hazai fejlesztésű számítógép – a C2 – központi egységének hardver tervezésével és üzembe helyezésével foglalkozott. 1972-ben az Magyar Híradástechnikai Egyesület számítóközpontjába került. Itt ICL nagyszámítógépen vállalati információs rendszerek programtervezésével foglalkozott. 1975-től a Számítástechnikai Koordinációs Intézetnél tudományos munkatársként, majd osztályvezetőként dolgozott Siemens nagyszámítógépes rendszereken. 1985-től a müncheni Siemens AG alkalmazottjaként folytatta rendszertervezői munkáját. 1990-ben Ausztráliába költözött családjával, ahol a Macquarie Bank Risk Management csoportvezetőként dolgozott. 2012-es nyugdíjba vonulása után magyar-angol-német szabadúszó fordítóként dolgozott különböző fordítóirodák részére. Jelenleg is Ausztráliában él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Izsóf Tihamér

1946-ban született Keresztespüspökiben.

A BME után, 1970-től Közép-Európa egyik legnagyobb műszergyárában, az EMG-ben helyezkedett el, ahol az Alkatrészellátó Gyáregység technológusa lett. 1981–1985 között már a technológia osztályt vezette. 1986-tól – az EMG 1995-ben történt felszámolásáig – a gyártásvezetőként dolgozott. Az EMG-be eredetileg az IRÜ Gyáregységbe jelentkezett, ahol az R5-ös számítógép elődjét fejlesztették, amit végül a Videoton vett át. Felvételekor, az akkori gyári szokás szerint, az Alkatrészellátó Gyáregységbe ültették le, helyismeretet szerezni. Ott azonban olyan villamos vonatkozású technológiai hiányosságokat tapasztalt, hogy az EMG megszűnéséig inkább ott maradt. Az évek során számtalan, nem levédett találmánnyal és újítással támogatta a minőségi gyártást. Folyamatosan bővítette technológiai ismereteit, amire az EMG-nél jobb lehetőséget nehezen talált volna, hiszen ott a műszeriparban előforduló technológiák szinte mindegyikét művelték: forgácsolás, lemezmegmunkálás, műanyaggyártás, kikészítés, festés, galvanizálás, többretegű NYÁK-gyártás stb. Az EMG-ben irányítása mellett vezették be a szikraforgácsolást; új automata esztergákat, CNC vezérlésű marógépeket és NYÁK fúrógépeket állítottak üzembe. Több olyan innováció kezdeményezője és kivitelezője is volt, melyek a modernebb technológiákon alapultak. A 25 év alatt a BME-en négy szakmai továbbképzésen is részt vett. Fogadta és vezette a BME EMG-be látogató tanulócsoportjait, miközben diplomatervi konzulensük is lehetett. Mindvégig a BME és az EMG közti szakmai kapcsolat ápolásán és megerősítésén munkálkodott. 1995-től, egészen nyugdíjazásáig, szerződéses munkakörben dolgozott különböző cégeknél, így pl. A Telecom-Fort Kft.-nél is. Ma is büszke rá, hogy mindvégig az EMG aktív mérnöke lehetett.

Többször is Kiváló dolgozó kitüntetéssel ismerték el szakmai képességeit és nagyra értékelték munkatársaival való közvetlen kapcsolatát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jakubik István

1943-ban született Kassán.

Általános iskolai tanulmányait Zabaron, a középiskoláit Salgótarjánban végezte. A BME Villamosmérnöki Karán diplomázott az Ajkai Timföldgyár és Alumíniumkohó ösztöndíjasaként. Első munkahelyén közel 20 évig dolgozott, kutatómérnökként. Innen a Kőbányai Könnyűféműhöz került, ahol hamarosan üzemvezetővé nevezték ki. Ezen idő alatt pályázat útján elnyerte a Műszeripari Kutató Intézet – MIKI – Vállalkozási Főmérnökségének főmérnökhelyettesi beosztását. Ezen munkakörben a vállalaton belüli kutatási helyek számára ipari fejlesztésekben való részvétel, megrendelések menedzselése volt a feladata. Ezt a munkahelyet az MMG Automatika Művek létesítmény főmérnöki beosztása követte, ahol a MOL elődjével – a GOV-val kötött fővállalkozói szerződés alapján az ország közel 180 pontján a gázátadó állomásokat kezelő nélkülivé alakították át. Ezután a VILLÉRT-hez került, kereskedelmi területre, majd az egészségügy következett. A Fővárosi Szent László Kórházban Betegfelvételi Irodavezető, Anyaggazdálkodási Osztályvezető, az Országos Egészségbiztosítási Pénztárnál az összes magyarországi kórház kórháztechnikai ellenőrző főmérnöke volt. Ezt követően az Országos Vérellátó Szolgálatnál főmérnök, innen vonult nyugdíjba. De facto, 1989 óta megszakítás nélkül termelő üzemet és az azt működtető céget vezetett.

Mérnöki munkáját elsősorban az általa benyújtott és bevezetett, az üzemvitel szempontjából jelentős újításokra való tekintettel négy alkalommal Kiváló Ifjú Mérnök cím odaítélésével ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jámbor Oszkár

1943-ban született Hatvanban.

1961-ben a hatvani Bajza József Gimnázium reál tagozatán érettségizett, majd rádióműszerész szakmunkás-bizonyítványt szerzett kitűnő eredménnyel a MüM 30. Sz. Iparitanuló Intézetben 1963-ban Budapesten. Első munkahelye a GELKA hatvani rádió és TV szervize volt. Egyetemi tanulmányait 1963-ban kezdte a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szak esti tagozatán. Az akkori KGM budapesti szállást és munkahelyet biztosított műszaki gyakornokként a REMIX Rádiótechnikai Vállalatnál. 1978-ig elektroműszerész, majd üzemmérnökként feladata a vállalat profiljába tartozó passzív R és C alkatrészek gyártásához szükséges mérő és gyártó berendezések fejlesztése és gyártása volt. Később a vállalaton belül induló hibrid integrált áramköröket gyártó egységnél kiemelten foglalkozott, mint méréstechnikai szaktechnológus a vékony- és vastagréteg áramkörök ellenállásainak értékeállításával. Ezen területről szakmai publikációi jelentek meg a Híradástechnika folyóiratban. 1978-tól a TUNGSRAM Berendezés Fejlesztő Laborban fejlesztő mérnökként a diszkrét félvezető alkatrészekhez speciális tömegmérésre alkalmas gépi kóddal vezérelt számítógépes mérőrendszerek fejlesztése és legyártása volt a feladata. 1982-ben a TUNGSRAM félvezető részlege és a HIKI egyesüléséből létrejött Mikroelektronikai Vállalatnál elkészült a MAKROMAT 800T számítógép vezérelt bipoláris analóg integrált áramköröket mérő automata. A MAKROMAT 800T mérőrendszerből több továbbfejlesztett példány is készült, a fejlesztésben részt vett a BME Elektronikus Eszközök Tanszék több oktatója is. 1986-tól a MEV Elektronikai Gyárában, 1991-től a SEMILAB Félvezető Fizikai Laboratórium Rt.-nél fejlesztőmérnök, a félvezető alapkutatásban és gyártásban alkalmazott vizsgáló- és mérőberendezések ipari minőségű kivitelezése munkakörben. 2000-től a Hírközlési Főfelügyeletnél dolgozott vezető főtanácsosként a GSM rendszerű mobil telefonszolgáltatók koncessziós szerződések szerint hatósági felügyelete feladatkörben. Ez a feladat a műszaki, rádiótechnikai tudáson kívül közgazdasági és jogi ismereteket is kívánt. 2004 óta nyugdíjas. A MAKROMAT 800T számítógép vezérelt bipoláris analóg integrált áramköröket mérő automatáért a team tagjaként elnyerte a Magyar Tudományos Akadémia és az Ipari Minisztérium által meghirdetett pályázat egyik díját.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Juhász Pál

a műszaki tudományok doktora

1944-ben született Egerben.

Egerben végezte általános iskolai tanulmányait, majd 1964-ben Miskolcon a Bláthy Ottó Villamosenergiapari Technikumban érettségizett és szerzett technikusi oklevelet. Ugyanebben az évben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára. 1969-ben az erősáramú szak gépesítés és automatizálás ágazatán jeles eredménnyel védte diplomáját. Az MVM-nél kezdett dolgozni, ahol nagyfeszültségű rendszerek védelmi automatikáinak szervizelésével foglalkozott. 1971-ben a Pollack Mihály Műszaki Főiskola (PMMF) indulása-kor került Pécsre, ahol a Villamos Karon az Irányítástechnika c. tantárgyat oktatta, majd az intézményi, később Felsőoktatási Regionális Számítóközpont üzemeltetési, majd központ-vezetői feladatkörét látta el (EMG-830, R-22, R-40 típusú gépek). Az oktatási tevékenységet nyugdíjba vonulásáig gyakorolta. 1987-ben a BME Villamosmérnöki Karán műszaki doktori címet szerzett számítógépek szaktudományból. A számítástechnika és informatika területén 1991-ben bekövetkezett platformváltást követően feladatait előbb a PMMF, majd az egyetemi integrációt követően a Pécsi Tudományegyetem (PTE) informatikai hálózatainak építése, üzemeltetése és fejlesztése, valamint az intézményi működést támogató információs rendszerek kialakítása és szolgáltatása területén látta el, vezető beosztásban. Informatika területén számos egyetemi és minisztériumi szakbizottságban dolgozott, tagja volt a HBONE Műszaki Tanácsnak, a hazai felsőoktatási intézmények HUNGARNET Egyesület Intéző Bizottságának. A PTE állományából 2008-ban az Egyetemi Informatikai Szolgáltató Központ igazgatójaként, docensi oktatói címmel vonult nyugdíjba.

Munkája elismeréseként több hallgatói (Aranykatedra Díj, Év Oktatója), főigazgatói, rektori és miniszteri kitüntetés birtokosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jurisits János

1946-ban született Nagyhajmáson.

Az egyetem elvégzése után az Egyesült Izzó Kutatóintézetében helyezkedett el. Tudományos segédmunkatársként szilárdtest-fizikai berendezések és technológiák kutatásával foglalkozott. Nyelvtudását hasznosítandó a vállalat nemzetközi kapcsolatok osztályára kérte áthelyezését, ahol két- és sokoldalú műszaki együttműködések koordinálását végezte. Amikor a műszaki főosztály vezetőjévé léptették elő, az iparjogvédelem és műszaki tájékoztatás témakörökkel bővült feladata. A vállalat autógyártási kapcsolataiban szerzett gyakorlatot az európai autógyáraknál, majd a Toyota és Nissan cégeknél folytatott szakmai tárgyalások során. Így szerzett ismereteit a minőségellenőrzés területén osztályvezetőként, majd főosztályvezetőként hasznosította. 1986-ban kilenc évre családjával Japánba költözött, a japán autógyárakkal fennálló kapcsolatok bővítése és fejlesztése érdekében. Miután a GE megvásárolta a Tungstam céget, a GE által létrehozott Hitachi-GE közös vállalatban az amerikai termékek japán értékesítésének műszaki előkészítése volt a feladata Tokióban. Magyarországra történt visszaérkezését követően a Flextronics International gyárigazgatója, majd európai fejlesztési vezetője lett. Nyugdíjba vonulása előtt 6 évet töltött a MÁV Személyszállítási Igazgatóságán, ahol a terület minőségbiztosítási rendszerének kiépítését és TÜV által történt auditálását készítette elő. Nyugdíjasként a Parking Kft. szakértőjeként segítette még tapasztalatával a cég fiatal szakembereit. 10 évig vett részt hazai ipari közép- és felsővezetők képzésében, hasznosítva a BME-n szerzett mérnök-tanári ismereteit.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kacskovics Lajos

1939-ben született Kaposváron.

1957-ben érettségizett és különböző okok miatt csak 1964-ben sikerült bejutnia a Budapesti Műszaki Egyetemre. Diplomát 1970-ben szerzett a Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán. 1975–77 között szakmérnöki oktatásban vett részt, 1977. március 24-én államtizsgázott és lett irányítástechnika szakos szakmérnök. A Magyar Mérnöki Kamarának alapítása óta tagja, vezető tervezői címet 2009. december 10-én állapított meg részére a Kamara. Dolgozott a Csepeli Fémmű műszaki fejlesztési osztályán, majd a diploma megszerzése után a Vízügyi Tervező Vállalatnál először tervezői, később irányító tervezői munkakörben. Feladatuk az ország különböző helyein létesülő víztisztító és szennyvízkezelő telepek, komposztálók, továbbá átemelők villamos berendezéseinek és energiaellátásának tervezése volt. A vállalat 1990-es megszűnése után az onnan kivált kollégákkal a K+K Környezetgazdálkodási és Közműtervező Kft.-t alapították meg, ott dolgozott mint szakági főmérnök. A szennyvíztisztítással, szennyvízkezeléssel kapcsolatos feladatok, mind energiaellátás, mind erősáramú berendezések, továbbá automatikák tervezése volt a feladata. Német és angol nyelvtudása alapján többször dolgozott külföldi cégekkel (NDK, Ausztria, Jugoszlávia, Szlovákia, NSZK). 1992-ben családtagjaival saját céget alapítottak Káptalan Mérnöki és Kereskedelmi Iroda Betéti Társaság néven, ahol 2017-ig dolgozott, ekkor a céget megszüntették. Itt főként új lakóépületek épületvillamossági, továbbá társasházak fővezetési felújításának tervezésével foglalkozott. Jelenleg nyugdíjasként a K+K Kft.-nél szakértőként segíti a cég munkáját.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kalocsai Alajos

1943-ban született Veszprémben.

Az általános iskolát 1958-ban, Veszprémben végezte. Ezután jelentkezett a pécsi Zipernowszky Károly Általános Gépipari Technikum erősáramú tagozatára. 1962-ben, az iskola befejezése után Veszprémben, az akkor még meglévő nagyüzem, a Bakony Fém és Elektromos Készülék Művekben kezdett el dolgozni, elektrotechnikai munkakörben. 1963-tól 1964-ig tényleges sorkatonai szolgálatot teljesített. A Bakony Művek tanulmányi ösztöndíjasaként 1965-től a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának hallgatója lett erősáramú tagozaton. Egyetemi tanulmányait 1970-ben fejezte be, mint okleveles villamosmérnök. Ezután a Bakony Művek villamos karbantartó műhelyében dolgozott művezetői, tervezői, műszerész műhely csoportvezetői munkakörökben. 1977-ben helyezkedett el a VM. Beruházási Vállalathoz, műszaki ügyintézői munkakörben. Itt mint előkészítő műszaki ellenőr tevékenykedett. 1982-ben ismét munkahelyet változtatott. A Veszprém Megyei Mezőgazdasági Szövetkezetek Szövetségénél szaktanácsadói főmunkatársi beosztásban végzett munkát. Feladata volt a villamosenergia gazdálkodás, ezzel kapcsolatos mérések, fázisjavítás tervezése. 1990-ben, a mezőgazdaságban történt változások miatt munkahelye megszűnt, a Veszprém Megyei Polgári Védelemnél talált új munkahelyet, üzemeltető technikus/mérnök beosztásban. Feladata egy polgári védelmi létesítmény üzemeltetése volt. Beletartozott karbantartási munkák végzése, villamosenergia gazdálkodás, beruházási ügyintézés, műszaki ellenőrzés stb. A Polgári Védelem és a Tűzoltóság összevonása után (Katasztrófavédelmi Igazgatóság) nem sokkal a létesítmény bezárásra került. Ezután műszaki ügyintézői munkakört látott el. 2005-ben saját kérésére nyugdíjba helyezték. Házas, 3 gyermeke van és 6 unokája, Veszprémben él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kápolnai Zsuzsanna Enikő

1945-ben született Budapesten.

A Kandó Kálmán Technikumban érettségizett 1964-ben, a BME Villamosmérnöki Kar műszer szakán szerzett diplomát 1970-ben, majd 1971-ben mérnök-tanári diplomát. Munkahelyei: 1970–80. VILATI (tervező mérnök), közben 1971–1972 Könnyűipari Műszaki Főiskola – Alaptárgyi Tanszék (félállású tanársegéd), matematika gyakorlatot vezetett. 1980–1982 BME Számítástechnikai Alkalmazási Központban (tudományos munkatárs), 1982 – Orgteam GT. Kisvállalat (szoftverfejlesztő), 1983 – Comporgan Rendszerház (számítástechnikai munkatárs-számos oktatási feladattal), 1984 – Qualisoft Műszaki Fejlesztő Kiszövetkezet (számítástechnikai tanácsadó), 1986. évben a Móricz Zsigmond Gimnázium tanára volt, 1989–1993 az Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet Számítóközpontjában dolgozott, számítástechnikai munkatársként, ahol egészségügyi szoftverrendszerek tervezésével, szervezésével, programozásával, telepítésével, betanításával, követésével foglalkozott. 1993-tól nyugdíjba vonulásáig szellemi szabadfoglalkozásúként, illetve a PARAMÉTER Bt. alkalmazottjaként a számítástechnika területén felnőtt-oktatással foglalkozott. Néhány cég, ahol tanfolyamot tartott: MITHRAS Menedzserképző Iskola, EGIS Gyógyszergyár, BONITAS Kft., INFOMIX Kft., Fővárosi Csatornázási Művek, Reál Trade Kft., BME VIK Dékáni Hivatala, Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, Mayer & Mayer BT., City Computer Oktató Központ, Magyar Követeléskezelő Rt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Karacs Albert

1945-ben született Földesen.

Az egyetem elvégzése után a Központi Fizikai Kutató Intézetben tudományos segédmunkatársként, majd munkatársként elektronikai technológia területen kutatási, fejlesztési munkát végzett. Többször is szervezeti egységet és témát váltott, viszont folyamatosan technológus-fejlesztő és konstruktor munkakörben maradt. Megszerezte a villamosmérnök-tanári diplomát is, és munkája mellett a BME Villamosipari Anyagtechnológia Tanszéken oktatott, valamint diplomamunkázók konzulenseként is szerepelt. Furatgalvanizált nyomtatott áramköri lapok technológiájához kapcsolódó berendezések fejlesztésében vett részt. Ezt követően integrált-áramköri technológiákkal, ionimplantációval és maszkkészítéssel foglalkozott. Ezzel párhuzamosan majd ezt követően az ionimplantáció, illetve a nagyenergiájú lézersugárzás okozta felületi elváltozásokat, morfológiákat kutatta. Ezen kutatás eredményeként szabadalmazott eljárást és berendezést hozott létre orvosi implantátumok lézeres felületkezelésére, amelynek eredményeként az implantátumok csontintegrációja erősödött. Saját vállalkozásában jelenleg nyúlásmérő-bélyegek gyártásával, alkalmazásával, valamint mikronos felbontású szelektív maratással strukturált optikai és egyéb célokra alkalmazható ábrák foto-litográfiai megvalósításával foglalkozik. Főállásából 2011-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kecskés Katalin

1946-ban született Debrecenben.

A debreceni Mechwart András Gépipari és Híradásipari Technikum híradásipari technikus oklevelének 1965-ben történt megszerzése után még az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar, híradás és műszeripari technológia szakára, ahol 1970-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet a készülékgyártó ágazaton. Ez után a debreceni Alföldi Nyomdánál kezdett dolgozni, és 44 év munkaviszony után innen ment nyugdíjba. Feladatai közé tartozott az évtizedek során többször megújuló nyomdaipari technológiákhoz kapcsolódó beruházási folyamatok irányítása, a nyomdaipari gépek és berendezések karbantartásának szervezése, az utolsó két évtizedben –műszaki igazgatóként – a cég teljes műszaki folyamatának – beleértve az energiagazdálkodást, minőségirányítást, környezetvédelmet, tűzvédelmet, munkavédelmet is – teljes vezetése. 1998-tól az Alföldi Nyomda Zrt. Igazgatóságának tagja, 2014-től a cég Felügyelő Bizottságának elnöke. A nyomdaipari karbantartás témakörben 1982-től számos szakmai könyvfejezetnek, egyetemi jegyzetnek, szakmai cikknek a szerzője, vagy társszerzője, konferenciák előadója. Szakterületén óraadó tanár a Debreceni Egyetem Műszaki Karán és az Óbudai Egyetemen, ahol záróvizsga bizottságok elnökeként is közreműködött. A Debreceni Egyetem címzetes egyetemi docense 2007-től. Munkája mellett 1978-ban felsőfokú rendszerszervezői oklevelet (SZÁMALK Oktatási és Informatikai Zrt.), majd 1990-ben gazdasági mérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán. A Nyomda és Papíripari Szövetségnél az iparági energia beszerzések területén végzett eredményes munkát. A Papír és Nyomdaipari Műszaki Egyesületben, a szakmai munkája mellett az egyesület Ellenőrző Bizottságának elnöke.

Az évtizedek során számos elismerésben részesült, és 2019-ben megkapta a nyomdaipar legmagasabb kitüntetését, a „Magyar Nyomdászatiért Díj”-at.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kelemen Imre

1947-ben született Budapesten.

1970 és 1972 között a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban dolgozott tudományos segédmunkatársként, erő és súlyméréssel foglalkozott. 1972 és 1979 között a Fővárosi Távfűtő Műveknél műszaki fejlesztési előadó volt. Hőközponti fűtés és használati melegvíz szabályozással, egyedi fűtésszabályozásokkal és elszámolási rendszerekkel foglalkozott. Előkészítette a 2000-es évek elején bevezetett távhőtörvényt (hőközponti hőmennyiségmérés), a hőmennyiségmérők OMH-s bevizsgáltatásával. 1979 és 1994 között a Transelektro Külkereskedelmi Vállalat, majd Rt.-nél üzletkötő, osztályvezető helyettes, osztályvezető, üzletágvezető volt. Előkészítette és aláírta az 1981–1985 közötti áramkorlátozó fojtótekercsekre vonatkozó szakosodási szerződést az NDK-val; kis- és középfelesztésű elosztó- és kapcsolóberendezések, elosztó transzformátorok tőkés exportjával foglalkozott, kisfeszültségű utcai elosztóberendezés tendert nyert Sri Lankán. Arab országok közép- és nagyfeszültségű alállomásokra és távvezetékekre kiírt tendereit dolgozta ki, a jordániai Yarmouk Egyetem elosztóhálózat tervezésére és kivitelezésére vonatkozó tendert nyert meg és a vonatkozó szerződést írta alá; középfelesztésű alállomások bővítésére vonatkozó tendert nyert meg Irakban és szerződést írt alá az iraki Energiaügyi miniszterhelyetttel. A magyar hegesztőgép-exportot teljeskörűen menedzselte, a gépek exportjával és a gyártáshoz szükséges import alkatrészek beszerzésével (Fő exportterületek: Németország, Svédország, Egyesült Királyság, Ausztrália). Vezette a magyar építőipari munkaerő közvetítéseket Ausztriába, Németországba. 1994-ben a Siemens marketing menedzsere volt. 1995-től számítástechnikai piacvezető magyar kiskereskedelmi cég ügyvezetője volt. 2002–2012 között az OTKA Iroda tudományos ügyintézője, osztályvezetője volt, ahol speciális pályázatok (műszer, könyvtár, posztdoktori, nemzetközi) teljes körű lebonyolításával és műszaki zsűrik kezelésével foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerekes Imre

1947-ben született Sándorfalván.

A kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Gimnáziumban érettségizett 1965-ben. Ebben az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetemre, ahol 1970-ben a Villamosmérnöki Kar híradás és műszeripari technológia szak készülékgyártó ágazatán villamosmérnöki oklevelet szerzett. Végzés után villamosmérnök gyakornokként a debreceni Alföldi Nyomdában helyezkedett el. Egyéves ipari tapasztalatszerzést négy évtizedes, a 2010-es nyugdíjazásig tartó oktatói tevékenység követte a debreceni Mechwart András Gépipari és Informatikai, – majd a Gábor Dénes Elektronikai Műszaki Szakközépiskolában mérnöktanárként, műszaki igazgatóhelyettesként. Technológus villamosmérnökként, a szakon kapott sokrétű szakmai ismeretekre alapozva, a családi hagyományt is követve, hivatásul választotta a pedagógus pályát, a középfokú műszaki képzés szaktárgyainak oktatását mind a gépészeti, mind az elektronikai szakirányban. Munkaköréhez kapcsolódva 1981-ben a BME Gépészmérnöki Kar mérnök-tanári szakán mérnök-tanári oklevelet, – majd a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Természettudományi Karán 1988-ban számítástechnika szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett, ahol később vezetőtanári feladatokat is ellátott a KLTE hallgatói mellett. Az 1980-as évek közepétől a korszerű gépészeti és számítástechnikai technológiák iskolai képzési folyamatba történő bekapcsolása, a tárgyi feltételek megteremtése érdekében az intézményi pályázati tevékenységet koordinálta. A szakképzés fejlesztésében folyamatos szerepet vállalt: Az Emberi erőforrások fejlesztése világbanki projekt ifjúsági szakképzési komponense iskolai koordinátora, a gépészeti szakmacsoport mellett működő tantervfejlesztő csoport tagja. Munkaterület: orientációs alapgyakorlatok, technológia. A Piacorientált szakképzés fiataloknak világbanki projekt iskolai programfelelőse, a Gépipari tananyagfejlesztő csoport tagja, a Gépipari számítástechnikai technikus szak tananyagfejlesztő alcsoporthoz vezetője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kertész Zoltán

1943-ban született Zákányban.

Pályája első 20 évében a CSEPELTERV vállalatnál tervező, osztályvezető, majd műszaki igazgatóként dolgozott. Villamos vezérlési és szabályozási terveinek készítését, kivitelezését és üzembe helyezését az egykori NDK alumínium hengerművében (Nachterstedt), a Vöest AG gyárában (Krieglach – Ausztria) vezette. 1985–1987 közt a Brown, Boveri & Cie (BBC) digitális vezérlő berendezései (PLC-k) üzembe helyezését végezte a Bao-Shan Steelwork csőgyárában (Shanghai). 1992-ben a mérlegképes könyvelői képesítés megszerzése után gazdasági társaságot alapítva könyvelési tevékenységet folytatott. 1995-től az SAP AG vállalatirányítási szoftvere tanácsadójaként, majd vezető tanácsadójaként működött, illetve működik, előbb a Dynasoft Kft., majd a Pricewaterhouse Coopers és SAP Hungary megbízásából a pénzügy, számvitel, kontrolling, eszközgazdálkodás területeken. SAP tanácsadóként számtalan különböző iparági (AUDI, MVM, MOL, Telekom, Chinoin, cukorgyárak), banki (OTP Bank, Erste Bank), egyetemi (Corvinus, Pannon, Neumann, BGE, Miskolc, Sopron, ELTE) gazdálkodási szoftver bevezetésében vett tevékenyen részt.

Szakmai tevékenységéért Kiváló Dolgozói kitüntetésekben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kindzierszky Emil

1943-ban született Budapesten.

Első munkahelye a Posta Kísérleti Intézet, ahol digitális átviteltechnikával foglalkozott. A MTA Központi Fizikai Kutatóintézetében számítógép és csatlakozó interface egységek tervezésén dolgozott. Az első hazai számítógép tervező team tagja volt. A KFKI kiküldöttjeként a Dubnai Egyesített Atomkutató Intézetben a mérésadatgyűjtés és számítástechnikai feldolgozás korszerűsítése volt a feladata, ahol elsősorban a nagy és középgepeket kellett tehermentesíteni a lassú műveletektől. A megvalósításhoz sokgépes számítógép rendszereket tervezett, melyekhez a TPA 1001 kisgépeket és az interface egységeket a KFKI gyártotta le. A számítógép-rendszerek az ő irányításával sikeresen üzembe álltak, nagyságrendekkel növelve az adatgyűjtés és feldolgozás sebességét. Később a varsói székhelyű nemzetközi szervezet, az Interatominstrument Tudományos és Információs Osztályát vezette. Magyarországra visszatérve a Híradótechnikai Vállalat fejlesztési főmérnökeként elektronikai és híradástechnikai (többek között haditechnikai) fejlesztéseket irányított. Innen a VBKM fejlesztési főmérnöki munkakörbe hívták, ahol elsősorban a haditechnikai fejlesztések, ezen belül hangsúlyosan a számítástechnikai fejlesztések vezetése volt a feladata. A Csepel Művek megkeresésére elvállalta a számítástechnikai profil elindítását a cégnél. Rövid időn belül egy rendkívül erős hardware-software csapatot szervezett össze Csepelen, s vezetésével IBM software kompatibilis számítógép kifejlesztése és gyártása kezdődött meg. Több éves sikeres tevékenységnek a Csepel Művek leányvállalatosítási hálála vetett véget. Időközben a BME Villamosmérnöki Karán szervező mérnök végzettségre tett szert, ami meghatározó lett a további évek tevékenységére. Meglátta, hogy milyen óriási tartalékok vannak magában az emberben. Szembesült a posztgraduális képzések hiányából adódó problémahalmazzal, s ettől kezdve az emberek képzése került tevékenységének középpontjába. Megalapította a Harmónia Humán Tréning Kft.-t, s eleinte elsősorban a szívéhez közel álló szakma munkatársainak képzésére koncentrált. Így azután valamennyi áramszolgáltatónál rendszeresen tartott képzéseket, tréningeket. Sok tízezer felnőtt képzését végezte az ország szinte minden részében. Szakmai munkája ebben az időben teljesedett ki igazán. 70 évesen vonult vissza, hogy még sokáig élhessen aktív, tartalmas életet. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Király Márta

1945-ben született Rákoscsabán.

1970-71 közt az Energia Gazdálkodási Intézet munkatársa volt, majd 1972-től 1974-ig a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán tanársegédi állást töltött be. 1975-83 közt a Bánki Donát Műszaki Főiskolán, mint tanársegéd a Villamosgépek tantárgyat tanította és részt vett a tanszék kutatási és fejlesztési munkáiban, közben az Irányítástechnika és Hajtásszabályozás szakmérnöki képzésére járt. 1984-2000 közt önállósodott, először egyéni vállalkozó, majd Bt. ügyvezetője, jelenleg a vállalkozása ügyvezető tulajdonosa. A kisvállalkozása vezetője, energetikusa, menedzsere egyszemélyben. Folyamatosan foglalkozik a hagyományok ápolásával, másrészt a vállalkozása fejlesztésével. A műszaki eredmények felhasználásával új szolgáltatási tevékenységek kerültek bevezetésre, ehhez kapcsolódik a munkatársak, beosztottak betanítása és az oktatás fejlesztése. A mai napig intézi a cég vezetését.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Miklós

1946-ban született Budapesten.

Az Egyetem befejezése után, a tanulmányi ösztöndíjat nyújtó Medicor Műveknél kezdte meg munkáját a vállalat Műszaki Fejlesztő Intézetében fejlesztőmérnökként. Önálló feladata volt kórházi betegellenőrző monitorok központi egységének kialakítása és gyártásba vitele. Számos hazai és külföldi orvosszakmai fórumon szerepelt előadásokkal és bemutatókkal. 1974-ben megbízást kapott egy komplex diagnosztikai táska kifejlesztésében való részvételre, majd a sorozatgyártásának bevezetésére az akkor a Medicor újonnan létesített miskolci gyáregységénél, egy fejlesztési főosztály létrehozásával és vezetésével. Ez a diagnosztikai termék (amely az akkori legkorszerűbb áramköri elemeket tartalmazta) felkeltette számos hazai és külföldi intézmény figyelmét, így az akkori Szovjetunióban, a környező kelet-európai országokban, de számos nyugati országban is bemutatásra került. Az orvosszakmai érdeklődést kiállításokon és bemutatókon való szereplés során kellett és lehetett kielégíteni, melyben jelentős szerepet töltött be. Ez a KTD berendezésnek a kecskeméti Repülőorvosi Kutatóintézettel közösen továbbfejlesztett változata szerepet játszott a szovjet-magyar űrutazás előkészítésében is. 1981-től vezetője lett az újonnan létrehozott mikroprocesszoros fejlesztési osztálynak, melynek kiemelt szerepe volt a mikroprocesszorok és az akkori személyi számítógépek orvostechikai alkalmazási lehetőségeinek kutatásában, fejlesztésében. Ez a munka a BME „Műszer” Tanszékével közösen zajlott, eredménye az MMT rendszer lett. 1993-tól megbízást kapott a vállalat informatikai rendszerének kialakítására, melyet az akkor létrehozott saját vállalkozás keretében végzett. Az 1970-es évek végén létrehozta a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesület miskolci tagozatát, melynek több éven át vezetője is volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kóródy Pál

1944-ben született Rákoscsabán.

1970-ben a BME Villamosmérnöki Karának híradás és műszeripari technológia szakán végzett. Az egyetem elvégzése után az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárának technológia osztályán dolgozott. A gyárban alkalmazott technológiai előírások kidolgozásában vett részt, például a transzformátorok gyártásánál betartandó előírások kidolgozása és a késztermékek beszerelés előtti bemérési adatainak meghatározása. 1972-ben rövid katonai szolgálatot teljesített, ahol lokátoros kiképzést kapott. 1973–75 tanévekben elektronikai technológia szakmérnöki oklevelet szerzett. Később az EMG technológiai fejlesztés osztályára helyezték át. Esetenként az összeszerelő szalag végén a késztermék – oszcilloszkópok – bemérésében és specifikációjának ellenőrzésében, beállításában segédkezett. 1979-től a Cooptourist Szövetkezeti Utazási Irodánál idegenvezetőként helyezkedett el. Turistautak vezetése mellett szakmai csoportok kísérése és tolmácsolás is a feladatkörébe tartozott. Konferenciákon, mezőgazdasági és ipari gyárlátogatásokon, ipari vásárokon és kiállításokon tolmácsolott. Gyártási folyamatokat, technológiákat mutatott be. A Cooptourist Utazási Iroda megszűnte után a Rexway Utazási irodánál dolgozott idegenvezetőként, ahol távol-keleti csoportokat (japán, thai, maláj, taiwani, vietnámi) vezetett belföldön. Emellett a Zöldkereszt szervezésében orvosokkal utazott különböző országok (Kína, Japán, USA, Brazília, Peru, India, Thaiföld, Malajzia, Egyiptom, Dél-Afrikai Köztársaság) kórházlátogatásaira, mint tolmács. Konferenciákon, továbbképzéseken a gyógyítási technikák és azok műszaki hátterét biztosító műszerek, berendezések ismertetésének fordítása mellett városnézéseket vezetett. 2004-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kósa Endre

1947-ben született Csömödéren.

Az első munkahelye: Pannónia Filmstúdió (1970), ahol mint hangtechnológiai mérnök dolgozott, majd később a szinkronfilm gyártásban, mint hangmérnök. Szakmai fejlődése elősegítésére 1981-ben belépett a Német Hangmérnökök Szövetségbe (VDT). 1982-ben állami ösztöndíjjal Bécsben töltött egy hónapot (ORF, AKG). Nevéhez fűződik az első számítógéppel vezérelt, programozható mágnesszalagos felvételi technika bevezetése. A dialóg-felvételekhez egy sajátos több-mikrofonos felvételtechnikát dolgozott ki és alkalmazta, egyszerűsítve a hangsíkok leképezését. A VDT mellett az AES-nek is tagja lett, amelyet akkoriban Takács Ferenc tanár úr vezetett. 1987-től a Magyar Hirdető hívására a Film és Videostúdió vezetője lett. A stúdió akkoriban az MTV gyártásának kiemelt partnere volt. Együtt készítették a „Szomszédok” című teleregényt. Nem feledkezve meg a szinkronról sem, elsőként Magyarországon egy computer-vezérelt soksávú videoszinkron felvételi technikát fejlesztett ki a VDT szakembereivel együtt (g.t.c.). 1991-ben létrehozták a Magyar Hangmérnökök Szövetségét (H.A.E.S.), amelynek alapító tagja. 1995-től az MTM-Kommunikációs Rt. (tv2) műszaki igazgatója. Nevéhez fűződik a tv2 adásstúdiójának kialakítása, ill. a többi régi stúdió felújítása. 2002-ben a Magyar Televíziónál részt vett az akkori média cégek: MTV, Rádió, MTI logisztikai összevonásának előkészítésében, tervezésében. Ez a munka csak később, 2010-ben folytatódott tovább – MTVA. Tapasztalatai felhasználásával több szinkronstúdiót tervezett magáncégek részére. 2014-től az újjászülött Pannónia Filmstúdió épületében létrehozta a Rajzfilm Emlékhelyét korabeli eszközökkel. Jelenleg a szinkronizálás történetének feldolgozásával foglalkozik, amely egy kicsit filmes-hangos technikatörténet lesz: „Amit egy hangmérnöknek illik tudnia”.

Elismerések: számos nívódíj, miniszteri dicséret.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Emma

1942-ben született Budapesten.

1968–1974-ig az Egyesült Villamosgépgyárban számítómérnök, tevékenysége egyenáramú és különleges villamosgépek tervezése. 1974–1995-ig (nyugdíjba vonulásáig) a Budapesti Közlekedési Rt.-nél villamosmérnöki beosztásban a következő főbb feladatokat látta el: orosz metró motorkocsik honosítása, üzemelő, valamint új metróvonalak menetdiagramjainak meghatározása, KPM vizsgabiztosi megbízás alapján metró járművek időszakos hatósági vizsgáztatása, É-D-i metróvonal automatikus vonatvezető rendszer (AVR) szimulációinak elkészítése. KTE szakértői tevékenységet végzett. Motorkocsi-vezetőket oktatott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Gábor

1946-ban született Győrött.

Kovács Gábor 1970-ben szerzett oklevelet a BME Villamosmérnöki Kar híradás és műszeripari technológia szakán. Már végzős korában az Üzemgazdasági Tanszéken TDK keretében komoly érdeklődést mutatott az akkor még gyermekcipőben járó szervezési és a számítógépes alkalmazások iránt. Első munkahelyén a KGM ISZSZI-ben számítógépes erőforrás allokációs rendszer működtetésében vett részt. Innen egyenes út vezetett a Rába MVG-be, ahol a magyar ipar első nagyszámítógépes termelésirányítási rendszerének kialakításában végzett szervezői munkát. Később ugyanitt szervezési területen volt középvezető. 1975-ben a BME Gépipari Gazdasági Mérnöki szakán levelezőként szerzett abszolutóriumot. Később a Győri Mezőgép Vállalatnál a szervezési és számítástechnikai osztályt vezette. Pályafutásának következő állomása SZÜV Győri Központjában szervezési és programozási osztályvezetőként majd marketing vezetőként előbb nagyszámítógépes, később kisszámítógépes rendszerek szervezését és programozását irányította. Ezt követően az informatikai kereskedelemben Győr-Moson-Sopron megye három városában tevékenykedő kft.-t vezetett ügyvezető igazgatóként. Pályafutását egy győri kisvállalkozás irodavezetőjeként fejezte be. Jelenleg nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Károly

1941-ben született Esztergomban.

1959-ben középiskolai tanulmányait az újpesti Landler Jenő Gépipari Technikum híradás-ipari tagozatán végezte el. 1960-ban felvételt nyert a Budapest Műszaki Egyetemre, ahol 1965 évben a diplomát sikerrel védte meg a Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán. Pályakezdként az ÉDÁSZ győri vállalatnál helyezkedett el, ezt követően Esztergomban a KOMPTERV tervező vállalattal villamosmérnöki munkára szerződött. A munkája mellett a Bottyán János Műszaki Szakközépiskolában tanított. A KOMPTERV-nél vezető tervezői jogosultsági engedélye mellett sokoldalú munkát végzett, ahol többször is elismerték eredményeit. Tervezői szakterületei: kábel és szabadvezeték (feszültség szint: 24V-35kV). Referenciák: Esztergom: Főszékesegyház belső világítási hálózat, Esztergom: Suzuki Gyár energiaellátás tervezése, Pilisszentlélek: tájvédelmi körzet, 20kV kábel- hálózat és egyedei tr. állomás létesítése, Dobogókő: tájvédelmi körzet, burkolt szabadvezeték-csere 20kV hálózat, Esztergom, Komárom, Vác, Dorog, Tata, Tatabánya: lakótelepek, oktatási intézmények tr. állomásai, villamoshálózatai, közterület-világítás, szociális és egészségügyi épületek. Tagja a MEE egyesületnek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács László

1946-ban született Budapesten.

A BME-n 1970-ben villamosmérnökként végzett, 1980-ban védte meg egyetemi doktori értekezését, 1982-ben szervező szakmérnöki tanulmányait fejezte be, 2003-ban a „Belső adatvédelmi felelős képzés” tanfolyamot és 2004-ben az „Informatikai biztonsági vezető” tanfolyamot végezte el. A Testnevelési Főiskolán 1992-ben sportszervezői tanulmányait fejezte be. A SZÁMALK-nál 1977-ben okleveles rendszerszervezői (felsőfokú) szakképzettséget szerzett, az Institute for International Research által szervezett „Data Security Manager Course” adatvédelmi tanfolyamot 2008. júniusban végezte el. Informatikával 1971-ben kezdett foglalkozni: 1972–1980 között a Kohó- és Gépipari Minisztériumban rendszer-szervezőként, majd osztályvezetőként dolgozott. Közreműködött, majd irányította – többek között – a személyzeti információs-, a szerszámgép-nyilvántartási- és a nemzetközi együttműködési rendszerek kifejlesztését, az adatbázis(ok) feltöltését és működtetését. 1980–87 a Magyar Rádió főmunkatársa volt (személyzeti- és munkaügyi nyilvántartás, honorárium rendszer, stúdió-beosztási rendszer, költségelosztási rendszer, számítógépes műsoradatbázis) kialakítását irányította. 1987–1999 között az Országos Testnevelési és Sporthivatal osztályvezetője, majd főtanácsosa volt (személyzeti/köztisztviselői nyilvántartási és számfeltéti rendszer, sportolói/eredményességi jutalom nyilvántartása, sportegyesületek/szakszövetségek nyilvántartása, versenynaptár, UNIX hálózat kiépítése és felügyelete, stb.). 1999-től informatika referensként, 2000–2002 között informatikai főosztályvezetőként dolgozott a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalban (műemléki adatbázis továbbfejlesztése, fotótárban kezelt fotók, műemlékek terveinek/tervrajzainak digitalizálása, stb.). A Magyar Postánál, 2002–2007 végéig – nyugdíjazásáig – látta el az osztályvezetői (Informatikai Biztonsági Szabályzat, Adatvédelmi Szabályzat), majd a belső adatvédelmi felelősi teendőket. 2008 februártól 2012. április végéig a Postás Egészségpénztár, valamint a Magyar Posta Zrt. belső adatvédelmi felelőse / titokvédelmi főmunkatársa volt. 2009 januártól a Magyar Posta Takarékszövetkezet Nyugdíjpénztár adatvédelmi tisztviselője. A következő egyesületek tagja: Neumann János Számítógép-tudományi Társaság, Magyar Olimpiai Akadémia, Hétfecsét Információbiztonsági Egyesület, Híradástechnikai Egyesület, IBK Egyesület, Pátria Egyesület. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kováts Emil

1947-ben született Budapesten.

1970-ben szerezte meg a villamosmérnöki oklevelet a híradástechnika szakon. Az oklevél megszerzése után az NDK-ban dolgozott, egy nagyvállalat számítóközpontjában (Kombinat VEB Starkstromanlagenbau Leipzig Halle) mint programozó, később rendszerprogramozó – rendszerszervező. Közben a Drezdai Műszaki Egyetemen információfeldolgozói szakmérnöki diplomát szerzett posztgraduális úton. Hazatérése után német nyelvvizsgát tett és 1975-ben az Országos Vízügyi Hivatal Számítástechnikai Bázisintézetében főmunkatársként egy R40-es számítóközpont telepítését szervezte. 1977-ben a Gépipari Elektromos Karbantartó Vállalat új R22-es számítógépének telepítésével és annak elkészülte után ennek vezetésével bízták meg. Az új számítóközpont üzembeállása után irányította ezt a szervezetet, először főosztályvezetőként, majd leányvállalati igazgatóként a nagyvállalat 1988-as átszervezéséig. 1988-tól az Optimum Kiszövetkezet műszaki igazgatójaként dolgozott. A kiszövetkezet főtevékenysége irodatechnikai berendezések (számítógép, másológép, kellékek és alkatrészek stb.) kereskedelme és szervizelése volt. 1994-től felkérték a németországi GARDENA, — Gardena Magyarország Kft — nevű leányvállalatának vezetésére. A vállalkozás tevékenységi körébe tartozott számítógéppel vezérelt öntözőrendszerek tervezése és telepítése is. 1977-től a Bizományi Kereskedőház és Záloghitel Rt.-nél dolgozott, először beruházási, majd műszaki igazgatóként. Innen ment nyugdíjba, mint műkereskedelmi igazgató és vezérigazgató-helyettes.

Pályafutása során többször kitüntették: Kiváló Újító címet, és Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott az NDK-ban. Magyarországon négyszer lett Kiváló Dolgozó. Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben 1984-ben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kováts Gábor

1942-ben született Rimaszombaton.

A Miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiapari Technikumban érettségizett 1960-ban. Öt évet az Ózdi Kohászati Üzemeknél dolgozott, mint elektrikus. Ekkor továbbtanulási lehetőséget kapott, és 1965-ben felvételizett a BME Villamosmérnöki Kar nappali tagozatára. 1970-ben végzett és diplomázott erősáramú szakon. A tanulmányok befejezése után 3 évig az ÓKÜ Tervező Iroda villamos osztályán önálló tervezőként dolgozott. 1973-ban megbízták a Nagyolvasztómű Gyáregység vill. karbantartás vezetésével. A kohók és léghevítők rekonstrukciója kapcsán a villamos berendezések modernizálását irányította. 1980-ban az ÓKÜ Központi Villamos Üzem vezetésével bízták meg. Egyik feladata a villamosgép-javító műhely fejlesztésének befejezése volt, új daruzott csarnok és próbavizsgáló kialakítása a hengerversorvonó motorok javítása, a meghibásodott motorok huzalbontási technológiájának korszerűsítése, az üzem műhelyeinek felújítása, eszközparkjának fejlesztése és bővítése, az impregnáló rekonstrukciója és a villanyszerelő műhely bővítése. Másik feladat; a vállalat villanymotor parkjának rendszeres és ütemezett karbantartása, a meghibásodott motorok javítása. Kiemelt fontosságú feladatát képezte a nagyteljesítményű generátorok és hengerversorvonó motorok karbantartása és javítása. 1986-ban a Rúd Dróthengermű folyamatirányító berendezésének modernizálási projektjét bízták rá. Levezényelte a kiírást és versenyeztetést. Megvalósításra a SIEMENS kapott megbízást. 1990-ben az ÓKÜ berendezéseinek nagy része szanálásra került. Az RDH-t egy német vállalatcsoport vette meg, és a hengermű elé miniacélmű és egy folyamatos öntőmű megépítését tervezte. Ez később meg is valósult, és mint Ózdi Acélmű Kft. most is működik. A folyamatirányító rendszer fejlesztése ekkor abba maradt. A miniacélmű megvalósításán dolgozott 1998. évi nyugdíjazásáig. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 1970-től volt tagja, egészen az ózdi csoport megszűnéséig. Több éven keresztül, 1992–1998 közt az ózdi csoport vezetője is volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kő Ferenc

1946-ban született Kecskeméten.

Az egyetem elvégzése után két évig a Budapesti Rádiótechnikai Gyárban technológusként, majd további két évig a Mezőtermék Vállalatnál műszaki beruházási osztályvezető-helyettesként dolgozott. 1973-tól a Kecskeméti Főiskola GAMF Karán oktatott, ahonnan 2008-ban főiskolai docensként vonult nyugdíjba. A BME Közlekedésmérnöki Karán 1976-ban gazdaságmérnöki diplomát szerzett. 1978-ban a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemen értékelemző oktatói minősítést kapott. A főiskolán villamosságtant, villamos irányítástechnikát, később értékelemzést, termékfejlesztés módszertanát tanította.

Értékelemzéssel kapcsolatos munkásságáért 2011-ben Temesszentandrásai Guido-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kőmíves István

1945-ben született Győrött.

1964-ben érettségizett a győri Jedlik Ányos Gépipari Technikumban. Abban az évben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára, ahol az Erőáramú Szakon szerzett diplomát. Első munkahelye a győri székhelyű Északdunántúli Áramszolgáltató Vállalat volt és annak jogutódjától, az E.ON Zrt-től ment nyugdíjba 2007-ben. Tevékenységét üzemviteli mérnökként kezdte, majd kirendeltség-vezető volt Tatabányán. 1975-ben „Erőáramú hálózatok számítógépes szimulációja” szakmérnöki képesítést szerzett és a vállalati központ műszaki fejlesztési osztályára került, ahol területi fejlesztési tervezéssel foglalkozott. 1983-85 között gazdasági mérnöknek tanult a BME Gépészmérnöki Karán, ami után a Vállalat üzemfejlesztési osztályának vezetésével bízták meg. Részvénytársasággá alakulást követően a Rt. kommunikációs vezetője lett. Szerkesztője és társszerzője volt a „100 éves az északdunántúli áramszolgáltatás” című emlékkönyvnek. A cég privatizációja és az azt követő átszervezések után a Műszaki Igazgatóságon projektmenedzseri megbízása során nagy/középfeszültségű alállomások beruházását irányította. Újabb átszervezés során az új hálózati nyilvántartási rendszer kialakításában és üzemeltetésében működött közre nyugdíjba vonulásáig. 1974 óta tagja a MEE-nek. Egyesületi munkája során szakmai képzéseken oktatott, hálózati és közvilágítási terveket készített. 1994-ben a Győri Szervezet vezetőségébe, majd 2000-ben a Szervezet titkárává választották. E megbízatásáról 2007-ben, nyugdíjba vonulása és Budapestre költözése miatt mondott le.

Munkáját két alkalommal vezérigazgatói dicsérettel ismerte el a Részvénytársaság vezetése.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kőrösi István

1947-ben született Budapesten.

Oklevelét a BME műszer és szabályozástechnika szakán szerezte, utána tudományos munkatársként dolgozott a BME Villamosmérnöki Kar Számítástechnikai Csoportjánál a Folyamatszabályozási Tanszéken, ahol vezető rendszerprogramozóként üzemeltette az ODRA1204 számítógépet. Kezdetektől fogva részt vett a számítástechnika oktatásában a műszer és szabályozástechnika ill. Az informatikai szakon. Tantárgyakat dolgozott ki és adott elő a nappali ill. szakmérnöki oktatásban. 1981-től foglalkozott a Unix operációs rendszerrel kapcsolatos oktatással, fejlesztéssel, az orosz gyártmányú CM4 számítógépre való adaptálásával, TDK/diplomatervező hallgatókra támaszkodva. 1987-ben egyetemi doktori fokozatot szerzett. Vendégkutatóként 2 évet töltött a római „La Sapienza” egyetemen, ahol robotikával ill. A UNIX bevezetésével foglalkozott. Témavezetőként számos ipari megbízásban vett részt. Kiemelkednek az EMG 666 programozható asztali számológép firmware és rendszerteknikai fejlesztése, mikroprogramozása, az alap programkönyvtár és kézikönyveinek szerkesztése, valamint ipari alkalmazásokra orientált mikroprocesszoros rendszerek alapszoftver fejlesztése. Publikációi közül az Automatizálási Lexikon szoftver cikkszavainak szerkesztése említendő. 1988-ban munkavállalási engedéllyel Olaszországba távozott, ahol egy torinói ipari szoftverháznál dolgozott vezető projektmenedzserként (chief engineer). Itt mesterséges intelligencián alapuló NC szakértői rendszer fejlesztését, autóiipari gyártósor (Volvo, Saab) számítógépes felügyeleti rendszerének fejlesztését és üzembe helyezését, szöveggépekből álló hálózati szoftver implementálását irányította, majd cserép/téglaipari SCADA rendszerek fejlesztésének/integrálásának volt a felelőse. 2000-től banki szoftverek rendszerintegrátoraként (deployment) dolgozott.

Tevékenységeit Munka Érdemrenddel jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kun László

1947-ben született Budapesten.

1969 szeptembertől – heti 18 órában – a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet Hibrid fejlesztési osztályán dolgozott, diplomavédés után itt helyezkedett el. 1971-ben tudományos segédmunkatárs, majd 1972-től tudományos munkatárs minősítést kapott. Néhány példa: geofizika szondák elektronikája először 250 °C -ig majd 300 °C -ig. Lézeres ellenállás trimmelő berendezés fejlesztése, aktív szűrők sorozatgyártása, mikrohullámú erősítők, keverők fejlesztése és gyártása stb. 1979-ben tartott előadást a Bad Homburg-i ISHM konferencián a magyarországi hibrid áramköri fejlesztésről. 1983-ban hosszú előkészítés után (1979-től ment a tárgyalás] a HP USA-beli központjával és az USA kormányegyetértésével sikerült mérőműszereket beszerezni és kinti betanulást elérni. A vezérlését egy akkor igen jónak tartott HP45-el oldották meg. Ennek elődeit 1975-től használták). Ennek a munkaközösségnek tagja és az itthoni üzembehelyezésnek vezetője volt. 1983-tól vett részt egyrészt az OMFB és az Ipari Minisztérium által koordinált Elektronika a gépiparban tanulmány kidolgozásában mint a HIKI szakértője, és vett részt az importot csökkenteni célzott EMO-HIKI-EI team munkájában. Az EMO (Elektromodul) égisze alatt műszaki tanácsadóként rendszeres résztvevője volt 1988-ig a Párizsi „Salon d' composant”, a Hannoveri Vásár + CeBIT és a Münchener Elektronika+ Productronika szakkonferenciáknak. Időközben a HIKI és az Egyesült Izzó félvezető gyártási részlegeinek összevonásából alakult ki a Microelektronikai Vállalat (MEV), ahol előbb osztályvezető, majd főosztályvezető volt. 1988-tól magas hőmérsékletű elektronikai fejlesztések területén szerzett tapasztalatokat az OKGT (ma MOL) Geofizikai Főosztályán (SZKFI) folytatta tovább, Itt Geofizikai karotázis kocsijának fejlesztése volt a feladat, melynek összefogására kapott OV megbízást. 1991-től Számítástechnikai OV-ként az Intercooperation Rt.-nél folytatta. 1994-től vette át a korábban alapított Microdigit Bt. vezetését. 1995-ben Magyar-Japán Kft.-vé alakult. 2002-ben Microdigit Mérnöki Iroda Kft. lett a cég neve, 100% hazai tőkével. Jelenleg a Microdigit Mérnöki Iroda Kft. tulajdonosa és ügyvezetője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kurczveil István

1946-ban született Egyeken.

Az egyetemi évei alatt ösztöndíjat kapott a Félvezető- és Gépgyárból Gyöngyösről és itt is kezdett el 1970-ben a planárizemben dolgozni. 1971-ben elment az NDK-ba, Thuringiába, az ottani félvezető gyárba dolgozni. 3 év múlva visszament Gyöngyösre a diódaüzembe. Németből nyelvvizsgát tett. 1976-ban elküldte a cég egy kemény angol tanfolyam után Szingapúrba, a Fairchildhoz IC tokozást begyakorolni. Itt 3 hónapig volt. 1986-ban elment a Gagarin Hőerőműbe Visontára. Innen ki tudott menni a Siemenshez Karlsruhébe, ahol SPS (Speicher Programmierbare Steuerung) programokat csinált. 1,5 év után visszatért Magyarországra, majd 1988-ban a családdal jött ki az NDK-ba, hogy a gyerekek is tanuljanak nyelvet. Mind a három tökéletesen beszél magyarul, németül és angolul. 1989-ben sikerült Németországban maradniuk. Először a vonalas telefonhálózat kiépítésénél volt építésvezető, ezt követően fűrészüzemi dolgozó lett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kutasi László

1947-ben született Marcaliban.

Az egyetem elvégzése után (1970) az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (Budapest) gyártástechnológusként helyezkedett el a Számítógép Gyáregységben. Egy francia eredetű kisszámítógép üzemszerű gyártásához szükséges dokumentációk előkészítésében vett részt. Ezt követően (1973) az Egyesült Izzó és Villamossági Rt.-nél (Budapest) gyártmány-szerkesztői feladatot látott el a félvezető gyáregység készülékfejlesztő csoportjában. A félvezetők gyártásához szükséges készülékek kivitelezésében tevékenykedett. A számítástechnikai kultúra hazai elterjedése kezdetén (1975) a KSH-SZÜV Kaposvári Számítóközpontjában műszaki osztályvezetői beosztást pályázott meg, melyet sikeresen elnyert. Az elektronikus adatfeldolgozó berendezések és nagyszámítógépek üzemeltetését irányította. A Számítóközpontban 15 évig dolgozott, ezen időszakban több hazai és külföldi szakmai továbbképzésen, tanfolyamon vett részt. A 1990-es évek kihívásaira reagált: kisvállalkozás indítása, marketing-menedzser szakokleveles mérnöki képesítés megszerzése, üzletkötő, irodavezető. Európa-GAN Biztosító Rt.-nél (Kaposvár-1992) üzletkötő. AXA-Colonia Biztosító Rt.-nél (Kaposvár-1993) üzletkötő, belszolgálati munkatárs, később irodavezető. Az itt eltöltött közel 7 év lehetőséget adott számára a biztosítási szakma alaposabb megismerésére. Közalkalmazotti munkakörben vállalt feladatot a kaposvári Rippl-Rónai József Közlekedési Szakképző Iskolában (2000), majd jogutódjában, az Eötvös Loránd Műszaki Szakközépiskolában (2007). Villamosmérnök-tanári szakképesítést kapott (2003). Mindkét intézményben elméleti és gyakorlati oktatást végzett. Középszintű érettségire és szakmai vizsgákra készítette fel sikeresen tanítványait. Nevelői és oktatói munkáját 12 évig folytatta eredményesen. 42 éves munkaviszony után 2012-ben nyugállományba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kuti László

címzetes egyetemi docens

1946-ban született Kerekegyházán.

1964-ben szerzett technikusi oklevelet a szolnoki Szamuely Tibor Általános Gépipari Technikumban, s ezt követően az ezévből bevezetett, előfelvételseknek kötelező sorkatonai szolgálat keretében lokátoros egységnél töltött el egy évet. A BME-n a középiskolai tanulmányaihoz is kapcsolódó híradás és műszeripari technológia szakra nyert felvételt. Az oklevele megszerzése előtt már hallgatóként bekapcsolódott a BME Folyamatszabályozási Tanszék egyik szerződéses kutató, fejlesztő munkájának konstrukciós tervezési, kivitelezési feladataiba. Az oklevele megszerzését követően nyugdíjazásáig a Tanszék munkatársa, ahol kezdetben tanszéki mérnökként, 1973-tól tanársegédként, 1985-től adjunktusként, 2010-től c. egyetemi docensként dolgozott. Szűkebb szakterülete a nemvillamos mennyiségek villamos mérése, távadása, szabályozástechnikai készülékek fejlesztése mellett precíziós és nagyteljesítményű tápegységek fejlesztése volt, de részt vett a Tanszék egyéb fejlesztéseinek konstrukciós és technológiai munkáiban. Tanszéki szerződéses munkák keretében elkészült néhány jelentősebb fejlesztése, illetve fejlesztések, melyek megvalósításában részt vett: élelmiszeripari összetételmérő berendezés, buborékos térfogatkvantáló és mennyiségmérő, vízművi speciális mérő, kijelző és szabályozó berendezések, robbanómotorok dugattyú hőmérsékletét mérő berendezés, regisztrátumok digitalizálását segítő görbekövető, szabályozó berendezés mezőgazdasági terményszárítókhoz, hőmérséklet érzékelő hitelesítő berendezés, olajtartály kiváltvíz szinttávadó, speciális és nagyteljesítményű hálózati tápegységek, gépjárműipari 1000W-os kétirányban vezérelhető DC/DC konverter, laboratóriumi oktató berendezések az Orani Tudomány és Műszaki Egyetem részére. A villamosmérnök hallgatók oktatásában az Ipari folyamatok méréstechnikája és műszerei, a Folyamatműszerezés, a Szabályozástechnikai mérések, a Folyamatszabályozási laboratórium, az Irányítástechnikai laboratórium, a Laboratórium 1, 2, az Önálló laboratórium és a Diplomatervezés tárgyak keretében vett részt. Három egyetemi jegyzet megírásában volt társszerző, egyet szerkesztett. TDK-s hallgatói számos hazai díjban részesültek. 2011-ben vonult nyugállományba. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Küzdényi György

1947-ben született Budapesten.

Az egyetem elvégzése után számítástechnikai mérnökként dolgozott Nyugat-Európa több országában. Az ICL (International Computers Limited) mérnöke volt az Egyesült Királyságban és a SAAB computer vállalata, a Datasaab mérnöke Svédországban. Visszatérése után elvégezte a Budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetem külkereskedelmi szakát és ugyanott doktori fokozatot szerzett, nemzetközi marketing témát választva. Mérnöki és közgazdasági ismereteit kombinálva a külkereskedelemben export osztályvezetőként dolgozott. Szervezete magyar kábelgyártó gépeket értékesített Távol-Keletről Dél-Amerikáig, valamint távvezetékeket építettek a Közel-Keleten. Angol-magyar vegyesvállalatot alapított, amely gépipari termékeket gyártott és exportált az Egyesült Királyságba. Külkereskedelmi vállalata angliai tevékenységét vezette külszolgálatban, képviselve magyar, többek között energetikai cégek export tevékenységét. Ilyen volt az EGI (Energia Gazdálkodási Intézet) amelynek neves terméke a Heller-Forgó féle hűtőtorony. Az így folytatott export-import tevékenységet a magyar vállalat megszűnése után önálló vállalkozóként vitte tovább. Jelenleg európai országokban nagyprojekteket koordinál saját vállalatán keresztül.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Laborcz Imre

1945-ben született Monoron.

1963-ban kapott villamosenergiaipari technikus oklevelet a Budapesti Villamosenergiaipari Technikumban. Technikusként a Mechanikai Mérőműszerek Gyára tervező részlegénél a Barátság I. olajvezeték lengyelországi szakasz automatizálásában vett részt. Egyetemi előfelvételiként 1964 szeptemberétől Kiskunfélegyházán 11 hónapos katonai szolgálatot teljesített. 1965 szeptemberétől a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak, műves ágazaton folytatta nappali tagozatos tanulmányait. A Schönherz Zoltán Kollégium és a vári rendezőgárda kollektívája sok közös élménnyel gazdagította (lengyelországi építőtábor, Balatonkenese üdülőtábor programszervező, Illés, Echó zenekar rendezvénybiztosítás stb.) 1970-ben, házasságkötése után a Monori Építőipari Szövetkezet Villamos Részleg vezetője, majd 1974-től 1989-ig a Heves megyei Tanácsi Építőipari Vállalat gépészetén a villamos karbantartás felelőse volt. Munkahelyein a közösségi élet szervezőjeként kapott vezetői és munkatársi elismeréseket. 1990. januárjától egyéni vállalkozó, majd a Generali Biztosító Zrt. értékesítője (jelenleg is) főként a társasház együttbiztosításban ért el jelentős sikereket. 1996-ban középfokú munkavédelmi technikusként is tevékenykedett fiateteti társaságában. Közben környezetvédelmi ismereteket szerzett és feleségével HASSP és munka, környezetvédelem, hulladékgazdálkodás területen adott segítséget kis- és közép vállalkozásoknak a csatlakozás előtt, majd utána is tanácsadóként. Egészségi állapota engedte lehetőség szerint segíti feleségét és a kisebb vállalkozásokat a munka és élelmszerbiztonság területén. Tisztelettel gondol vissza az életét is meghatározó, segítő évekre az Élet Egyetemén.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lampert Sándor

1945-ben született Pápán.

A Landler Jenő Híradástechnikai Technikumban 1964-ben szerzett technikus oklevelet. 1964-ben felvételt nyert a BME VIK műszer és szabályozástechnikai szakára. Ezzel egy időben elhelyezkedett a VILATI-nál, először szerkesztőként, majd tervezőként dolgozott, gépsorok, üzemek automatikus vezérlésének tervezésében. 1970-ben kapta meg villamosmérnöki oklevelét, ekkor már a Vegyigéptervezőnél ismerte meg a számítástechnikai eszközök használatának lehetőségeit, a nagyméretű és bonyolultságú rendszerek megvalósításánál. 1972-ben részt vett az IBM 7 hónapos, a számítástechnika lehetőségeit átölelő – a számítógépek architektúrájától, a programozással megoldható feladatokon keresztül, a felhasználói területek speciális igényeit kielégítő, univerzális nagy rendszerek tervezéséig – képzésen. Ezt követően egy jelentős fordulattal, az államigazgatás különböző területeinek az idő tájt induló informatikai fejlesztésébe kapcsolódott be. 1972-től először a MÉM felügyelete alá tartozó teljes ágazat adatait egy hatalmas adatbázisba, és azt kezelő rendszerbe szervezését, és IBM 360/40 számítógépen való feldolgozását irányította. 1982-től, az OFTH keretein belül a földhivatali hálózat számítógépesítésének tervezésébe kapcsolódott be. 1986-tól az OMK-ban a munkanélküliség kezelését biztosító informatikai rendszer létrehozását irányította. 1997 elejétől az SzCsM és a minisztériumhoz tartozó háttérintézmények működéséhez szükséges informatikai háttérét biztosította főosztályvezetőként. 2001-től 2008. évi nyugdíjba vonulásáig az ONyF-nél, az országosan egységes infokommunikációs rendszer kialakítását, valamint az ország 20 pontján decentralizáltan tárolt több száz millió archív dokumentum központi fizikai elhelyezését, és informatikai kezelését biztosító rendszer tervezését és megvalósítását irányította.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Laufer Judit

a műszaki tudományok doktora

1946-ban született Budapesten.

Az egyetemet a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú automatizálás szakán végezte el és kapott diplomát 1970-ben. Végzés után az MTA-SZTAKI elméleti osztályán kezdett dolgozni. Rögtön egy új szakmába csöppent, a számítástechnikába. A SZTAKI-ban töltött évek alatt, a számítástechnika különböző területen való felhasználásával foglalkozott, NC vezérlésű szerszámgépek központi adatellátásától, az akkor hazánkban újdonságnak számító digitális nyomdai betű előkészítéséig. 1979-ben beadott egyetemi doktori értekezéséért az egyetem műszaki doktorrá avatta. 1992-ben Bartók Nagy Jánossal közösen megjelentette a „UNIX felhasználói ismeretek” című kézikönyvet. 1994-ben elhagyta a SZTAKI-t, előbb a már megszűnt Polgári Bankban, majd annak anyabankjában dolgozott nyugdíjazásáig, 2009-ig. A feladata részvétel egy új banki számlavezető rendszer testre szabásában, majd a folyton változó körülményekhez igazításában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lengyel Eszter

1947-ben született Bodméron.

Az egyetem elvégzése után a székesfehérvári Videoton mikroáramkörök osztályán kezdett dolgozni. 1972-től a budapesti Gamma Művek kvarckristály osztályán dolgozott. 1974-ben és 1975-ben gyermekei születtek. Ezután 1978-ban a Ganz Műszer Művek technológia osztályán kezdett dolgozni az 1995. decemberi tömeges leépítésig. A nyugdíjas évek kezdetéig és első nyugdíjas éveiben vállalkozóként dolgozott pénzügyi és biztosítási területen az OTP Banknál.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Limperger István

1947-ben született Pápán.

1970–1979 közt SZÁMOK/SZÁMALK munkatársaként dolgozott főként számítógépes hálózatok témában, számos rendszerszervező és programozói tanfolyamon oktatott számítógépes ismereteket és különböző programozási nyelveket. Ezen idő alatt 1970–71-ben a Control Data Institutnál Frankfurt am Main-ban számítógépes kiképzésen vett részt. 1975-ben ENSZ ösztöndíjjal fél évet töltött az University of Hawaii ALOHA Packet Radio Network projektjében. 1980-ban Münchenben a SIEMENS fejlesztési osztályán dolgozott a Siemens gépek IBM számítógépes hálózati integrálásának témakörében. 1981–1990 közt Nürnbergben a Triumph Adler számítógépgyártó cégnél dolgozott szabadfoglalkozású tanácsadóként egy multimikroprocesszoros számítógép software fejlesztésén, ahol az IBM központi számítógépek széleskörű integrációja volt a feladata. A gépek egy évtizeden keresztül a Volkswagen és az Audi gyáraiban az autógyártás minden egyes szakaszában az addig használt IBM folyamatirányítási gépeket váltották le. 1990-től 2015-ig a Softex GmbH alapító tagjaként Wolfsburgban a Volkswagen AG software fejlesztésén dolgozott különböző témákban. Többek közt a Volkswagen AG információs rendszerének software tervezése és kivitelezése volt a feladata, amit több tízezer felhasználóval több kontinensen jelenleg is használnak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Liptay Tivadar Andor

1946-ban született Budapesten.

Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának esti tagozatán kezdte 1964-ben. Közben főmunkaidőben a székesfehérvári Villamossági, Televízió- és Rádiókészülékek Gyárában (VTRGy) a műszerkarbantartáson betanított műszerészként, majd a budapesti Villamossági Berendezés és Készülék Művek Erősáramú Gyártmányfejlesztési Intézeténél (VBKM-ERFI) segédmunkásként dolgozik 1966-ig. Ezután nappali tagozaton a Kar híradás és műszeripari technológiai szakán szerzett oklevelet 1970-ben. Technológus mérnökként az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (EMG) a Számítógép Gyáregységben a francia CII 1010-es számítógép hazai gyártásának előkészítésében vett részt. A számítógépgyártás cégen belüli megszüntével 1972–1981-ig az Elektroakusztikai Gyárban (BEAG) a hangsugárzók gyártástechnológus mérnöke, majd a stúdióelektronikai fejlesztésen szerkesztőmérnök. 1981-től a gödöllői Ganz Árammérőgyárban dolgozik gyártmányszerkesztő mérnökként. Tématerülete a fogyasztásmérő hitelesítő elektronikák. A közreműködésével fejlesztett, szerkesztett készülékeire 5 alkalommal Ganz Ábrahám- díjat, egyszer Ipari Formatervezési Nívódíjat kapott. Közben átképezte magát az AutoCAD professzionális használatára. 1987-ben a BME Gépészmérnöki Kar finommechanikai szakmérnöki szak műszertechnikai ágazatán szakmérnöki oklevelet szerez. A privatizált Ganz Árammérőt átvevő Schlumberger cégbirodalom 1998-ra megszüntette a teljes magyarországi elektronikai fogyasztásmérő fejlesztést és gyártást, a munkahelye megszűnt. 1998-tól a 2006-os nyugdíjazásáig a max. 15 fős gépipari FEM Kft. mérnöke. Itt papíripari célgépek (papírzsebkendő, -szalvéta, WC papír tekercselője, darabolója, dudája, orvosi papírlapedő, kéztörlő) tervezését, fejlesztését, gyártás-előkészítését, dokumentálását egy személyben végezte.

5 alkalommal Ganz Ábrahám-díjat, egyszer Ipari Formatervezési Nívódíjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lobmayer Kornél

1934-ben született Budapesten.

Miután 1949-ben az általános iskola elvégzése után nem tanulhatott tovább, rövid lift-szerelői munka után villanyszerelő szakmát tanult és szakmunkásvizsgát tett. Egy hónapi munka után kitelepítették egy olyan faluba, ahol nem volt villany. Így egy ideig mezőgazdasági munkát végzett. Mihelyt lehetővé vált továbbtanulása, esti úton, erősáramú technikumot, szaktechnikusképzőt és egyetemet végzett. Munkahelyei és tevékenységei a következők voltak: Kispesti villanytelep- fogyasztásmérők felújítása és hálózati szerelés, Bányavill – robbantógépek hitelesítése, Transzvill- közép feszültségű készülékek és tokozott berendezések szerkesztése, tervezése, Vegyterv erőátviteli, világítási és villámvédelmi tervezés, majd egy NDK-beli cég részére tervezési munkák végzése, végül típusrajzok és tervezési segédletek készítése.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lugosházi Ildikó

a műszaki tudományok doktora

1947-ben született Etyeken.

1970. júliustól 1990. augusztusig Budapesten dolgozott: előbb tanársegéd, majd később adjunktus a BME Vezetéknélküli Híradástechnika Tanszékén, ill. A Híradástechnikai Intézetben. 1987. novemberben Budapesten megszerezte a műszaki doktori fokozatot. 1991. április és 2004. július közt Langenben, Németországban külsős munkavállalóként részt vett a Honeywell BULL software cég különböző projektjeiben. 2004. augusztustól 2012. márciusig Darmstadtban, (Németország): T-Systems alkalmazásában részvétel a cég különböző software projektjeiben. 2012 szeptemberétől a mai napig, a budapesti IT-Services Hungary külsős munkavállalójaként vesz részt a cég különböző projektjeiben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Macskássy Péter

1946-ban született Pestszenterzsébeten.

A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban technikus oklevelet szerzett. Sorkatonai szolgálat teljesítését követően 1965-ben kezdte meg egyetemi tanulmányait. 1970-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karán. Ezt követően a Magyar Posta Kábelüzeménél kezdett dolgozni, sokcsatornás távbeszélő hálózatok kiépítésén tevékenykedett, majd tudományos munkatársként csatlakozott az MTA természettudományi I. főosztály híradástechnikai munkaközösségéhez (1971–1985). Ezen időszak alatt üzemeltette a BME-HEI számítógépeit, részt vett a tanszéki kutató és oktató munkában, tagja volt a BME államvizsga bizottságoknak. 1985-ben egyetemi doktori címet szerzett „Interaktív szolgáltatással bővített adatfeldolgozó (batch) rendszerek teljesítőképesség mérési és értékelési módszerei” témakörben. 1985–2005 között a Budapesti Távhőszolgáltató ZRt.-nél műszaki főmunkatársként dolgozott, feladata a távhő hálózatok digitalizálása, térinformatikai nyilvántartásának megvalósítása volt. Az Erasmus program keretében Management in a Market Economy címmel (1992) MBA-hoz hasonló közgazdasági képzésben részesült a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem és a Dublin Trinity College szervezésében. 2006-ban nyugdíjba vonult, de továbbra is aktívan dolgozik az 1990-ben megalakult a Comptech Mérnöki Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.-ben, melynek ügyvezetője és többségi tulajdonosa. A Comptech Kft. képviseli a dán Kamstrup A/S-t, mely cég a világ meghatározó gyártója és szállítója az intelligens energia és vízmérési megoldásoknak. Tevékenységükről számos szakcikkben, könyvrészletben és konferencián számolt be a szakmai közönségnek. Jelentős mértékben járultak hozzá a távhőszolgáltatás mérés szerinti elszámolásának a megvalósításához. Jelenleg Automatic Meter Reading (AMR) megoldások szállításán és telepítésén dolgoznak az energiaszolgáltató közművek részére.

1984-ben Művelődési Miniszteri Dicséretben, 1989-ben Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetés elismerésekben részesült. Munkájukat a Magyar Távhőszolgáltatók Szakmai Szövetsége Távhőszolgáltatásért Nívódíjjal ismerte el 2018-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Madarassy Sándor

1947-ben született Nyíregyházán.

Miskolcon, a Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban érettségizett 1965-ben, ezután villanyszerelőként dolgozott a SZOT balatonföldvári üzemegységében, közben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára. Az erősáramú szak automatizálási és gépésítési ágazatán szerezte meg a villamosmérnöki oklevelét. A Csepel Művek Fejlesztő Tervező Vállalatnál 1970-től dolgozott, ahol tervezési munkái során gépek, gépsorok villamos vezérlő berendezéseinek kiviteli terveit készítette el. 1975-ben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász tagozatának külkereskedelmi szakán oklevelet kapott. 1982-ben és 1988-ban BM TOP tűzvédelmi szakvizsga bizonyítványt kapott, és ezután tűzjelző és vagyonvédelmi berendezések kiviteli terveit készítette el. Munkái során 10 kV-os alelosztó berendezések, transzformátor állomások, valamint egy exporttervezési feladatban egy kórház teljes villamosenergia-ellátásának kiviteli terveit is elkészítette. 2007-ben ment nyugdíjba.

Exporttervezési kiviteli tervek között Szíriában kivitelezett komplett cementmű több száz hajtásból és több száz mérésből álló kiviteli tervezésének irányító tervezői feladataiért kiváló dolgozói kitüntetésben részesült 1973-ban. 1977-ben a Nachterstedti könnyűfémű részére tervezett villamosberendezések kiviteli tervezési feladataiban végzett munkájáért a helyszínen tüntették ki elismerő oklevéllel.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Magda László

1946-ban született Szerencsen.

1964-ben technikusi oklevelet szerzett a Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban. 1970-ben erősáramú villamosmérnöki diplomát szerzett. Egyetemi tanulmányai során 1966–67-ben a Schönherz Zoltán Kollégium Központi Diákbizottság titkáráként tevékenykedett. Első mérnöki munkahelye a Diósgyőri Gépgyár, ahol ipari célgépek vezérlésének tervezésében vett részt. Ezt követően a 70-es évek EMG830 típusú magyar számítógépének ipari-vállalatszervezési alkalmazásával foglalkozott az ÉGSZI szervezetében, számítóközpont vezetőként majd rendszertervezési ügyvezetőként. Ipar szakos közgazda diplomáját 1982-ben szerezte. A 90-es években részt vett egy bányagépek gyártásával foglalkozó halódó cég privatizációjában. Ez a vállalkozás villamos szélérőművek erőművi és bányamotorok alkatrészgyártására szakosodott, jelenleg is prosperál. Jelenleg is aktív, vállalkozása PLC vezérlésű ipari és erőművi szállítórendszerek fejlesztésével és installálásával foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Magyar Ildikó

1946-ban született Budapesten.

Fazekasbeli érettségi és a BME villamosmérnöki (1970), majd gazdasági mérnöki végzettség (1976), az ACTIM (6 hó) franciaországi intenzív képzése (1973) felkészített a távközlési marketing és gazdasági kérdések területén egyedi, mérnöki ismereteket igénylő vállalatirányítási téren való tevékenységre, kiegészítve a minőségbiztosítás, a növekedés és változás menedzsment és a távközlési pénzügyek ismeretével. Ez a folyamat kiegészült több francia és angol nyelvű (Svájc, Kína, Japán, Kanada, Svédország) a távközlési cégek irányításában fontos témájú rövidebb látogatással, képzéssel, tanfolyammal és releváns távközlési szervezetekben (UIT, Magyar Mérnök Kamara, HTE, stb.) folytatott feladat-orientált munkával, jogosultságok megszerzésével. A PKI-ban szerzett szakmai gyakorlat megszerzését követően (földi állomás helykijelölése) szervezeti vezető beosztásokban dolgozott szakmai vagy cég részlegvezetői területen a PDK-ban, a Budavoxnál, a Magyar Posta Központjában, Telecommunication Radioelectrique et Telephonique-nál, a Mérnök Kamarában, a Macedón Távközlési Vállalat CMO-jaként Skopjében, ügyvezetőként a BME Mobil Innovációs Központjában. 1990-ben megalakították a Telecom-fort kft.-t, hogy részt vehessenek a távközlés vezeték nélküli területen induló fellendítésében. Azóta e cég ügyvezetője és jelentős referenciákat szereztek a mikrohullámú berendezések tervezése, telepítése és a rádiótelefon hálózatok helykeresése, állomástervezése, építése, teljes körű kivitelezése területén a hazai vezeték nélküli szolgáltatóknál és olyan gyártók alvállalkozóiként, mint pl. az Ericsson, a ZTE, korábban a Nokia, stb. Budakeszi telephelyükön alvállalkozók vagy szolgáltatók számára végeznek acélszerkezet gyártást, főleg egyedi feladatokban jeleskednek (pl. OMK megújítása 2019) és antennatartókat gyártanak a rádiótelefon hálózatokhoz, tornyokat telepítenek a szolgáltatóknak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Makó Jánosné

1936-ban született Debrecenben.

Villamos Előszerelő Vállalatnál: 1951 szeptembertől: betanított gépmunkás, 1952. szeptember 1-től villanyszerelő, 1958. szeptember 1-től tervező technikus, 1960. szeptembertől 1 évig az eredményhirdető (Djakarta, Kijev) berendezéseket gyártó műhely művezetője. 1961. szeptember 1-től 1969. június 1-ig erősáramú villamos kapcsoló berendezések technikus-mérnök tervezője. Ipari Épület Tervező Vállalatnál: 1969. június 1-től 1991 februárig, nyugdíjba vonulásig irányító tervező: Vertesz zalaegerszegi ipari csarnok, Kemecsei Almatároló, Óbudai Ipartelepek közterületi közvilágítás, 10 kv-os méretlen kábelek és építőipari vállalatok telephelyeinek tervezése, transzformátor állomások, belső 0,4 kV-os kábelhálózat, csarnokvilágítás és erőátviteli hálózat. Honvéd Kórház meglévő baleseti sebészeti pavilon erősáramú villamos hálózat felújítás, révfülöpi iskola erősáramú villamos hálózat, Herceghalmi Agrárközpont, térvilágítás, Vízellátás Víztorony energiaellátó tápkábel, belső villamos hálózat, debreceni Biogal Gyógyszergyár új kapszula üzem teljes villamos hálózat, Csepeli Papírgyár hullámpapír üzem teljes villamos hálózat. Comporgán számítóközpont épület villamos hálózata. Makóvill Bt. és szellemi szabadfoglalkozás: 1991-től a mai napig iskolák, lakóépületek, bankok, irodaházak és különféle ipartelepek, Sárbogárdi öregotthon, Nagybani piac, kispesti piac új csarnok épületei, Ikervár Batthyány-kastély és Nágocs Zichy-kastély felújítás tervezése. Okleveles műszaki ellenőrként méretlen fővezetési hálózatok – lakóépületek felszállói-, nyergesújfalui általános iskola kivitelezésének ellenőrzése, Széchenyi István Általános és Középiskola (Dunakeszi), Károli Gáspár Egyetem felújítás kivitelezésének műszaki ellenőrzése. Út és térvilágítás, útvilágítás korszerűsítése. Templom (XII., Bp., Felhő utca) és parókia villamos hálózatának tervezése. Bp.-Szolnok vasútvonalon 18 db állomás épületének felújítása, tervezése, Érd közterületi útvilágítás tervezése. Munkásszálló villamos hálózatának tervezése. Palántanevelő sátor, fűtése, világítása tervezése, Családi házak- Érd Árvalányhaj u., Bp. Kapy u., Ságvár 4 épület villamos hálózatának tervezése. A Mérnök Kamara VT- 4045 Vezető tervezőjeként és ME-V1-01-57921 okleveles építésügyi villamos műszaki ellenőre.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Málik Sándor

1946-ban született Felsőögdön.

Egyetemi tanulmányai során végzett tudományos munkájáért TDK országos díjban részesült. 1970-es diplomavédését követően – az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. ösztöndíjasaként – a félvezető fejlesztésen helyezkedett el méréstechnikai fejlesztő mérnöki munkakörben. Fontos szerepet vállalt a gyöngyösi félvezető gyártás berendezéseinek beüzemelésében és a személyzet betanításában, a germánium tranzisztorok, majd a szilícium tranzisztorok mérőberendezéseinek kifejlesztésében. Mérnök-tanári diplomáját 1971-ben védte meg. Aktív szerepet vállalt a Fairchild IC-gyártási know-how átvételében, többhónapos tréningen vett részt az USA-ban és Japánban az integrált áramkörü mérőberendezések témakörében. Az integrált áramkörök gyártásának hazai bevezetése kapcsán szabadalmasként, több kiváló mérnök kollégája együttműködésében került kifejlesztésre az analóg integrált áramkörök mérésére szolgáló mérőautomata, amely a gyöngyösi félvezető gyártásban üzemelt több példányban. 1981-ben egyéves ösztöndíjat nyert el a japán Tokai University Kutató Intézetébe, ahol folytatva félvezető-ipari tevékenységét, elsősorban az integrált áramkörök vizuális minősítését végző, látó robotos berendezés kifejlesztésében vett részt. 1983-tól az elektronikai termékfejlesztés részterületét irányította, majd a hazai robottechnikai fejlesztésben iparági koordinátorként tevékenykedett. Pályája során végzett szakmai munkáját, eredményeit cikkekben, konferencia-előadásokon foglalta össze. A rendszerváltás után kollégákkal közösen magáncéget alapított, amely informatikai gépek fejlesztésével, gyártásával, importjával, valamint telepítésükkel és a betanítással, továbbá adathordozók minősítésével, sokszorosításával, feliratozásával és csomagolásával foglalkozott cégvezetőként egészen 2019-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Máté Béla

1946-ban született Nagyszalontán.

1964-ben a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban érettségizett és távközlési technikus oklevelet szerzett. Előfelvételiként 338 napig a Magyar Néphadseregben védte a hazát. Lokátor műszerész katonai szakképesítést szerzett. Őrmesteri rendfokozattal szerelt le. 1965-ben kezdte meg tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1970-ben végzett a Villamosmérnöki Kar, híradástechnikai szak, távközlő ágazaton. A Belügyminisztérium Híradástechnikai Osztályán helyezkedett el, alhadnagyi rendfokozatban, beosztott mérnökként. Életpályája során alhadnagytól, alezredesi rendfokozatig jutott, beosztásban pedig beosztott mérnök, csoportvezetőtől önálló főosztályvezetőig. Az önálló főosztályvezetői beosztása a civil életbeli hangzása ellenére magas beosztás volt, mert a minisztertől csak két lépcső választotta el: a főigazgató és a miniszter kabinetfőnöke. A munkakezdésétől a nyugdíjazásáig a vezetékes híradástechnika területén tevékenykedett négy év kivételével. 1990–1994. években fejlesztési és beruházásvezetési területen dolgozott. Rendszeresen járt a BME Mérnöki Továbbképző Intézete valamelyik tanfolyamára. Közülük egy volt vizsgaköteles: 1986-ban Iparjogvédelem a mérnöki gyakorlatban tárgyat jeles eredménnyel végezte el. 1979–1981 között a BME szakmérnöki képzésén Digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1984-ben középfokú, C típusú állami nyelvvizsgát tett le orosz nyelvből. 1981-ben megnősült, felesége okl. gépészmérnök, felsőfokú külkereskedelmi szakvizsgával, valamint középfokú, C típusú német nyelvvizsgával rendelkezik. 1982-ben született fiuk, aki a BME-n végzett villamosmérnökként, majd PhD doktori fokozatot szerzett.

A Puskás Technikumban 2014-ben átvehette Arany Technikusi Oklevelét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mátyus Ferenc

1945-ben született Zalalövőn.

A vállalat társadalmi ösztöndíjasaként a Villamos Berendezések és Készülék Művek Elekthermax Gyára volt első munkahelye, ahol energiagazdálkodással foglalkozott. 1975-től a Pápai Húskombinát hívására részt vett a tőkés relációban is kiemelkedő exportőr vállalat műszaki-technológiai fejlesztésében főosztályvezető, majd főmérnöki beosztásban. Az exporthigiénés fejlesztések mellett új készítménygyártó üzem épült. Szakmai kitüntetései mellett, munkájának elismeréseként 1984-ben az Állatforgalmi és Húsipari Trösztbe helyezték, a szakágazati világbanki beruházások koordinátoraként létesítmény főmérnöki beosztásba. 1986-tól a Pest-Nógrád megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat műszaki igazgatója, majd 1988-tól a kétféle nagyvállalat igazgatója. A négy gyáregység gazdálkodási feladatainak összehangolása mellett, a világbanki finanszírozású ceglédi sonkaüzem megvalósítása volt kiemelt feladata. 1988-ban az Agrártudományi Egyetemen húsipari szakmérnöki oklevelet szerzett. 1992 októberével a több-telephelyes szervezet decentralizációjának jegyében az AVÜ a vállalatigazgatói munkakört megszüntette. 1993-ban egy osztrák tulajdonú befektetési tanácsadó cégnél agrárvállalatok csődmenedzselésével foglalkozott. 1994-ben részt vett a köztestületi gazdasági kamarák megalapításában, majd 1995-től a Magyar Agrárkamaránál főosztályvezető-főtanácsosként az agrárpiaci rendtartási feladatok ellátása, piacsabályozási ügyek koordinálása volt feladata. 2001-től az Agrárintervenció Központnál pályázatkezelési feladatokat, majd 2003-tól a jogutód Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnál ügyfélszolgálati teendőket látott el osztályvezetőként. 2010 augusztusában vonult nyugdíjba.

Elismerései: Vállalati Kiváló Dolgozó 1978, 1980. Kiváló Újító bronz fokozat 1979, ezüst fokozat 1980, arany fokozat 1981. Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés 1982.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Megyeri Sándor József

1942-ben született Székesfehérváron.

Iskolai tanulmányok: 1957–61 S. E. Gépipari Technikum Székesfehérvár gépésztanár, 1962–69 Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar villamosmérnök, 1975–78 Marx K. Közgazdaságtudományi Egyetem Budapest mérnök-ipari közgazdász. Munkahelyek: 1961–69 VIDEOTON (akkor VTRGY). Ezekben az években kezdődött szovjet licenc alapján a RH adó-vevő család gyártása, ami hatalmas feladat volt igen sok mérnök és technikus számára. Ezen csapat tagjaként vett részt a dokumentáció honosításban, a gyártástechnológia, a műszaki és klimatikus feltételek megteremtésében. Komplet gyártó részleget kellett kialakítani szerelő sorokkal árnyékolt mérőhelyekkel. 1970–75 VIDEOTON (továbbiakban VT) Rádiógyárban ezen időszakban elindult az URH rádió adó-vevő család gyártása is szintén licenc alapján. 1976–83 műszaki osztályvezetőként a teljes katonai rádió adó-vevő (RH és URH) gyártás és járművekbe történő beépítés műszaki felügyelete volt a feladata egy jól felkészült csapat (mérnökök, technikusok, vegyészek stb.) közreműködésével. Az 1980-as évek elején a magyar vezető elektronikai cégek VT, FMV, TÁKI, MECHLABOR, ORION konzorciumot hoztak létre nagy védelmi elektronikai rendszerek teljes mértékben hazai tervezésére és gyártására. A VT vállalatcsoportnál 1984-ben létrehozott Rendszergyártó Főmérnökség műszaki osztály vezetőjeként, majd 1989-től főmérnökként a védelmi elektronikai rendszerek tervezése és gyártásának teljes körű műszaki felügyelete tartozott hozzá. 1992-től nyugállományba vonulásáig (2004) a VT Rendszertechnika Kft. igazgatójaként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Megyery Károly

a műszaki tudományok doktora

1946-ben született Cegléden.

1970-ben végzett a BME-n, 1984-ben villamosmérnöki-szervezői szakmérnök oklevelet szerzett. 1987-ben a BME-n műszaki doktorrá avatták a számítástechnika szaktudományból. 1970-től 1988-ig a MHE SzSzK, Rendszerháznál dolgozott, ahol programozott, rendszertervezett, alkalmazói rendszereket vezetett be, osztályvezető, végül igazgatóhelyettes volt. Jelentősebb munkái: FMV, ORION, EMG, Telefongyár, BRG számítástechnikai rendszereinek kialakítása, bevezetése és a SIVA általános adatfeldolgozó rendszer fejlesztése, bevezetése több helyen, valamint a számítóközpont vezetése. 1988–2006 közt a KFKI különböző cégeinél volt vezető állásban, elsősorban az informatika alkalmazásával, projektmenedzsmenttel, alkalmazói rendszerek bevezetésével, vállalatsszervezéssel, üzleti és informatikai stratégiák készítésével foglalkozott. Részt vett az információs társadalom kérdéseivel foglalkozó kormányzati bizottságok munkájában, a Magyar Információs Társadalom Stratégia (MITS) elkészítésében (1997–2003). Főbb munkái: KFKI belső hálózat korszerűsítése, BVOP Büntetésvégrehajtás országos rendszerének fejlesztése, OEP és ONYF üzleti és informatikai stratégia tervezés, OMFB Infokommunikációs Technológiák és Alkalmazások (IKTA) program és pályázat kidolgozása, Paksi Atomerőmű Rt. Informatikai rekonstrukciós program, VÁTI KHT (FVM) TEIR rendszer fejlesztése, COOP Informatikai rekonstrukciós program. 2006–2013 közt: visszahívták a IQSYS Zrt.-be, majd a T-Systems-be, az adattárházzal, adatbányászattal foglalkozó üzletághoz, ahol tanácsadóként dolgozott, projektmenedzserekkel és gyakornokokkal foglalkozott és a tudásmenedzsment, innováció és az EU-s pályázatok területén segített. Főbb munkái: CMMI kialakítás, rendszer működtetése, tudásmenedzsment, képzés szervezése, ISO működtetés, EU-s pályázatok projektvezetése. 2014-től: a NJSZT Informatikatörténeti Fórum keretében az informatika magyar történelmét dolgozza fel, cégeknél tanácsadóként, szakértőként dolgozik. SZVT elnökségi tag, a szervezési szakosztály elnöke: 1984–1988, IVSZ alelnök, az integrációs szakosztály elnöke: 1994–1999, BME, BKÁE, Veszprémi Egyetem, ezen egyetemeken meghívott előadóként kurzusok, blokkok tartása a stratégia tervezés, a projektmenedzsment és az információs rendszerek fejlesztési módszertana és gyakorlata témakörökben (1986–2008). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mészáros Miklós

1941-ben született Pécsen.

1959-ben az Erősáramú Technikum elvégzése után villanszerelőként a DÉDÁSZ-nál vállalt munkát. Rövid időn belül a hálózatszerelési osztályra került technikus munkakörbe. Feladata falu villamosítás, tsz villamosítás, közép és kiefeszültségű vezetékek, kábelek, közvilágítás tervezése, kivitelezés irányítása. 1967-től az üzletigazgatóság energiagazdálkodását vezette. 1964–70 között elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem erősáramú szakát levelező tagozaton. 1976–1979 között a BME keretén belül gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1973–1985 között a Dél-dunántúli Tervező Vállalat vezető tervezőjeként Baranya, Tolna, Somogy és Békés megye panelos tömeglakás építés (több, mint 50.000 lakás) tervezője volt. Ekkor kapcsolódott be az országos épület villamos szervezeteinek munkájába. 1980–1988 között a MEE országos vezetőségének volt tagja. Számos ismeretterjesztő és szakmai cikket írt az aktuális villamos-, világítástechnikai témákban. Típustervek készítésének aktív tagja volt. A Pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskolán külsős oktatóként tanított. 1989–1993 között a Balatonszentgyörgyi Téglagyár számítógépes rendszerének szerelését, üzemeltetését vezette. 1993–1996 között a Kanizsa Bútorgyárban főenergetikus volt, az energiagazdálkodást irányította. 1996 óta egyéni vállalkozás keretében számos villamos és tűzvédelmi tervet készített, és cégek energiagazdálkodását valósította meg. 60 éves aktív munkaviszonya alatt, és még ma is a villamos szakma elhivatott gyakorlója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár József Bálintné

1945-ben született Pestszenterzsébeten.

Iskoláit Budapesten, Egerben és ismét Budapesten végezte. Az általános iskola elvégzése után a középiskolát egy gyerekkori betegsége miatt csak egy év halasztással tudta elkezdeni. Érettségi után, még abban évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. 1970-ben szerzett diplomát. Diplomamunkája Észak-Pest elektromos hálózatának fejlesztése, az épülő lakótelepek (Békásmegyer és Káposztásmegyer) 10 kV-os hálózatának kialakítása. Ezt a Budapesti Elektromos Műveknél készítette, ami a későbbiekben megvalósításra is került. Itt volt első munkahelye is. Gyerekeinek születése után közelebbi munkahelyet kellett keresnie, amit a Csepel Művekben talált meg. Néhány évig a Csepel Tervező Intézetnél dolgozott a nagy gyár üzemeinek elektromos hálózatának felújításában. 1979-től a Csepeli Egyedi Gépgyárban, az itt készülő „nagygépek” elektromos vezérlésének kialakításában vett részt. Később a számítógépek térhódításával ezen gépek számítógépes vezérlésének kialakításával bízták meg. Ezt a munkát önálló tervezőként végezte és az 1980-as évek végétől már számítógép vezérlésű gépek hagyták el a gyárat. A rendszerváltás után pályamódosításra kényszerült. 1994/1995-ös tanévben a Számviteli Főiskolát egy év alatt elvégezte és diplomát szerzett. Ettől az évtől kezdve mérnök-közgazdászként dolgozott egy országos intézménynél. 2003-ban innen ment nyugdíjba és három kisfiú boldog nagymamája. Fia villamosmérnök, számítógépes hálózatok tervezésével és ellenőrzésükkel foglalkozik, két kisfia született. Lánya közgazdasági egyetemet végzett, közgazdászként dolgozott. Néhány éve Angliában humán területen szerzett diplomát. Jelenleg önálló vállalkozó, hipno-terapeuta Angliában. Egy kisfia született.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnárka Zoltán

1946-ban született Nagyorosziban.

1964-ben technikusi oklevelet szerzett a Kandó Kálmán Technikumban. A Budapesti Műszaki Egyetemen párhuzamosan végezte el a villamosmérnöki és a mérnök-tanári szakot. Mindkét szakon 1970-ben diplomázott. Első munkahelye a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet volt, ahol dr. Kovács Ferenc irányítása alatt különböző kutatás - fejlesztési munkákban vett részt tudományos segédmunkatársként, majd témavezető munkatársként. Csoportjának feladata elsősorban olyan mérőeszközök kifejlesztése volt, melyek beszerzése abban az időben a fejlettebb országokból az embargó miatt lehetetlen volt. A legjelentősebb témája a digitális integrált áramkörök dinamikus paramétereit mérő automaták nagysebességű részegységének, a PIN-elektronikának kifejlesztése és annak gyártásba vitele volt. Ezen a területen végzett munkájáért 1978-ban a KGM Kiváló Munkáért kitüntetésben részesítette. A kutatás- és fejlesztési munkája során, annak eredményeképpen négy elfogadott szabadalom fűződik a nevéhez. Mérnök-tanári diplomáját is felhasználva óraadóként a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán „Erősítő eszközök és áramkörök” tantárgy mérés és gyakorlatvezetője, majd az esti tagozaton a tárgyelőadója volt 1978–1983 között. 1983–1990 között a Fotoelektronik –Novotrade Rt. szervízvezetője, majd főmérnöke volt. Munkatársaival nagy szerepet játszott a számítástechnika magyarországi elterjesztésében, társadalmasításában. 1990-ben megalapította a FLAG Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.-t.

1978-ban a KGM Kiváló Munkáért kitüntetésben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Ákos

1942-ben született Gyulán.

1964-től 1968-ig a Nehézvegyipari Kutató Intézetben dolgozott, ahol többek között MN7 típusú szovjet analóg számítógépet programozott. 1968–1969 között a CHINOIN Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyárának szerkesztési osztályán volt műszeres tervező. 1969-től 1972-ig a Számítástechnikai Koordinációs Intézet munkatársa. 1972 és 1975 között az Építőipari Számítási és Ügyvitelgépesítési Vállalatnál volt software osztályvezető. 1975 és 1985 között a Pénzügyminisztérium Számítóközpontjának táv-adatfeldolgozási osztályát vezette. 1985-ben megszervezte az X-BYTE Számítástechnikai Kiszövetkezetet, amelyiknek elnöke lett. 1988-tól 2000-ig az X-BYTE Számítástechnikai Kft.-nek ügyvezetője volt. Német nyelvből felsőfokú, angol nyelvből szakmai középfokú nyelvvizsgálója van. A Vállalkozók Országos Szövetségének alapító tagja és a jogi tagozat elnöke volt. Tagja volt az Informatikai Vállalkozások Szövetségének és a Gyáriparosok Országos Szövetségének is. Kuratóriumi elnöke volt a Budapest Vállalkozásfejlesztési Közalapítványnak és igazgatósági elnök volt a Budapest Főváros Vagyonkezelő Rt.-nél. 1995 óta tagja az Euromérnöki Szövetségnek is. „digitális berendezések rendszertervezése” szakon 1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen szakmérnöki oklevelet szerzett, jeles minősítéssel. Aktív évei alatt különböző szaktanfolyamokat végzett Münchenben, Frankfurtban, Bécsben, Londonban, Hilversumban. 2000 óta nyugdíjas.

1990-ben a főpolgármester kitüntette a „Budapestért” díjjal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Ferenc

1946-ban született Debrecenben.

Az egyetem elvégzése után a debreceni Medicor Műveknél helyezkedett el, mint fejlesztőmérnök. Feladatai közé első sorban az orvosi műszerek elektronikai és mechanikai tervezései tartoztak. Egy év után átkerült a gyáron belül az orvosi készülékek gyártásához, ahol a beszállítók által legyártott részegységek minőségbiztosítási feladatait kellett ellátni. 1971-ben a Hajdúsági Iparműveknél vállalt munkát, ahol az első 4 évben egy villamos bevizsgáló laboratórium vezetését végezte. Ezt követően 1975-ben a cégen belül átkerült az újonnan létesült számítóközpontba, ahol a telepítésre került számítógép üzemeltetési és karbantartási feladatait látta el. Itt hamarosan kinevezték az üzemeltetési osztály vezetőjének. 1980-ben a számítástechnikai főosztály megüresedett vezetői széke miatt megbízták a főosztály vezetésével, mely során a cég informatikai, valamint gazdasági folyamatainak szervezési feladatait látta el. 1985-ben megpályázta Debrecenben a Biogal Gyógyszergyár szervezési és számítástechnikai főosztályvezetői állását, melyet el is nyert. Feladatai közé tartozott a cég informatikai folyamatainak újraszervezése és fejlesztése. A változó munkalehetőségek kihasználása miatt 1993-ban Debrecen egyik önkormányzati cégénél helyezkedett el, mint informatikai osztályvezető. Feladata a cég informatikai folyamatainak irányítása és fejlesztése volt. 2000-ben megvált a cégtől és pályázatíró céget alapított, melynek ügyvezetését 2002-ig látta el, majd ezt követően egyéni vállalkozóként 2018-ig folytatta ezt a munkát. A vállalkozását 2018-ban megszüntette, de ezt követően egy korábbi ügyfele a Nyíregyházi NYÍR-LIFT Kft. munkaviszonyt létesített vele egy mintegy 800 M Ft-os pályázati projekttel kapcsolatos pályázati és menedzselési feladatok teljes körű végzésére. 2000-ben részben egészségi okok miatt nyugdíjba vonult, de a munkával való kapcsolata nem szűnt meg, hiszen a mai napig is aktívan dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Imre

1946-ban született Egerben.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakát 1970-ben végezte. Az egyetem elvégzése után Egerben az EVILL vállalathoz került, ahol műszaki előkészítőként, művezetőként, valamint üzem- és termelés szervező mérnökként dolgozott 1977-ig. Az 1974–75 tanévekben szakmérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen az Erősáramú hálózatok számítógépes szimulációi szakmérnöki kurzuson. A MEE Egri Csoportja által szervezett Érintésvédelmi és villamos fogyasztó berendezések felülvizsgálata tanfolyamokon tanított és vizsgáztatott, annak keretén belül kis- és közép-feszültségű hálózatokat tervezett. 1977-ben a Heves megyei Tanácsi Építőipari Vállalattal létesített munkaviszonyt, ahol építésvezetőként dolgozott a hálózatépítési részlegnél. A kivitelezéseket, azok irányítását többnyire az ÉMÁSZ és ELMŰ területén, a villamosenergia-iparban végezte. 1992-ben az ÉMÁSZ Egri Üzemigazgatásához szerződött. Itt először a hálózatszerelési osztályon termelésirányítóként dolgozott, majd a beruházási és tervezési osztályon tervezői, projektirányítói és műszaki ellenőri tevékenységet folytatott. 2002-ben a Terc Kft.-nél építési műszaki ellenőr I. építmény- és épületvillamosság (V.) szakképesítést szerzett. Az ÉMÁSZTÓL 2006-ban ment nyugdíjba, majd 2007-től az Áramszolgáltató megbízásából vállalkozóként tervellenőri, illetve műszaki ellenőri tevékenységet folytatott 2013-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy László

1947-ben született Budapesten.

A BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályzástechnika szakon 1970-ben szerzett diplomát. 1970–1981 közt a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézetben tudományos segédmunkatársként részt vett az árvízi védekezéshez szükséges mérések elvégzésében (vízhozammérés, a vízlépcsők gáttábláinak rezgésvizsgálata), a víz alatti televíziós kamera kifejlesztésével vizsgálták a víztározókat. A beton műtárgyak ultrahangos vizsgálata is a feladata volt. 1981–1986 közt az INNOVATEX Kutató és Fejlesztő Vállalat fejlesztő mérnökeként a textilipari gépek villamos biztonságtechnikai felülvizsgálatával foglalkozott. A munkavédelmi szempontból veszélyes textilipari gépekre automatikus védőrendszereket fejlesztett ki. 1986-tól 1992-ig a Bútoripari Fejlesztési Vállalatnál tudományos munkatársként a bútoriparban külföldről beszerzett gépek villamos biztonságtechnikai vizsgálatával foglalkozott. A vizsgálatokat a lehetőségek szerint a külföldi gyártó vállalatoknál is végezték. Így például a VELUX Dánia gyárában is végeztek vizsgálatokat. 1986-ban munkavédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. 1992–2003 közt a MATÁV PKI Távközlés-fejlesztési Intézetnél dolgozott. A nagymértékű távközlési fejlesztések során külföldről behozott telefonközpontok (Siemens, Ericsson) villamos biztonságtechnikai vizsgálatával foglalkozott. A vizsgálatokat a vidéki telepítésekkor, vagy ha lehetőség adódott a külföldi gyártók intézeteiben végezte. 2003-tól 2007-ig az Együtt a Daganatos Gyermekekért Alapítvány munkatársa volt. A MATÁV-nál megszűnt munkaköre után az alapítvány munkájában vett részt 2007-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy Pál Géza

a műszaki tudományok doktora

1945-ben született Nagykőrösön.

A BME-n 1974-ben integrált áramkörös elektronikai szakmérnök, 1977-ben műszaki doktor az elektronikus áramkörök szaktudományból, 2006-ban minőségügyi mérnök. 30 évig közvetlenül az elektronikai iparban tevékenykedik, orvosi elektronika – az első magyarországi hordozható egycsatornás EKG – sztohasztikus jelek feldolgozása, ipari elektronika, nyomtatott áramkörök számítógépes tervezése. Különböző pozíciókban dolgozott: fejlesztőmérnök, vezető tervező, osztályvezető az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában, ügyvezető igazgató az AUTER Elektronikai Kft.-ben. Számos szakmai cikk szerzője, előadó konferenciákon, ezek szervezője is. MATE tag volt, jegyzetíró és előadó valamint gyakorlati oktató UNIDO tanfolyamon. A BME-vel a végzés után 40 éves kapcsolatban volt, diplomaterv konzulens és bíráló, elektronikus laboratóriumi mérések vezetője, állami vizsgáztató bizottság – később záróvizsgabiz. — tagja. Az állandó tanulás és a családi szakmaiság mindig fontos tényező számára, 1995-ben 1 hónapos egyéni továbbképzés az USA-ban, felesége M.D. Szegedről, számos szakvizsgával, fiuk gépészmérnök a BME-n, majd PhD a Nottingham Trent University-n. 1999-től a telekommunikáció területére kerül, Westel Rt., T-Mobile, Magyar Telekom, ahol beruházó mérnök, műszaki ellenőr, supervisor. Szerkesztője a mobil bázisállomások 1000 oldalas létesítési követelményrendszerének. A Telekom képviselője és aktivistája az EU-s ETNO nemzetközi szervezetében, ahol előad, cikket ír, konferenciát is szervez. Jelentős nyomokat hagy a hidrogén- technológia területén, az első magyarországi PEM cellák telepítése, mobil H2 töltőállomás létrehozása. 2016–17-ben a Telekom ISO 50k energetikai minőségirányítási rendszerét sikerre vivő team tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagyné Cséky Zsuzsanna

egyetemi docens

1946-ban született Budapesten.

A Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban letett érettségi vizsgája után a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szak akusztika ágazatán szerzett diplomát 1970-ben. 1970. augusztus 15-től a siófoki székhelyű Kőolajvezeték Vállalatnál kezdett dolgozni. A hat hónapos gyakornoki idő letöltése után a vállalat kecskeméti 03. számú Távfűtési Üzemébe került, ahol üzemmérnökként dolgozott. Feladatköre a vezetékek korrózióvédelmének kiépítésében és üzemeltetésében való részvétel volt. Elsősorban a kiépítendő telemechanikai rendszerhez készültek, majd ennek építését elhalasztották, ezért munkahelyet váltott. 1972. augusztus 15-től a kecskeméti főiskola, azaz a GAMF Elektrotechnika Tanszékén dolgozott tanársegédként, 1970-től adjunktusi, 2004-től docensi kinevezéssel. A tanszék által gondozott tárgyak közül az évek során mindegyik oktatásában részt vett. Ennek megfelelően az Elektrotechnika, Digitális rendszertechnika, Mikroelektronika és Irányítástechnika tárgyak voltak a fő profilba illők. Emellett az Ergonómia és Biztonságtechnika tárgyak oktatása is rövid időre a feladatai közé tartoztak. 1994 és 2000 között tevékenyen részt vett a nottinghami egyetemmel kialakított képzésben, ahol a következő tárgyak oktatásában vett részt angol nyelven: Electrical Engineering, Computer Aided Modelling, Applied Electronics, Automatic Control Systems. 1994-ben, 1995-ben és 1996-ban is egy-egy hónapot a nottinghami egyetemen töltött tananyag egyeztetése céljából. Több éven keresztül a főiskolai Diákjóléti Bizottságának elnökeként a gazdasági vezetéssel együtt az ösztöndíjak megállapításában is részt vállalt. 1999 és 2002 között elvégezte a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki Karának környezetvédelmi szakirányú szakát, ahol zajcsökkentési ágazaton szerezte második diplomáját. A főiskolai munka mellett környezetvédelmi tervezésekben vett részt megbízási alapon. 2007-ben ment nyugdíjba, de 2011-ig óraadóként még dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Németh Pál

címzetes egyetemi docens

1946-ban született Budapesten.

Egyetemi tanulmányai után két évig a Medicor Műveknél dolgozott, ahol elektronikus orvosi műszerek fejlesztési munkáiban, gyártási technológiájuk kidolgozásában vett részt. 1972-ben tudományos ösztöndíjasként került az Elektronikai Technológia Tanszékére. Témája vastag és vékonyréteg hálózatok tervezése volt. 1974-től tanársegédként, 1986-tól adjunktusként dolgozott a tanszéken. Doktori disszertációjában vékonyréteg hálózatok számítógép vezérelt értékeállításával foglalkozott. Számos tantárgy tematikájának kidolgozásában és előadásában vett részt, mint pl. Az Elektronikus készülékek, Minőségellenőrzés a mikroelektronikában, Moduláramkörök és készülékek, Programozás alapjai stb. Hosszú ideig volt a tanszék oktatási felelőse, ebben a minőségében a tanszékvezetéssel közösen irányította az ötéves képzésből a BSc, MSc képzésbe történő átmenetet, részt vett több tantárgy tematikájának kidolgozásában. Tizenkét éven keresztül volt a Villamosmérnöki Kar Kari Tanácsának, tíz éven keresztül a kari oktatási bizottságnak a tagja. Kutatási területe vékonyréteg struktúrák számítógépes megmunkálásával, elektronikai termékek megbízhatósági kérdéseivel, élettartam vizsgálatával kapcsolatos. Számos ipari megbízásos munkának volt témavezetője, illetve résztvevője. Ipari kapcsolatait felhasználva, évekig volt a kar szakmai gyakorlat felelőse. Nemzetközi kapcsolatai szerteágazóak, gyakran vett részt előadásokkal, posztterekkel rangos nemzetközi konferenciákon (IMAPS, IEEE, ISSE, SIITME). Tagja és 2000-től 2005-ig elnöke volt az IMAPS Hungary tudományos szervezetnek. Nemzetközi és hazai folyóiratokban több mint ötven publikációja jelent meg. Tagja az Elektronikai Technológia, Mikrotechnika folyóirat szerkesztőbizottságának.

Szakmai elismerései, kitüntetései: Rektori dicséret, 1986. Magyar felsőoktatásért érdemérem, 2016.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Neuwirth Péter

1946-ban született Debrecenben.

Az egyetem elvégzése után az első munkahelye 1971-ben a Tungsram Izzólámpa és Villamossági Rt. volt, ahol elektromos szerkesztőként dolgozott. 1972-ben a Budapesti Finomkötöttárugyár (BFK) fejlesztési osztályára került, mint szervező mérnök. 1974-ben a cég kérésére a kormány kiemelt beruházása keretében áthelyezték a BFK debreceni gyárába (a vállalat a beruházás keretében biztosított lakást, ezért elfogadta az áthelyezést, s így családjával együtt hazaköltözött). 1977-ben a Hajdúsági Iparművekhez került, mint fejlesztőmérnök, de még ebben az évben önálló vállalkozásba kezdett. Innen ment kerked-vezménnyel nyugdíjba 2006-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ódor László

1944-ben született Budapesten.

A Landler Jenő Gépipari Technikumban híradásipari technikus oklevelet szerzett 1963-ban. A BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnikai szakon 1969-ben szerzett diplomát az esti tagozaton. Egyetemi tanulmányai mellett az Egyesült Izzó Konverta Egyenirányító Gyárában tervezőként dolgozott. Munkatársaival egy moduláris egységeket tartalmazó kártyarendszert dolgozott ki, fényforrásgyártó automata gépek, gépsorok vezérléséhez. Itt alkalmazott először elektronikus memória egységet a Tungsrumban, forgó gépeken, a termék és a gép jellemzőinek tárolására a gyártási folyamat alatt. Ez a rendszer éveken keresztül belső szabvány volt a fényforrásgyártó gépeknél. Ilyen modulokból tervezett 1978-ban két gépsor vezérlést, amelyek üzembe helyezésében is részt vett. (Tungsrumb Ausztria, és Action Tungsrumb, USA). 1979–1983 EIVRT Konverta gyárban főkonstruktor. Az összetett profilú elektronikai gyár műszaki fejlesztési tevékenységét irányítja. A Tungsrumb Elektronikai Fejlesztési Főosztályon, 1986-tól a Robot Fejlesztési Osztályt vezeti. A Volgai Autógyár részére készülő ponthegeztő robot vezérlő egység honosítási munkáit irányítja. Részt vesz a robotvezérlő egységek gyártására, az EIVRT kaposvári gyárában kialakított üzem tervezési munkáiban, a minőségbiztosítási rendszer megszervezésében és a gyártáshoz szükséges célműszerek létrehozásában. A gyártási ciklus alatt, az osztállyal közösen felügyeli és támogatja a kaposvári gyártást. Tulajdonosváltás után, vezető tervezőként dolgozik a General Electric Lighting két budapesti részlegénél. Nagyszámú sikeres projektben vesz részt itthon és külföldön (GB, USA, Kína), fényforrásgyártó gépek vezérlését tervezi, PLC és Process Monitoring programokat ír. 2012-ben lép ki a General Electric vállalattól és egyszemélyes egyéni vállalkozást alapít. Mintegy 50 szerződést teljesít sikeresen, jelenleg is aktív.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pálházi Ferenc

1945-ben született Budapesten.

Az egyetem elvégzése után az EMG-ben kezdte munkáját gyakornoki, majd fejlesztőmérnöki beosztásban. Szereléstechológiai, konstrukciós feladatokkal, gyártásfejlesztési kísérletekkel bízták meg. 1972-től a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben (a későbbi MEV-ben) folytatta tevékenységét tudományos segédmunkatársként, majd munkatársként. 1975-ben elektronikai technológiai szakmérnöki oklevelet szerzett. Az intézetben az elektronikus diszpécserközpontok és egy multiméter család fejlesztésébe kapcsolódott be, szereléstechológiai feladatok mellett. Később exportra készülő mérőautomaták (potenciométer, csúszászajmérő, IC vizsgáló céleszközök) elektromechanikai konstrukciós, technológiai, gyártásirányítási munkáit végezte. Részt vett üzembe helyezési munkálatokban is. 1977-től csoportvezetői, majd osztályvezetői megbízást kapott. A 80-as években a kézi tervezésű nyomtatott áramkörti kártyarajzolatok digitalizálását végző csoportban is dolgozott. Munka mellett 82-ben a Kandó Kálmán Főiskolán tanított méréstechnikát, szereléstechológiát. 1989-től középiskolai műszaki tárgyak tanáraként alkalmazta egy pesterzsébeti szakközépiskola (jelenlegi neve Eötvös Loránd SZKI). Méréstechnikát, elektrotechnikát, elektronikát, automatikát, minőségbiztosítást, anyagismeretet, technológiát tanított 9-12. szakközépiskolai, valamint 13-14. technikusképző évfolyamokon. A 90-es évek közepétől elektromos munkaközösség vezetői, műszaki tanácsadói megbízást is kapott, 96-tól a PHARE-projekt tananyag- és eszközfejlesztési felelőse is lett, részt vett a világbanki A-komponens iskoláját érintő tananyagfejlesztésben (feladatelemzések, képzési programok kidolgozása). Az iskolának engedélyezett, iskolarendszeren kívüli vagyonvédelmi rendszerszerelő szakképzés oktatójaként is tevékenykedett. 1999-től az iskola műszaki igazgatóhelyetteseként dolgozott 2010-es nyugállományba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Kálmán

1939-ben született Somogyomban (Románia).

1958-ban gépipari technikumban érettségizett és a Magyar Posta Székesfehérvári Rádióállomásán technikusként kezdett dolgozni. A katonaévek után esti, majd levelező tagozaton a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán tanult és 1970-ben szerzett diplomát. 1970-től a Rádióállomás mérnöke. 1973–75 között a BME szakmérnöki képzésében vett részt és 1975-ben szerzett diplomát rádióműsorszóró és hírközlő szakon. 1990-ig postamérnök, műszaki tanácsos rangban. 1990-ben a posta szétdarabolása után az Antenna Hungáriánál, azonos munkahelyen dolgozott 2000-ben történő nyugdíjazásáig. 1974-től fő munkahelyének megtartása mellett a jászberényi rövidhullámú rádióállomás beruházásban kapott megbízásos feladatokat. 1977-ben részt vett a solti 2000 KW-os „Kossuth” adó beruházásában. 1982–2000-ig a Székesfehérvári Rádióállomás vezetője. 1986-ban a kazahsztáni Tengizben részt vett a rövidhullámú rádióhíd létrehozásában, amellyel az ott dolgozó magyarok részére sugározták a Kossuth Rádió híradó műsorait. 1987-ben a svájci Brown-Boveri cégnél tanulmányúton vett részt, ahol 2 db 100 KW-os rh. adót gyártottak, 1988-tól ezen adókkal sugározták az erdélyi magyaroknak a Kossuth Rádió műsorát. A 80-as évek végén a Német Posta Rügen-szigeten lévő rádióbázisán tanulmányúton vett részt, ahol a tengeri kereskedelmi flotta rádiókommunikációját tanulmányozta. Székesfehérvár és Tárnok 14 éven keresztül napi rádiókapcsolatot tartott a MAHART tengerjáró hajóival. Sok intézménnyel volt szakmai együttműködése, pl. ÉMV, HTV, MTI, Adócsőgyár, VIDEOTON, VILATI stb. Szoros kapcsolatban volt a győri KTM Főiskolával. Részt vett fejlesztésekben és azok kipróbálásában, ezen kívül főiskolai hallgatók konzulensi és bírálói feladatait is ellátta. A helyi rádiózásban társult formában létrehozta a Fehérvár Rádiót.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pásztóy Katalin

1947-ben született Budapesten.

Egyetemi tanulmányainak elvégzése után a MÁV-nál helyezkedett el, ahonnan 2007-ben ment nyugdíjba. Az ott töltött 36 év alatt különböző területeken dolgozott. Éppen, amikor belépett a céghez, szervezte a budapesti igazgató a Kibernetikai Csoportot. Itt kezdett el dolgozni. Feladatuk a rendező-pályaudvari számítógépes irányító rendszer – számukra akkor még csak szovjet példaként létező – kialakításának első felmérése volt. A MÁV-on belüli belső szervezések miatt több helyre került, de a feladat mindig ugyanaz volt, a rendező-pályaudvari folyamatokhoz kapcsolódó adatforgalom automatizálása. Az SZKI-val együttműködve dolgozták ki az első rendező-pályaudvari számítógépes információs rendszert. Többi vasútigazgatósági központban telepítettek R10 alapú számítógépes adatfeldolgozó rendszert. 1985-ben került be a MÁV Vezérigazgatóságára, ahol már hálózati szinten szervezték a számítógépes hálózatok telepítését, a kapcsolódó adatátviteli hálózat kiépítését. 1990–96. között részt vett a MÁV első online, real-time számítógépes irányító rendszerének kidolgozásban és telepítésében. A programot a Világbank támogatta. 1986-tól 1996-ig nemzetközi szervezetekben is képviselte a MÁV-ot. 1998-tól más területre került. Ekkor kezdte az Európai Unió az infrastruktúra projektek pénzügyi támogatását is Magyarországon. A MÁV vezetése önálló projektigazgatóságot hozott létre az EU által támogatott projektek megvalósítására. Ebben a szervezetben töltött be vezető szerepet nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pavlyák Péter

1946-ban született Nemesbikken.

Diplomázás után (rádiótelefonok optimális középfrekvenciájának megválasztása) a Magyar Rádió Műszaki Főosztályán a nagyfrekvenciás laborban kezd dolgozni. Feladata a Kossuth adó térerősség mérése, előkészítendő az új nagyteljesítményű adó beszerzését. 1972-ben Miskolcra a Megyei Kórház rtg. osztályára kerül az épülő Sugárterápiás Centrum építéséhez. Részt vesz a kobalt és cézium besugárzók telepítésében, majd üzemeltetésében. Elkezdi a kórház rtg. gépparkjának lecserélését 1990-ig folyamatosan, üzemeltetés és szerviz. 1980-ban kitüntetéses orvosbiológiai, elektronikai és mérés technikai szakmérnöki oklevelet szerez. Ezután főállású tevékenység mellett egyéni vállalkozást indít, folyamatosan átveszi a megye rtg. parkjának üzemeltetését, cseréjét. 1986-tól a Megyei Kórház műszerügyi csoportvezetője, majd 1992-től műszeripari osztályvezető. Támogatja a közbeszerzési bizottságok munkáját, megvalósíthatósági tanulmányokat készít beszerzésekhez. Külföldön radiológiai kongresszusokon és műszer világkiállításokon vesz részt. Vezeti a Megyei Kórházban a nagygépek telepítését (ultrahang, CT, MR lineáris gyorsító). 2005-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Peterdi Jenő

1945-ben született Kiskunhalason.

Az első mérnöki munkahelye a Magyar Elektrotechnikai Ellenőrző Intézetben volt. Ott részt vett a csoport munkájában, akik az első magyar szabványt készítették az elektokardiográfokról és elektrokardioszkópokról. 1972-ben az Egyesült Államokba emigrált. Folytatta egyetemi tanulmányait Tampában a University of South Florida egyetemen, amíg mérnöki állást talált a telefon iparban. Ott digitális kapcsoló központot, digitális hangközvetítő és távközlési áramköröket tervezett. 1974-ben az amerikai űr- és repülőgépiparban szerzett állást, ahol 2008. évi nyugalmazásáig áramköri kutatással és fejlesztéssel foglalkozott. A munka érdekes volt, csak – szomorúságára – az elméleti munka terjesztése volt korlátozott. Egyetlen cikket publikált a nagy felbontású CRT-k moduláció mérésének módszeréről (Journal of the SID, 1994. április).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Petes József

1946-ban született Csornán.

1970-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak automatika ágazatán. A számítástechnika rohamos elterjedésének kezdeti időszakában kapcsolódott be az akkor még viszonylag újnak nevezhető munkákba. A Pénzügyminisztérium intézetében kezdett el dolgozni, először mint rendszertervező és programozó, csoportvezető beosztásban. Az intézeti munkái a szoftverfejlesztés, az adatfeldolgozás különböző területeire terjedtek ki. Következő munkahelyén az Ipari Informatikai Központban dolgozott osztályvezető-helyettesi beosztásban, ahol az Ipari Minisztérium részére végzett különböző nagyszámítógépes fejlesztési és üzemeltetési munkákban vett részt. Az 1985-től az intézetnél és a minisztériumban megindult személyi számítógépes munkákba kapcsolódott be, és fokozatosan PC-s rendszerek készítésére tért át. 1989-től a nagy vállalati átalakulások időszakában az Ipari Számítástechnikai Vállalatnál és a Környezetgazdálkodási Intézetnél dolgozott osztályvezető és főmunkatársi beosztásban, ahol különböző ügyviteli rendszereket dolgozott ki. Másodállásként a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán egy ideig oktatói tevékenységet is végzett. 1992-től új munkahelyen, a MATÁV-nál folytatta az informatika különböző területeihez tartozó feladatok végzését: belső informatikai rendszerek kialakítása, üzembe állítása, hardver-szoftver eszközök beszerzése, telepítése, támogatása. 1999-től az APEH-nél dolgozott, ahol informatikai feladatok ellátásával, követelményrendszerek kidolgozásával foglalkozott egy országos hatáskörű bizottság titkáráként, 2008-as nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Polányi József

1946-ban született Magyarpolányon.

Villamosmérnöki diplomáját 1970-ben szerezte a BME erősáramú szakán. Szakmai pályafutása összekapcsolódott az energiaiparral. 20 éven át a VERTESZ (Villamos Erőmű Tervező és Szerelő) vállalatnál dolgozott létesítményi mérnökként. Tevékenysége 1970–90 között erőművi, alállomási villamos berendezésekkel kapcsolatos tervezési és kivitelezési munkákra terjedt ki hazai és export piacokon. 1990–95-ig az AEG UNION Kft. német cégnél dolgozott főként kereskedelmi és vállalkozási területen. 1995-ben INFOGENERAL Kft. saját cég alapításával csatlakozott az INFOWARE Zrt. magyar irányítástechnikai céghez, ahol tevékenységét a mai napig is elsősorban az erőművi, alállomási kivitelezési munkák területén végzi.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pritz Tamás

az MTA doktora, egyetemi magántanár

1946-ban született Pestújhelyen.

Villamosmérnöki és mérnök-tanári diplomát szerzett a BME-n (1970). Szakmai pályáján elsősorban az akusztikai anyagok (pl. hangszigetelők, rezgésszigetelők és -csillapítók stb.) kutatásával foglalkozott. Ezen a területen szerzett kandidátusi fokozatot (MTA-MIIT, 1982), habilitált (BME, 1996) és nyerte el az MTA doktora címet (1998). – A pályakezdő évek útkeresése (Orion, 1970, ÉMI, 1970-73) után a Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézetben (SZIKKTI) kezdett dolgozni, ahol megalapította és mindvégig vezette az Akusztikai Laboratóriumot (1973–96). Ezt követően az önálló Akusztikai Laboratórium vezetője volt az új Szikkti Labor szerveződésben (1996–2005). 2006 óta független kutatóként dolgozik. A kutatás mellett rendszeresen tanított, főként a Kandó K. Műszaki Főiskolán (1974–78) és a BME-n (1983–88), ahol egyetemi magántanári címet kapott (1997). – Számos külföldi egyetemen volt vendégkutató és előadó, pl. Az Egyesült Királyságban (Southamptoni E., 1980, Nyílt E., Milton Keynes, Heriot-Watt E., Edinburgh, 1990) és Svédországban (Lundi E., 1990). Meghívott professzor volt továbbá a Lundi Egyetemen (1996–97) és a franciaországi Maine Egyetemen (Le Mans, 2002). – Új eredményeket ért el a hang- és rezgésszigetelő anyagok dinamikai tulajdonságainak kísérleti kutatásában, a mérési módszerek fejlesztésében, valamint a szilárd anyagok dinamikai viselkedésének elmélete és modellezése terén. Kísérleti módszereit és eredményeit, elméleti munkáit és egy új anyagmodelljét számos országban, széles szakmai körben használják. Kutatási eredményeit is feldolgozó önálló monográfiája 1996-ban jelent meg az Akadémiai Kiadó gondozásában.

Békésy-díjas (1988), tudományos közleményeinek és külföldi hivatkozásainak száma több mint 100, illetve 1500 (Google Tudós).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Prónay Gábor

címzetes egyetemi docens

1946-ban született Budapesten.

Az egyetem 1970-es kitüntetéses okleveles elvégzését követően 1984-ig a BME Híradástechnikai Elektronikai Intézet egyetemi adjunktusaként oktatási, tudományos kutatási és ipari fejlesztési feladatokat látott el, közben mérnök-közgazdász (Corvinus Egyetem) és mérnök-tanári (BME) diplomát szerzett és a BME-n megvédte doktori disszertációját. 1984-től 1989-ig a HTE titkárságvezetője és főtitkár-helyettese volt. 1989-ben a Magyar Gazdasági Kamara főtitkárává választották. 1990-ben megalapította a Pro-COMpass Kft.-t, melynek tulajdonosa és ügyvezető igazgatója. Az elmúlt 30 év alatt nagyszámú stratégiai konzultációt (Magyar Telekom privatizáció, MAVIR technológiai hálózatfejlesztés), projektmenedzselést (elektronikus banki GIRO rendszer, forint számlaszám változás, távközlési rendeletek készítése) és tanácsadást (Sulinet, Közháló) bonyolított le. A BME-n és a Corvinus Egyetemen az oktatásait (nappali-, vezető- és MBA képzés) a mai napig végzi, 2002-től a BME VIK Hálózati Rendszerek és Szolgáltatások Tanszék címzetes docenseként. Jelenlegi BME VIK kreditpontos tárgyai: „Projektmenedzsment elmélete és gyakorlata” és „Technológiai ötletek menedzsmentje”. A projektmenedzsment tárgyat az IPMA világszervezet minősítette. 1996-tól az alapító elnöke a HTE Projektmenedzsment Szakosztálynak. Ez időtől az évente megrendezésre kerülő Projektmenedzsment Fórum vezetője (szervező bizottsági elnökként). 2010-től vezetője a PM Műhelynek, ami a projektmenedzsment szakmai egyik negyedéves workshopja. 2004-től az Amerikai Projekt Menedzsment Szövetség (PMI) tagja. „Az év projektmenedzsere” díj alapító elnöke (2002) és a zsűri tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rácz Zsigmond

1945-ben született Újpesten.

Diplomatervének kidolgozásához igénybe vette az egyetem akkor üzembe helyezett Razdan 3 számítógépének adatfeldolgozási lehetőségeit. Szakmai munkája során egyre inkább a számítástechnika és az informatika, azon belül is az adatfeldolgozó rendszerek tervezése, fejlesztése felé fordult. Első munkahelyén a Villamosberendezés és Készülékművek (VBKM) Fejlesztési Intézeténél ipari és háztartási villamos hőfejlesztő berendezések villamos- és hőtechnikai méréseivel foglalkozott. A mérési adatok számítógépes kiértékeléséhez igénybe vette az intézet HP 9100A típusú programozható asztali számítógépét. A Kandó Kálmán Műszaki Főiskola Erőáramú Karán villamosságtani gyakorlatokat vezetett, és elemi számítástechnikai ismereteket oktatott. A Számítástechnikai Oktató Központban (SZÁMOK) Programozás-logika, Assembler és PL/1 programozási nyelvek oktatásában vett részt. A nürnbergi Triumph Adler AG. Rechenzentrumjában részt vett a CONCORD-M számlavezető rendszer főkönyvi moduljának fejlesztésében. A Számítástechnikai Koordinációs Intézet (SZKI) Szoftver Rendszertechnikai Laboratóriumában részt vett az ESZR program operációs rendszerének adaptációs és fejlesztési munkáiban és egy interpretatív textprocesszor fejlesztésében. Az Ipari Informatikai Központban (IPIK) részt vett nagy ipari felhasználói rendszerek üzemeltetésének felügyeletében és egy kötelezettség-nyilvántartó rendszer fejlesztésében az Ipari Minisztérium Igazgatási Főosztálya számára. A Konzumbanknál a banki devizaszámla-vezető rendszer tervezésében, kidolgozásában és üzemeltetésében szerzett banki adatfeldolgozási tapasztalatokat, valamint a pénzügyi rendszerek távadatfeldolgozásában. Az IFS Kft.-nél a Budapesti Elektromos Művek (ELMŰ) számlázási rendszerének adaptációs fejlesztésében és üzemeltetésében szerzett tapasztalatokat a nagy ügyfélszámú (millió) rendszerek terén.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rozsnyai István

1946-ban született Sepsiszentgyörgyön.

A BME után, 1972-ig a bp.-i Telefongyárban mikrohullámú láncok installálásával foglalkozott. 1970–90 között a Kőbányai Porcelángyár (Bp., Balassagyarmat) technológusaként dolgozik, ahol a kerámiakondenzátorok gyártástechnológiáját dolgozza ki, majd meő csoportvezetőként a minőségbiztosítási szabályok megalkotása lesz a feladata. Művezetőként a kerámiakondenzátorok és ferritgyártmányok üzemszerű gyártása és a műszerészek irányítása, ellenőrzése lesz a munkaterülete. Főművezetőként, majd üzemvezetőként irányítja és ellenőrzi a kondenzátorok gyártását. Logisztikai ov.-i kinevezése után a termelés koordinálása, az anyagbeszerzés és a vevőkörrel való kapcsolattartás lesz a feladata. Termelési igazgatóvá kinevezve a termelés, a szerszámgyártás, a tmk, az anyagbeszerzés, a raktár felügyeletét végzi. 1990–93 között az Ipoly Cipőgyár, Balassagyarmat üzemfenntartási ovh.-eként a gépek, kazánok, gépsorok, épületek, csarnokok, informatikai, biztonsági rendszer, hétvégi házak, gépjármű javító karbantartásának, felújításának irányítása lesz a feladata. Ezután üzemfenntartási ov.-ként és energetikusként tevékenykedik. 1993-tól az FHP Motors, Bercel cégnél a motortekercselő gyártósorok irányítását, ellenőrzését végzi. 1994-től a 120 férőhelyes Négy Évszak Hotel, Siófok műszaki projektvezetője, ahol a teljes infrastruktúra, a számítógépes rendszer és a beruházás felügyelete és irányítása lesz a feladata. 1994–96 között a BÜFÉ, Patvarc üzletvezetője. 1996-ban az Ipoly Hús, Balassagyarmat műszaki vezetője, majd 1997-től Deltatech Mérnöki Iroda műszaki vezetőjeként a csomagológépek tervezése, gyártása, üzembe helyezése lesz a feladata. 1998-ban a Magyar Kondenzátor Művek, Szügy, termelési és műszaki igazgatójává nevezik ki. 1999–02 között a Flextronics International, Zalaegerszeg cégnél a VDO projekt felügyelője, az SMT gépsorok (paneladagoló, stencilező, beültető berendezés, GSM, Reflow) és a kézi beültetők felügyelete és irányítása tartozott munkakörébe. 2002-ben leszázalékolják, majd rokkantsági nyugdíjba helyezik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sárdy Botond

1947-ben született Budapesten.

1970 Óbudai Hajógyár, villamos tervező. Az oroszok váratlanul a sokadik 2000 LE-s tolóhajóhoz a hajóvillamosság minden számítását kérték, beleértve a zárlati tranzienseket, azok villamos és mechanikai kihatásait pl. A gyújtósínek rezonanciafrekvenciáját stb. Nagyszerű feladat egy friss diplomásnak – megoldotta. 1972 Egyesült Izzó, Nagykanizsa műszaki ellenőr: zöldmezős beruházás, huta, lámpaüvegyár, keverőház kivitelezés koordinálása, kollaudálása, üzembe helyezés, a tervező sajnálatos halála után a tervezés átvétele. 1973 KKW-Nord NDK Atomerőműnél Site Manager: Orosz géptermi automatika tervek feldolgozása, kivitelezés helyszíni irányítása, üzembehelyezés orosz-német csoport vezetésével. 1975–1982 KGMTI /KOGÉPTERV tervező: Budafoki Élesztőgyár létesítése, műszaki ellenőrzés, üzembe helyezés. Kohászati berendezések, nagykohó teljes villamos és vezérlés-technika HW/SW tervezése és üzembe helyezése. Nagyüzemi festőberendezések villamos tervezése KGST exportra: SZU, NDK, Kuba. 1982– 2014 VOEST- Alpine AG. Linz, konstruktor, Projektleiter: Fehérorosz komplett vas- és acélművi nagyberendezések „A” szintű vill. tervezése: gáz-, gőz-, iparivíz-üzemanyag ellátás, transzformátor-állomások, FAM-hűtés. VA-Gépgyár: egyengetőgép tervezése, üzembe helyezése. Intelligens targoncás és villamos függőpályás gyártósorok tervezése, létesítése: VW, Opel. Mercedes, Audi. Két szabadalom vezérlés-technika témában. Projekt lebonyolítás ajánlattól az átadásig 0,5–10 M Euró értékben: VW, Suzuki, Audi Győr.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sashegyi Ágnes

1947-ben született Budapesten.

1970-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karának vezetőkes távközlő szakán. Első munkahelye az éppen induló Videoton Számítástechnikai Gyárhoz tartozó budapesti Videoton Fejlesztési Intézet (VIFI) volt. Első feladataként az átviteltechnikában alkalmazott vezetékekről írt összefoglalót, amit kapcsolt telefonvonalon keresztül adatátviteli hardver fejlesztés követett. Mivel a Videoton megvásárolta a francia MITRA számítógép licencét, a gép szoftvereinek honosításában, a kézikönyvek fordításában, később viszont-szállítási szerződés keretében terminálkezelő rendszer fejlesztésében vett részt. Közben 2 évre a férjével, korábbi évfolyamtársával, Vödrös Csabával a Gyár és Gépszerelő Vállalat dolgozójaként az NDK-ban atomerőmű szerelésen dolgozott. Visszatérve a Videotonhoz, folytatta a rendszer-szoftver fejlesztést, majd a fejlesztői számítógépterem üzemeltetését vezette. 1985-től az SG2 Kft.-ben felhasználói szoftverek rendszertervét és fejlesztését végezte (raktárkezelő-rendszer). 1992-től a Hírlapkiadó Vállalat fényszedő üzemvezetőjeként a számítógépes fényszedő rendszert kellett üzemeltetni és a 40 fős személyi állományt irányítani. 1985-től férjével saját vállalkozásukban több felhasználói szoftverfejlesztésében, és üzemeltetésében vett részt. (Raktárkezelő-, kórházi- rendszer, labordiagnosztikai automata kórházi rendszerbe integrálása). Cégük könyvelését ellátva mérlegképes könyvelő tanfolyamot is végzett. 1998-tól a Ker-Soft Kft.-ben a help-desk és a rendszerfelügyeleti szoftverek területén piacvezető amerikai Computer Associates cég megoldásainak magyarországi bevezetéseit végezte. (ServiceDesk: TVK-ban, BKV-nál, és bankoknál: Unicredit, CIB). A szükséges vizsgákat angol nyelven letette. Majd hasonló munkát folytatott az Albacomp Kft.-nél (Budapest Bank, és Albacomp számítógépszerviz). Innen ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sasvári István

1946-ban született Miskolcon.

1961-től a miskolci Bláthy Ottó Villamosipari Technikumban tanult, ahol technikus képesítést és érettségi bizonyítványt szerzett 1965-ben. Ebben az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára és a Schönherz Zoltán Kollégiumba. Műszaki egyetemi tanulmányait itt végezte, és szerzett villamosmérnöki diplomát 1970-ben. Első munkahelye a miskolci – (akkor Nehézipari) Műszaki Egyetem Automatikai Tanszéke volt, ahol tanársegédként dolgozott 1973-ig. Szakmai feladata laboratóriumi gyakorlatok, mérések — irányítástechnikai, informatikai tartalommal — vezetése, irányítása, tervezése és összeállítása volt. 1973-ban az Észak-magyarországi Áramszolgáltató Vállalathoz, a vállalat miskolci központjába, a Számítástechnikai Főosztályra került. Itt rendszerszervezési, de főleg programozási munkát végzett. Ezeket a feladatokat az IBM 360/370-es rendszerrel kompatibilis ottani, ún. R20-as adatfeldolgozó számítógépre kellett szervezni, programozni: megoldani. A munkákat, feladatokat itt 1980 nyaráig végezte. 1980. aug.15-től 2001. dec.31-ig a diósgyőri vasgyári Kohászati Üzemek (az akkori LKM) Kombinált Acélművének HITACHI/HIDIC ipari folyamatirányító számítóközpontjában dolgozott, folyamatirányító rendszertervezőként, rendszerszervezőként és programozóként. 2002-től 2004 őszén bekövetkezett nyugdíjba vonulásáig a miskolci Szemere Bertalan Szakgimnázium és Szakmunkásképzőben mérnök-tanárként elektrotechnikát, elektronikát és egyéb műszaki tantárgyakat oktatott — elméleti és gyakorlati (mérések, laborgyakorlatok) szinten. 1970-től 2004-ben megtörtént nyugdíjazásáig tagja volt a Neumann János Számítógéptudományi Társaságnak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schneider Mária

1945-ben született Hartán.

Mérnöki tevékenységét a Villamos Automatika Intézetnél (Vilati), kezdte Budapesten. 1970 és 1973 között az intézet Ó utcai tervező és fejlesztő részlegén dolgozott fejlesztő mérnökként. Bekapcsolódott a Vilati egri gyárában induló beruházási munkákba, melynek egyik új üzemében, német licenc alapján nyomtatott huzalozású lapok (NYHL) gyártása indult. 1973-tól itt dolgozott mint a gyártásközi ellenőrzés vezetője, 1978-tól pedig ennek az üzemnek a vezetője lett. 1993-ban NYHL gyártás kivált a Vilatiból. A Vilati a belga Europrint nevű céggel közös céget hozott létre, többségi belga tulajdonnal, Vilati Circuits Kft. néven. Ennek a kft.-nek volt ügyvezető igazgatója 1993 és 2008 között, nyugdíjba vonulásáig. 2008-tól a mai napig műszaki tanácsadóként vesz részt a cég életében. Közben a belga tulajdonos 1998-ban kivásárolta a Vilati tulajdonhányadot, így a cég Europrint néven 100%-ban belga tulajdonú lett. Ettől kezdve, irányításával komoly technológiai, informatikai, gépi és épületberuházási munkák kezdődtek. A cég profilja a rövid határidős kissorozatok és prototípusok gyártása lett, amit a 2000-ben bevezetett pooling rendszerrel tettek gazdaságossá. 2003–2004-ben tevékeny részvételével megépült Eger mellett a Berva völgyben az új üzemcsarnok, amely korszerűségével, modern felszereltségével lehetővé tette és teszi mind a mai napig a nagy rajzolatfinomságú, magas rétegszámú, rövid határidős, 100%-ban ellenőrzött NYHL lemezek gyártását. A 2000-ben bevezetett online rendelési lehetőség megsokszorozta a megrendelők számát. A cég az elmúlt évben 59.000 rendelést szállított 13.000.000 Euró értékben.

Munkája során többször részesült kiváló dolgozó elismerésben és miniszteri dicséretben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sebestyén István

1947-ben született Budapesten.

1970–1977-ig Budapesten a Számítástechnikai Koordinációs Intézet (Szki) tudományos munkatársa. A Számítógép Laboratóriumban nagygépes hardware- és software témákkal foglalkozott. 1974-ben a BME Nagyfeszültségű Technika Tanszékén a Szigetelések erőterének meghatározása numerikus módszerekkel témában doktori címet szerzett. 1977–1978-ban a bécsi UNIDO-nál dolgozott, 1978–1984-ig az ausztriai Laxenburgban a IIASA tudományos munkatársa. Témák: informatikai, telematikai tanulmányok, az első kelet-nyugati állandó nemzetközi számítógép kapcsolatok létrehozása. 1983–1985: vendégprofesszor a grazi Műszaki Egyetemen. 1984–1985: Bécsben az Osztrák Tudományos Akadémiánál (ISET) „Ausztria és a nemzetközi adatforgalom” tanulmány vezetője. 1985–2006 között Klagenfurtban az egyetemen (Alpen Adria University) az informatikai tanszéken rendszeres óraadó telematika- és telekommunikáció témában. 1985–2006 között Münchenben a Siemens főmérnöke. Témakör: ICT szabványosítás Siemens telekommunikációs divízióiban: a Telekommunikációs Végberendezések-, a Privát Telekommunikációs Hálózatok-, az ICM (Mobile)-, az ICN divízióiban. 2000–2006 között igazgatói minőségben. Főbb szabványosítási szervezetek és témák: Nemzetközi és nemzeti szabványosítási intézményeknél (CCITT, ITU, ISO, ISO/IEC, ETSI, DIN) számos vezetői funkció (Rapporteur, Working Party Chairman, Vice Chair). Témák: telekommunikáció és multimédia. Kiemelkedő projektek: a Joint Photographic Expert Group (JPEG) alapító tagja és a JPEG algoritmus rész-tervezője, MPEG alapító tagja, ITU SG16 (Multimedia) egyik vezetője. 2001–2006: Az IMTC (International Multimedia Telecommunications Consortium) elnöke. 2006–2019 között: Svájcban Az Ecma International ICT szabványosítási szervezet főtitkára. Kiemelkedő projektek: ECMAScript (JavaScript) szabványosítás. Jelenleg is az Ecma TC39 (ECMAScript) titkára. 2008 óta az EU szaktanácsadója szabványosítási témában. 2012 óta az Ecma International képviselője az EU MSP munkájában. Több mint 150 tudományos publikáció, három könyv és kb. 15 szabadalom szerzője. Számos elismerés, köztük 2019-ben az amerikai ATAS (Academy of Television Arts & Sciences) „Engineering Emmy Award”-ja a JPEG szabvány kidolgozásáért.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sergyán Gyula Zoltán

1945-ben született Zalaegerszegen.

1970-től folyamatosan a vezetékes távközlés szakterületen, a MAGYAR POSTA (1989-ig), MATÁV, Telekom különféle nevű, szintű szervezeti egységeinél dolgozott. Üzemmérnökként Zalaegerszeg telefonközpont és erősítő állomása volt az első munkahelye, ahol átfogó gyakorlati ismereteket szerzett. Később bárhová került, eligazodott a különféle egységek együttműködésében. Fő szakterületét a telefonközpontok képezték, 1970-ben az összes generáció üzemelt: LB, CB, rotary és crossbar telefonközpontok. Ma ezek mind múzeumi tárgyak, szerepüket mindenhol átvették az elektronikus központok és különösen a mobil telefonok. Minden munkahelyén vezető beosztást töltött be, így szervezési kérdésekkel is foglalkoznia kellett. Igazán mérnöki, fejlesztési feladata az 1995-ben üzembe helyezett Országos Próbahívó Mérőhálózat fejlesztésének és üzemeltetésének irányítása volt. Ez a rendszer az akkor még analóg távbeszélő hálózat minőségének folyamatos ellenőrzésére szolgált.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Siklós Gábor

1946-ban született Budapesten.

A BME Villamosmérnöki Kar, híradás és műszeripari technológia szakán fejezte be tanulmányait 1970-ben. Kezdetben az Elektronikai Technológia Tanszéken dolgozott automatikus nyomtatott áramkörü lapok gyártástechnológiáján. Ezután a Híradástechnika Szövetkezet következett. Végig járta a gyártási területeket, majd az ipari televíziós hálózatok tervezése és értékesítése volt a feladata. Tulajdonképpen ez irányította figyelmét a hírközlési hálózatok tervezése és üzemeltetése felé. A GELKA tervező irodáján is kábeltelevíziós hálózatok tervezését végezte. Időközben az Elektronikai Technológia Tanszéken a felületszerelési technológia (SMT) kapott kiemelt szerepet. Dr. Tóth Endre irányításával a Számítástechnikai Kutató Intézetben a kísérleti laboratórium installálása és annak vezetése lett a munkaköri feladata. Óraadóként oktatott az Elektronikai Technológia Tanszéken és a Mérnöki Továbbképző Intézetben. A téma lezárása után ismét a hálózatos munkák területén dolgozott. A Global Kft. műszaki igazgatójaként tervezte meg az ország első, üvegszálas, kereskedelmi törzshálózatát. A MATÁV Rt. kábeltelevíziós üzletágának tervezési vezetőjeként folytatta pályafutását. Külső cégek terveinek ellenőrzése, a kivitelezés felügyelete is hozzá tartozott. A Fibernet Zrt. hívta meg üzemeltetési igazgatónak. Budapesti és dunántúli távközlési hálózatok telepítésének engedélyeztetése, üzemeltetése és korszerűsítése területén széleskörű feladatköre volt. Ebből a beosztásból ment nyugdíjba. Pályája során magántervezői és szakértői feladatok is megtalálták. Például vezető tervezőként jegyezte a Műegyetem új déli területe hírközlési hálózatának kiviteli terveit is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Simon Zoltán

1944-ben született Budapesten.

1970-ben jó minősítéssel diplomázott, majd az Orion Rádió és Villamossági Vállalat Mikrohullámú Fejlesztési Osztályán dolgozott 1974-ig, ahol egy 32 csatornás PCM rendszer fejlesztésében vett részt. 1974-ben a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet (HIKI) Félvezető Főosztályán helyezkedett el logikai tervező mérnökként. Nagybonyolultságú (VLSI) MOS technológiával készült integrált áramkörök tervezésével és geometriai tervnek (layout) megfejtésével (reverse engineering) foglalkozott. 1977-ben „Második generációs mikroprocesszorok hardware elemei” című egyetemi doktori értekezését védte meg. Az 1978/79. akadémiai évben a British Council ösztöndíjasaként a skóciai University of Edinburgh Wolfson Mikroelektronikai Intézetében integrált áramkörök számítógépes tervezésében vett részt. Tevékenységéről az egyesült királyságbeli Brunel University, University of Southampton, Wolfson Microelectronics Institute és az University of Edindurgh School of Engineering Science intézményekben számolt be. 1984 óta nyugdíjba vonulásáig önálló vállalkozóként és konzulensként tevékenykedett. Szakterülete a digitális rendszerek integrált áramköri formában történő megvalósíthatóságának vizsgálata volt, valamint a konkrét feladatok kapcsán a teljes vertikum (tervezés-technológia-mérés) végig vitele.

1978-ban a Magyar Tudományos Akadémia elnöke az Országos és Tárcaszintű Távlati Tudományos Kutatások körében benyújtott pályamunkájáért jutalomban részesítette. 1983-ban a mikroelektronikai kormánybiztos által kiírt pályázaton két aspiráns társával együtt készített dolgozatáért díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sinka Zsuzsanna

1946-ban született Nagyölveden.

1970-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán, még abban az évben megszerezte a mérnök-tanári diplomát is. 1970 szeptembertől a Híradástechnika Szövetkezetben kezdett dolgozni. Először a kissorozatgyártó üzemben prototípusok gyártását és bemérését végezte, majd 1972-től az egyedi fejlesztésen fejlesztőmérnöki beosztásban folytatta munkáját. Fő munkaterülete egyedi mobil mérőberendezések fejlesztése rádióhullámok jeleinek analizálására. Munkája során kollégáival több találmányt dolgozott ki, ezek közül számos szabadalmi védelmet kapott. Tervezőmérnöki tevékenysége mellé megszerezte a műszaki szakértői tevékenység végzésére jogosító szakértői engedélyt is. A HTSZ-ben 1992-ig dolgozott, 2007-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sipos Gyula

1939-ben született Budapesten.

A Vörösmarty Mihály Ált. Gimnáziumban érettségizett az 1956/57-es tanévben, majd 1959-ben felvételt nyert a Műegyetemre. Diplomáját a BME Villamosmérnöki Karának műszer és szabályozástechnika szakán 1966. május 4-én védte meg. Az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában helyezkedett el. Előbb a generátor, majd az oszcilloszkóp laborban dolgozott fejlesztőként. Közben tanulmányait a szakmérnöki oktatás keretein belül a BME Villamosmérnöki Karán folytatta, ahol 1972. március 29-én okleveles integrált áramkörös elektronikai szakmérnök diplomát szerzett. Ezt követően az EMG oszcilloszkóp laborban irányító tervezőként különféle oszcilloszkópok fejlesztésével foglalkozott. Utóbb az EMG Video Stúdió vezetésével bízták meg. Ennek során – négy, illetve nyolc nyelvű – gyártmányismertető filmek készítése volt a feladata, egészen a cég megszűnéséig. Az oktatást mindig is szívügyének tartotta. Vállalata és a Kandó főiskola több évtizedes együttműködése során, a cégtől kapott megbízás alapján, mintegy százharminc főiskolai hallgató ipari konzulensi feladatait látta el. Az 1990-es évek magánexport dömpingjéből következő, sokkoló szervizgondok elhárítása érdekében a Videoton Márkaszerviz vezetősége kérte fel a VT országos szervizhálózata szakemberei sürgős továbbképzésére, előbb a videotechnika, majd a digitális színes tévé témakörökben. A videotechnika témaköréhez a VT Márkaszerviz megrendelése alapján terjedelmes, A4-es, nyomdai kivitelű és a VT Márkaszerviz által árusított segédletet is készített. Munkahelye, az EMG megszűnése után – egyéni vállalkozóként – évtizedeken keresztül egyetemi tankönyvek, szakkönyvek, folyóiratok szerkesztésével, grafikai kivitelezésével és nyomdai előkészítésével foglalkozott. Szabadidejét pedig a kezdetektől fogva a szakmai tárgyú ismeretterjesztésnek szentelte. Ennek keretén belül a Műszaki Könyvkiadónál három nívódíjas műve jelent meg, több kiadásban. Az idők során készült szakmai publikációi száma meghaladja a nyolcszázat, főleg az analóg integrált áramkörös elektronikai, elektroakusztikai, haditechnikai témakörben, esetenként német és orosz nyelven is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sitkei Gyula

címzetes főiskolai docens

1941-ben született Budapesten.

Erősáramú ipari technikus oklevelének megszerzése után a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán 1969-ben diplomázott. Nyugdíjazásáig egyazon munkahelyen a Budapesti Elektromos Műveknél dolgozott. A közel 40 év első felében végig járta a szakmai ranglétrát. Utolsó két évtizedben a Főelosztóhálózati Igazgatóság vezetője, a privatizációt követő vállalati átalakítás után 1999. évi nyugdíjba vonulásáig üzemviteli főosztályvezető volt. Főállású tevékenysége mellett mérnök-tanárként is dolgozott. Szakmai tanfolyamok után mintegy 25 éven keresztül oktatott a Kandó Kálmán Főiskolán, nyugdíjasként a Verebély László Szakiskola tanára, majd a Műegyetemen óraadó. A villamosság, valamint a villamosipar történetével évtizedek óta foglalkozik. Kutatási területe elsősorban a hazai, ezen belül a történelmi Magyarország áramszolgáltatásának és a Ganz Villamossági Gyárnak a története. Kiemelten foglalkozik Bláthy Ottó Titusz és Kandó Kálmán életművével. Számos ipartörténeti előadást tartott és a témákban rendszeresen publikált. Ismereteit „A magyar elektrotechnika nagy alakjai” és „Az elektrotechnika magyar alkotásai” c. könyveiben összegezte. A Magyar Elektrotechnikai Múzeumban több kiállítást rendezett, amelyekhez ismertetőket készített. Technikatörténeti filmek szakértőjeként kísérő szövegeket és forgatókönyveket írt. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 1978., a Technikatörténeti Bizottságnak létrejötté óta tagja. Az Elektrotechnikai Múlt Megőrzéséért Alapítvány kuratóriumának elnöke.

Több szakmai publikáció és könyv szerzőjeként, illetve társszerzőjeként MEE Nívódíjban részesült. Tevékenységét több ipari kitüntetéssel, 2017-ben MEE Életpálya díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Solt Iván

a műszaki tudományok doktora

1946-ban született Budapesten.

Egyetemi tanulmányainak utolsó éveiben diákmunka során a Magyar Tudományos Akadémia SZTAKI kutatóintézetében ismerkedett meg a számítógéppel, a számítógép programozással. Az egyetemi diplomája megszerzése után első munkahelye a Számítástechnikai Koordinációs Intézet lett tudományos segédmunkatárs beosztással, ahol ezt követően 20 évig foglalkozott számítógépes rendszerek fejlesztésével különböző beosztásokban. Részt vett több külföldi partnercégnél történő informatikai fejlesztési projekteken Franciaországban, Németországban. Dániában. Közreműködött a Magyarországon az SzKI által kifejlesztett MITRA 15, R 15 és PROPER 16 számítógépek kidolgozásában. 1982-ben a „Számítógépek teljesítményének mérése, értékelése és hangolása” címmel készített dolgozata alapján a Villamosmérnöki Karon automatika szaktudományból műszaki doktori fokozatot nyert. 1990-ben megalakult az SzKI leányvállalata a SCITEL Telematikai Kft., ahol irodavezetői beosztásban számítógépes alkalmazói rendszerek fejlesztéséért, értékesítéséért és karbantartásáért volt felelős. 1993-tól az IBS Hungary Kft. termékmenedzsereként részt vett egy Svédországban készült, és alkalmazott banki informatikai rendszer magyar verziójának kidolgozásában, terjesztésében. 1995-től a FININFO Rt. termékmenedzsereként egy alakuló bank informatikai rendszerének összeállításában vett részt. 1996-tól ügyvezető igazgatóként a Compozit Kft.-ben a tömegközlekedés felügyeletét és irányítását támogató informatikai rendszer létrehozásában vett részt projektvezetőként olasz partnercéggel közösen elnyert pályázat alapján. 1999-től az internet szolgáltató EQnet Zrt. vezérigazgató-helyetteseként cégvezetési feladatokat látott el 2009-ben történt nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Somogyi Tamás

1947-ben született Budapesten.

1970-ben kapta villamosmérnöki diplomáját a műszer és szabályozástechnika szakon, 1975-ben kitüntetéses digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet szerzett, 1977-ben egyetemi doktor lett. 1970-től a Távközlési Kutató Intézet Digitális Átviteltechnika Főosztályán dolgozott mint tudományos munkatárs, főmunkatárs, majd mint a digitális átviteli osztály tudományos osztályvezetője. Kezdetben PCM jelzésillesztők központi áramkörét tervezte, az elsőt az akkoriban alapított Nokia Elektronika megrendelésére. Később közreműködött TDM reconnaissance demultiplexer rendszer tervezésében, több modulját tervezte, majd irányította a berendezéscsalád fejlesztését és gyártását. Ezekben több szabadalmazott eljárása is működött. 1991-ben csatlakozott a tároltprogram-vezérlésű (TPV) távbeszélő központrendszer tender egyik nyertesénél, a Siemens Telefongyárban alakult EWSD fejlesztéshez, ahol a kezdetben az EWSD digitális telefonközpont trónkkezelő programrészének szoftver módosításán dolgozott, hogy az illeszkedjen a sokféle magyar elektromechanikus telefonközponthoz, majd egy következő lépcsőben az ITU No-7-es jelzésrendszer bevezetésekor a magyar követelményekhez adaptálásán. Ezeket a feladatokat még öt másik ország projektjeiben is elvégezte. A tenderben vállalt időszak lejártakor az EWSD fejlesztés megszűnt, ezután a Siemens AG ATM alapú xDSL berendezéseinek és DECT telefonjainak szoftver fejlesztésében vett részt. Nyugdíjba vonulását követően a BZAKA IKTI Zigbee alapú idősfelügyeleti rendszerének kidolgozásában a távfelügyeleti rendszert készítette el. Nős, két fia diplomás mérnök.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somosvári Béla

1946-ban született Miskolcon.

1964-ben szerzett elektrotechnikusi oklevelet a miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban. Egyéves katonai szolgálat után, 1965-ben kezdte meg tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán. 1970-től 1972-ig a Borsodi Szénbányák Bányagépjavító Üzemében dolgozott, szerkesztő mérnökként. 1972-ben az Építésgazdasági és Szervezési Intézetben, (ÉGSZI) tudományos segédmunkatársként az intézet miskolci számítóközpontjának létrehozásában tevékenykedett, később a számítóközpont vezetője volt. 1975–76-ban Digitális elektronikai szakmérnöki képzésben vett részt. 1976-ban a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem (NME) Matematikai Intézetéhez ment, a Számítástechnikai Laboratórium munkatársaként hardver üzemeltetéssel és fejlesztéssel foglalkozott. 1980-ban Számítástechnika címmel alapvető számítógép hardverismereti tárgyat indított. Később mikroprocesszorok, mikroszámítógépek témakörben a tárgyhoz kapcsolódó mérési gyakorlatokhoz kollégájával együtt építették az eszközöket és egy demonstrációs célú mikroszámítógép modellt. 1983-ra készült el újabb, 18085 alapú mikroszámítógép fejlesztésük azzal a céllal, hogy alapszinten (gépi kód, gépi ciklusok, belső állapot) lépésenkénti részletességgel szemléltethessék a mikroprocesszorok működését, valamint a belső és a külső perifériás adatáramlásokat is bemutathassák. 1983-ban és 1984-ben, a városi és megyei számítástechnikai pedagógus-továbbképző tanfolyamokat, tartott. 1987-től az újonnan létrehozott Egyetemi Számítóközpont munkatársaként Siemens/Bs2000 mainframe beüzemelésével, majd hálózatépítéssel foglalkozott. Az egyetemen a Bölcsészettudományi Kar megalakulása után részt vett a kari számítástechnikai infrastruktúra kialakításában, elkészítette és oktatta a tananyagot. Távoktatási programcsomagot fejlesztett az e-learning használatának oktatására és a nagy létszámú hallgatóság jobb kiszolgálására.

1986-ban az NME érdekében végzett eredményes munkája elismeréséül Rectori Dicséretben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Steiner Teréz

1945-ben született Budapesten.

Egyetemi tanulmányait a Ganz Villamossági Művek társadalmi ösztöndíjasaként végezte. A tanulmányi szüneteket is a cégnél töltötte. Így természetesen 1970. szeptember 1-jén is ott állt munkába. Elsőként vontató motorok, majd vasúti segédüzemi gépek szerkesztésével foglalkozott. Későbbiekben is szerkesztőként dolgozott, az Elektronika Főosztályon, majd több mint 6 év prágai tartózkodás után, 1991 szeptemberétől turbógenerátor szerkesztésbe sikerült – immár a Ganz-Ansaldonál – ismét munkába állni. Innen több alkalommal utazott Genovába ottani kollegákkal végzett fejlesztési munkára. 1997-től ismét az Elektronika csapatában folytatta munkáját. Többnyire járművek vezérlő egységeinek szerkesztése volt a feladata. Ily módon villamosok felújításában – rigai, miskolci, stb.– troli-buszok – budapesti, debreceni, rigai, tallini, nápolyi, valamint a római – fejlesztésében vett részt. 2006. óta nyugdíjas, idejének nem kevés részét kitölti 7 unokája.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sugár Béla

1946-ban született Ondódon.

A középiskolát a szombathelyi Nagy Lajos Gimnáziumban az 1961–65 közötti időszakban végezte és tett sikeres érettségi vizsgát. A villamosmérnöki oklevél megszerzését követően 1970. július 10-én, a közel 3000 főt foglalkoztató REMIX Rádiótechnikai Vállalat Szombathelyi Gyáregységében kezdett el dolgozni. A Kondenzátor Technológiai Osztályon szaktechnológus, csoportvezető és osztályvezetői munkaköröket töltött be, majd a Gyáregység pb titkára lett. Tevékeny szerepet töltött be az olasz ARCO, a német SIEMENS gyártógépek és technológiák átvételében, a műanyag dielektrikumú kondenzátorok fémgőzölési technológiájának kidolgozásában. 1979-ben mérnök-közgazdász oklevelet szerzett. 1989-ben pályázat útján elnyerte a gyáregységből átalakult, REMIX Szombathelyi Leányvállalat igazgatói posztját, majd az önállóvá vált RECOMIX Elektronikai Vállalat elindításában vett részt. 1992-től a CARBON Irodatechnikai Vállalat Műszaki igazgatója volt. 1996-ban az általa alapított DARAF Engineering Elektronikai és Informatikai Kft. ügyvezetője lett és nyugdíj mellett ma is aktívan tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sütő Károly

1939-ben született Bárdoson.

1970-ben kapott diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakján. Másik diplomáját korábban, 1960-ban a PTE Tanárképző Központ jogelődjénél a Pécsi Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakján szerezte. Orosz középiskú állami nyelvvizsgával rendelkezik. Először (1968-ig) a Magyar Tudományos Akadémia Csillagvizsgáló Intézeténél tudományos munkatársaként, majd (1978-ig) a Budapesti Műszaki Egyetem Vízgazdálkodási Főiskolai Karán oktat főiskolai docensi beosztásban. Utolsó munkahelye az Apor Vilmos Katolikus Főiskola. Itt hosszabb ideig az Informatika Tanszék vezetője, főigazgató-helyettes, nyugdíjazása előtt főigazgató, utolsó beosztása rektorhelyettes. Több külföldi tudományos tanulmányúton volt. A Tudományos Akadémia Csillagvizsgáló Intézetében műszereket fejlesztett ki az időtartam atomóra vezérelt ezredszekundum pontosságú regisztrációjához, amelyet alkalmazott a mesterséges holdak vizuális és grafikus megfigyelése során a holdpályák perturbációjának méréseihez. Az eredményeket a felsőléggör sűrűség anomáliák tudományos elemzéseire és felsőgeodéziai mérésekhez alkalmazta. A BME Vízgazdálkodási Főiskolai Karán a Hidraulika, az Automatika, a Mérés- és Irányítástechnika tárgyakat oktatta. Kidolgozta a Kar Oktató Félüzemű Vízműtelepének mérési- és automatizálási rendszerét. Az eredményeket a Tripoli (Líbia) Szakközépiskola oktató vízműtelep automatizálásának kidolgozásában hasznosította. Utolsó munkahelye Apor Vilmos Katolikus Főiskola. Itt az Országos Informatikai Tantervfejlesztő Bizottság elnökeként megszervezte az Informatika tantárgy oktatását, irányította az informatika oktatás bevezetését és megszervezését a magyar tanítóképzésben. 6 főiskolai tankönyvet, illetve főiskolai jegyzetet írt, több publikáció megjelentetése mellett.

Összesen 11 állami és egyházi kitüntetés birtokosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó János

1945-ben született Budapesten.

1963-1968 között a Villamosipari Kutató Intézetben dolgozott műszaki ügyintézőként, feladata villamos laboratóriumi mérések elvégzése volt. 1968-1972 között a Magyar Elektrotechnikai Ellenőrző Intézetben villamos laboratórium vezetőjeként dolgozott, feladata villamos készülékek vizsgálata, zárlati mérések elvégzése volt. 1972-2007 között a Budapesti Közlekedési Részvénytársaságnál dolgozott, feladata a közúti villamos vontatás energia- ellátó berendezéseinek tervezése, üzemeltetése volt. 2009-2014 között mérnök, illetve műszaki szakértőként a VIV Zrt. és a DKV Zrt. munkatársa volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó József

1946-ban született Fonyódon.

Az egyetem elvégzése után a Dél-dunántúli Áramszolgáltató (DÉDÁSZ) Vállalatnál dolgozott 1990-ig, fejlesztőmérnök, technológiai osztályvezető és üzemigazgatói munkakörben. Ezután pályázat útján az MVM munkavállalója, hálózatszerelési és technológiai főosztályvezető lett. Később az MVM 1992 óta tartó átalakulása során különböző munkaköröket töltött be. Munkája elsősorban a nagyfeszültségű távvezetékek hálózati elemek diagnosztikája, karbantartása, felújítása volt. 1992-ben azÉMÁSZ Rt. Igazgatóságának elnöke, 1996-ban a TITÁSZ Rt. Hálózatszerelési Kft. fb. elnöke tisztségét töltötte be 2 évig. 2000 novemberétől az MVM – EON vegyes tulajdonú EKS Kft. ügyvezetői munkakörét töltötte be 2006. évi nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó József

1945-ben született Litéren.

1963-ban érettségizett a Kandó Kálmán Technikumban. A VTRGY (Videoton)-ben a fejlesztésen szerzett technikusi gyakorlatot. 1964-ben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakra. A katonai szolgálat után 1965-ben kezdte meg tanulmányait az egyetemen, majd 1970-ben diplomázott. Mérnöki munkáját a Telefongyár számítástechnikai fejlesztési főosztályán kezdte és 10 éven keresztül végezte. Közben a SZÁMALK képzésén rendszerszervezői oklevelet szerzett. A Telefongyár megvásárolta az IBM vállalatirányítási software rendszerét (COPICS) és az alkalmazásához átszervezésre volt szükség. A vezérigazgatóhoz tartozó szakértői csoport munkatársaként a kereskedelmi igazgató közvetlen munkatársaként dolgozott a vállalat alkalmazkodása érdekében. A szervezési munka eredményes befejezése (4 év) után a Telefongyár komplett telekommunikációs alrendszerek szállítására állt készen. A minőségbiztosítás miatt a vállalaton belül rendszerméréseket kellett megszervezni, és a felhasználóknál üzembe helyezést végezni. Ennek megszervezését, majd irányítását a szervezet vezetőjeként, valamint párhuzamosan a telekommunikációs terület rendszermérnöki szakértői munkáját végezte. 1985-től a vállalat moszkvai szervizében rendszermérnök-szakértőként a garanciális és garancián túli szerviz szolgáltatás keretében öregbítette a magyar szakemberek hírnevét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szép Kálmán

1946-ban született Budapesten.

A BME Villamosmérnöki Kar híradás és műszeripari technológia szakán szerzett mérnöki oklevelet 1969-ben. A villamosmérnöki diploma megszerzését követően munkáját a Magyar Optikai Művekben gyártástervezőként kezdte. Első feladata a számítástechnikai perifériák elektronikai egységei gyártásának tervezése és folyamatos fejlesztése volt. 1979-ben induló amerikai bér munkában gyártott LCD kijelzős karórák sorozatgyártásához új termelőüzem létrehozása és beindítása során felületszerelt és tokozatlan chipet tartalmazó nyomtatott huzalozású lemezek szereléséhez szükséges technológiai berendezések telepítését, beüzemelését és a munkák betanítását végezte. 1986-tól szélsőséges környezeti viszonyok között működtetett geodéziai (optikai, mikrohullámú) készülékek elektronikájának gyártási és ellenőrzési előírásait tervezte és készítette el. 1990-ben a COMTEC Külkereskedelmi Kft.-ben német cégeknek gyártott elektronikák szerelését irányította. 1993-tól a CARINEX Kft. alkalmazottja lett. Főleg állami megrendelésekre vezetékek nélküli helyi hálózatok (WLAN) installálását végezte 1995-ben a BRG (Budapesti Rádiótechnikai Gyár) Salgótarjáni Gyárának budapesti irodáját vezette. 1996-ban a MOTOROLA Telular Co.-val szervezett projektben a MATÁV Radio Local Loop előfizetői berendezéseinek hazai gyártását indította be. 2000-től a Magyar Elektronikai és Infokommunikációs Szövetség (MEISZ) adminisztratív vezetést, a szövetség konferenciáinak szervezését és tartalmi tervezését végezte. 2004-től 2007-ig a szövetség delegáltjaként dolgozott a "LEADOUT Project Low Cost Lead-Free Soldering Technology to Improve Competitiveness of European SME" projektben. Ebben a munkában 10 országból egyetemek (BME Elektronika Technológia Tanszék), szakmai NGO-k, és kisvállalatok vettek részt. 2006-ban nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szepesházy Tamás

1944-ben született Esztergomban.

1962-ben a Bláthy Ottó Erőszáramú Technikumban végzett. A végzés után az ÉMÁSZ gyöngyösi üzemvezetőségen helyezkedett el technikusként. 1964-ben behívták katonának, innen felvételizett a BME Villamosmérnöki Karára, ahová felvételt nyert, és leszerelték. 1970-ben a mérnöki oklevél megszerzése után a Heves megyei Állami Építőipari Vállalat (HÁÉV) villanyszerelő üzemében dolgozott üzemvezető helyettesként. 1972-től tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek. 1976-ban végzett a BME Építésmérnöki kar gazdasági mérnöki szakán. 1982-ben a HÁÉV ipari háttérének megteremtésében tervezőként részt vett. Az ipari főüzem elkészülte után annak vezetőjeként dolgozott 1983-tól. Az építőipari vállalat 1992-ben megszűnt, és a továbbiakban a magánkereskedelemben helyezkedett el.

1986-ban „Kiváló Munkáért” ÉVM miniszteri kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szertics Miklós

1946-ban született Budapesten.

1970-től 1976-ig a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet Félvezető Főosztályán dolgozott, mint tudományos munkatárs. Analóg és digitális integrált áramkörök konstrukciójával, számítógépes modellezésével és mérés technikájával foglalkozott. 1976-tól 1978-ig a 208. Sz. Szakmunkásképző Intézetben repülőgép-műszerész tanulókat oktatott szakmai elméleti tárgyakra. 1978-tól 1996-ig a csepeli Kossuth Lajos Műszaki Szakközépiskolában dolgozott. Itt szintén repülőgép-műszerész tanulókat tanított elektrotechnikára, elektronikára, szakmai elméleti tárgyakra és számítástechnikára. 1988-ban a BME Természet és Társadalomtudományi Karán villamosmérnök-tanári oklevelet szerzett. 1996-tól 2003-ig az Erste Bank Befektetési Rt.-ben dolgozott informatikusként. A hálózati infrastruktúra és az adatbázis rendszerek üzemeltetésével foglalkozott. 2003-tól 2012-ig (nyugdíjba vonulásáig) a Pataky István Műszaki Szakközépiskolában oktatott híradástechnika és informatika szakos tanulókat elektrotechnikára, elektronikára, hardver ismeretekre és számítógép programozásra.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szigeti Ágnes

1946-ban született Budapesten.

Kezdő mérnökként részt vett az ORION gyár számítóközpontjának létrehozásában, majd a lyukszalag vezérelt, gyártást segítő programcsomagok kifejlesztésében vett részt. 1996-ban alkalmazott matematikus oklevelet szerzett az ELTE TTK-n. 1977-től a Pénzügyminisztérium Számítóközpontjában csoportvezetőként irányította a szoftverfejlesztési munkákat. Létrehozta az OS-COS hibrid operációs rendszert TPA-i gépre az egyébként zárt COS-on belüli fejlesztések lehetővé tételéért, (pl. mágnesszalagos egységek illesztése rendszermentések céljából). Az MTA Központi Fizikai Kutatóintézetben 1980 és 1990 között eltöltött 10 év alatt részt vehetett a TPA 11 gép ügyviteli segédsoftvereinek fejlesztésében: először a DIBOL nyelv RSX operációs rendszerbe illesztésében, majd a tranzakció és adatbázis-kezelő TRACCS-11 rendszer adaptálásában és továbbfejlesztésében. A TRACCS-11 hatalmas üzleti előnyhöz juttatta az KFKI-MSZKI-t: országszerte több mint 40 ezen alapuló rendszer telepítése valósult meg. Mivel ezek nagy rendszerek voltak, a biztonságos működés egyre erősebb igényné vált, ekkor került sor a DUAL-TRACCS kifejlesztésére. A kétgépes, egymás munkáját a másik meghibásodása esetén automatikusan, online, azonnal átvenni képes rendszer legismertebb alkalmazása a DOMUS Áruház online pénztári rendszerének kifejlesztése volt. Az 1990-es rendszerváltás után 15 évet a biztosítási szakmában dolgozott. Először az Európa Biztosító, majd a jogutód Groupama Biztosító informatikai igazgatója, míg az utolsó három évben vezérigazgató-helyettese volt. Teljesen integrált, megbízható, könnyen kezelhető, biztonságos rendszert épített ki. Szívügye volt, hogy VAX, illetve ALPHA hardvereken VMS operációs rendszer működjön az alkalmazási rendszer alatt. Nyugdíjba vonulása után is aktívan vesz részt tanácsadóként, fejlesztőként különböző projektekben. A DECUS (Digital Equipment Computer Users' Society), majd a DECUS Magyarország aktív tagja, néhány évig a szervezet elnöke is volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szóke Róbert

1945-ben született Nové Zámkiban.

Szakmai pályafutása a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban kezdődött (1959–1963). Érettségi után egy évig a kékestetői televízióadóban dolgozott, mint adókezelő technikus. 1964-ben előfelvételt nyert a BME nappali tagozatára, ahol egy éves sorkatonai szolgálat után (Kiskunfélegyháza) 1965-től 1970-ig tanult a mikrohullámú ágazaton. 1970 nyarán megnősült, és szeptembertől a székesfehérvári VIDEOTON-nál kezdett dolgozni, ahol két éven belül lakást kapott. 1970–1973: VIDEOTON, Székesfehérvár Rádiógyárban, üzemmérnök. 1973–1992: VIDEOTON, Székesfehérvár Számítástechnikai Gyárban, gyártástervező. A VIDEOTON felszámolása után két évig munkanélküli volt. Közben letette az angol nyelvvizsgát (1992–1993: BAR-LANG Nyelviskola, Székesfehérvár, középfokú), és elkezdett a miskolci egyetem mérnök-közgazdász levelező szakán tanulni. (1993–1996), ahol 1996. december 4-én szerzett diplomát. 1994–1995: Mechatronika Kft. IBM Slider üzem, művezető. 1996–2002: IBM Storage Product Kft. Mágneslemezestároló gyártás, gyártástechnológus. 2002-ben megszűnt az IBM magyarországi winchester gyártása. Ettől az évtől nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szűcs András

1947-ben született Zalaegerszegen.

A diploma megszerzése után néhány hónapig az MTA Műszerügyi Szolgálatánál volt alkalmazásban. 1971-től 5 éven keresztül a Dunai Kőolajipari Vállalat számítógépközpontjában dolgozott az ott telepített IBM 360-as számítógépen, elsősorban termelésirányítási programok készítésén. A tapasztalatszerzés évei után ő vezette a felhasználói alkalmazásokra szakosodott programozói osztályt. 1976-tól a Nemzetközi Számítástechnikai Oktató és Tájékoztató Központ (SZÁMOK) munkatársaként számítástechnikusok oktatásával (programnyelvek, operációs rendszerek elmélete) foglalkozott. 1978-tól a jogutód Számítástechnikai Alkalmazási Vállalat (SZÁMALK) IBM 370-es gépe mellett rendszerprogramozóként töltött 2 év után a CDS/ISIS könyvtári információs rendszer felhasználói alrendszerének és alkalmazásainak fejlesztése/telepítése lett a fő munkaterülete a Könyvtárgépesítési Főosztályon. Számos hazai és nemzetközi projekt során szerzett tapasztalatai alapján az UNESCO meghívására 1986–87 folyamán Párizsban részt vett a Mini/Micro CDS/ISIS programcsomag személyi számítógépes változatának programozásában és a hozzá kapcsolódó CDS/ISIS Pascal nyelv interfész fejlesztésében. Az 1989–95 időszakban a UN/ACCIS (United Nations / Advisory Committee for the Coordination of Information Systems) szervezet számítástechnikusaként több, az egész ENSZ rendszer hivatali működését monitorozó felmérés teljes körű számítógépes feldolgozását végezte. 1996-tól az ENSZ genfi székhelyű szervezeteinél (ILO, ITU, WHO, WIPO) vállalt számítástechnikai, elsősorban adatbázis tervezési/működtetési megbízásokat. 2009 végi nyugdíjba vonulása előtt mintegy 10 évig munkahelye az ILO munkavédelemmel és munkaegészségüggyel foglalkozó főosztálya (SafeWork) volt, ahol elsősorban információs adatbázisok tervezése és a működtetésükhöz kapcsolódó fejlesztések koordinálása volt a feladata. Ezen a területen azóta is eseti tanácsadói feladatokat lát el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács Éva

1945-ben született Deákiban.

Az egyetem elvégzése után az akkori korszak egyik elit elektronikai vállalatához, az orvosi műszereket fejlesztő, gyártó és forgalmazó Medicor Művekhez került technológiai fejlesztő mérnökként. Munkája során olyan elektronikus orvosi műszerek gyártástechnológiájának kidolgozásában vett részt, mint az elektronikus teleméter, EKG, EEG készülékek, inkubátorok. Feladata volt még az akkoriban korszerű gyártóeszközök (mint pl. CNC megmunkáló berendezések) üzembe állítása, zavartalan működésük biztosítása, programozása. Tizenegy éves szakmai tapasztalatát három éven keresztül a Videoton Elektronikai Vállalatnál kamatoztatta. Itt a technológiai és a gyártáshoz szükséges célműszerek fejlesztése mellett munkavédelmi feladatokkal is foglalkozott. 1984-ben visszatért a Medicor Művekhez, ahol folytatta a Videotonban elkezdett munkáját, fő tevékenysége a cég munkavédelmi rendszerének kidolgozása, munkavédelmi tanfolyamok szervezése volt. Mindig vonzotta a pedagógusi pálya, szeretett gyerekekkel foglalkozni, gyerekeket tanítani. Ezért szakmai pályafutása vége felé a mérnöki hivatást a tanári pályával cserélte fel. Az Erzsébetvárosi Szakközépiskolában kezdett tanítani, főleg műszaki jellegű tárgyakat (matematika, fizika, kémia), de nyelvvizsgáját és nyelvi gyakorlatát felhasználva német nyelvet is. Pedagógiai munkájának tökéletesítése, fejlesztése céljából a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola Tanárképző Tanszéke kiegészítő mérnök-tanár szakán villamosmérnök-tanár oklevelet szerzett.

Munkáját mindig magas színvonalon végezte, többször kapott főosztályvezetői dicséretet. Oktatói és nevelői munkájának elismeréseként 1997-ben önkormányzati dicséretet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Telkes András

1946-ban született Kisújszálláson.

Tanulmányainak befejezése után 1970-től 1973-ig a Ganz Villamossági Művek Elektronika Főosztályán kezdett dolgozni, gyártmánytervező munkakörben. Feladata volt félvezetős nagy teljesítményű hajtások szabályozástechnikai tervezésében részvétel, később önálló tervezése, próbaüzemeltetése, üzembe helyezése. Mellette a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola hallgatóinak gyakorlati oktatásában vállalt szerepet. 1973-tól 1982-ig a Magyar Hűtőipar Békéscsabai Gyárában vállalt munkát. Feladata volt a gyártósorok, szállító berendezések üzemeltetése, karbantartása, műszaki fejlesztési feladatainak irányítása. 1982-től a Békés Megyei Villanyszerelési Vállalathoz került. Itt kezdetben főmérnökként, majd műszaki igazgatóhelyettesként irányította a vállalat tevékenységét. Itt elsősorban technológiai villanyszerelési, kisfeszültségű hálózati, közvilágítási, épület villanyszerelési tervezési és kivitelezési munkák végzése volt a feladat. Mellette kisfeszültségű elosztó szekrények készítése is folyt. Érintésvédelmi, szabványossági, villámvédelmi ellenőrzéseket is végeztek. A vállalatnál bevezette a vállalkozási feladatokat, a bér- anyag- gépigények kezelését, a számlázást, elszámolások számítógépesítését. Ezután 1973-tól a Démász Nyrt.-nél dolgozott különböző beosztásokban. Kezdetben kereskedelmi vezető volt, majd marketing főmunkatárs, nagyfogyasztói irodavezető lett. Ezen a területen fő feladata volt a kulcsfogyasztói ügyfélkör kezelése, helyi médiával kapcsolattartás, nagyfogyasztókkal egyedi szerződéskötés, tanácsadás energetikai kérdésekben. Foglalkozása villamos szakmai ismereteken kívül megkívánt gazdasági, marketing ismereteket is. Ezért 1996-tól a Szegedi József Attila Tudományegyetem Állam és Jogtudományi Karán gazdaságtudományi ismereteket tanult. Itt 1999-ben szerzett diplomát. A vállalaton belül 2004-től munkakört váltott, a Hálózatszerelési Kft. helyi vállalkozásvezetője lett. A cég elsősorban közép- és nagyfeszültségű hálózatok szerelésével, tervezésével foglalkozott. Innen ment nyugdíjba is 2006-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Thuránszky Judit

1946-ban született Budapesten.

A diploma kézhezvétele után a Telefongyár Alkatrész Alkalmazási Laboratóriumában helyezkedett el. Innen végezte el levelező tagozaton a BME Gépészmérnöki Karának mérnök-tanári szakát. 5 év után a NEVIKI Irányítástechnikai Osztályán tudományos segédmunkatársként dolgozott. Ez volt az integrált áramkörök, majd a 4 bites processzor megjelenésének időszaka. Gyerekei születése és az azt követő gyes után a Németvölgyi Általános Iskolában folytatta tevékenységét. Először matematika–technika szakos tanárként, majd a Commodore gépek megjelenése után a technika tantárgy keretein belül kialakította az informatika tárgyat, amelynek iskolai tantervét ő hozta létre, s tanította első évfolyamtól nyolcadikig. Az informatika mellett a környezetvédelem volt a szívügye. Már 20 éve évente környezetvédelmi versenyt szervezett a diákoknak, bevonva ebbe kollégáit és az iskola minden diákját. Bár tanulói többször is helyezéseket értek el a Budapesti Számítástechnikai Alkalmazói Versenyen, arra a legbüszkébb, hogy iskolája – munkája eredményeként – elnyerte az Örökös Ökoiskola címet. 66 éves korában a Németvölgyi Általános Iskolából ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Timár György

1946-ban született Budapesten.

A Rákóczi gimnáziumi érettségi és egy év katonai szolgálat után 1965-ben kezdte el tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnika szakán. Egyetemi évei alatt részt vett a Folyamatszabályozási Tanszék TDK-munkáiban. 1970-ben végzett jeles oklevéllel. Első munkahelye a Távközlési Kutató Intézetben volt, ahol távközlési vezérlőegység hw tervezésében és megépítésében vett részt. A terméket az ESZR keretében sikeresen aprobálták. 1973–78 között a Videoton Fejlesztési Intézetben R-10 számítógép alapú távközlési vezérlőegység (Front-End-Processor) tervezésében és gyártásba vitelében vett részt. Az első rendszert a VEIKI Számítóközpontjában 1977–78-ban helyezték üzembe. 1978–83 között az MTI Műszaki Főosztályán az első magyarországi elektronikus hírszerkesztő rendszer bevezetésében vett részt, ennek a 70-80 terminálból álló rendszer telepítéséért és üzemeltetéséért volt felelős. 1982-ben a BME-n digitális rendszertervezésből szakmérnöki oklevelet kapott. 1984–90 között a Qualisoft Kiszövetkezetben dolgozott, ahol lokális hálózatok, adatrögzítő- és adatgyűjtő rendszerek tervezésében és megvalósításában vett részt. 1990–93 között a SCITEL Kft.-ben dolgozott, ahol banktechnikai- és bankbiztonsági eszközök üzembe helyezéséért, valamint szervizeléséért és karbantartásáért volt felelős. 1994–2017 között az IBM Magyarországi Kft.-ben dolgozott először, mint projektmenedzser, nagy hazai ügyfelek részére komplex projektek előkészítésében és teljes megvalósításában vett részt. 1999-től, amikor az IBM az Infoparkban lévő új irodaházába költözött, 5 évig az üzemeltetési és biztonsági vezető pozícióban felelős volt a cég mindennapi működéséért. 2004-től újra mint projektmenedzser, a cég Kelet-Közép-Európai régiójában a belső költségelszámolási rendszer bevezetésének irányításáért és a használat során a felhasználók támogatásáért volt felelős. Ebből a pozícióból ment nyugdíjba 2007-ben, még további 10 évig nyugdíjasként ugyanezt a munkát végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Endre

1945-ben született Tüdjén.

Mérnöki munkáját 1970-ben az IPARTERV-nél irodaépületek villamos terveinek készítésével kezdte. 1972-től a Magyar Villamos Művek dolgozója, ahol rendszerszintű és áramszolgáltatási szintű hálózatfejlesztési feladatokkal foglalkozott. Irányította a közép- és hosszútávú hálózatfejlesztési tervek kidolgozását, valamint a 120/középfeszültségű alállomások létesítését. Résztvételével készült az MVM Hálózatfejlesztési Irányelve. A MAVIR Zrt. munkatársaként fő feladata volt új nagyfeszültségű alaphálózati alállomások beruházásának, illetve meglévő 400/120 kV-os táppontok bővítésének a vezetése. Projektvezetőként irányította a Pécs 400/120 kV-os és a Szombathely 400/120 kV-os alállomások tervezését és építését. Kidolgozta az alap- és főelosztó hálózati alállomások évi terhelésmérési rendszerét, mely mérési adatok alapján készültek a stratégiai hálózatfejlesztési tervek terhelési adatainak prognosztizációi. Publikációi az Elektrotechnikában és az MVM Közleményekben, a MAVIR Zrt. szakmai lapjában jelentek meg.

Munkásságáért Ronkay Ferenc szakmai díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tóth Judit

a műszaki tudományok doktora

1946-ban született Gyöngyösön.

1970-1986: BME VK Nagyfeszültségű Technika és Villamos Készülékek Tanszéken dolgozott, oktatási-kutatási területe a Nagyfeszültségű technika és a Szigeteléstechika. Jelentős eredmények: az elektrosztatikus porleválasztók, a feszültség alatti tűzoltás oltóporainak vizsgálata, a nagyfeszültséggel folyadékban keltett nyomáshullámmal való üvegtörés témában. 1986-2009: BME MVT-n a Villamosipari- és Designmenedzsment, a Terméktervezés, a Környezet- és Háztartáskultúra, az Üzleti stratégiai játékok, Ipari marketing c. tárgyakat kidolgozta és tanította; a VGT, a Sz-V, a Mérnöki problémamegoldás c. tárgyakat oktatta. A VIK-GTK együttműködésben létrehozott 2 sikeres mellékszakirány, a Villamosenergetikai menedzsment és Menedzsment koordinátora és egyik oktatója, amiknek a piacképes kialakítását az ÁSZ ÜI-nál – a DÉDÁSZ, TITÁSZ, ÉDÁSZ – 1990-2000 között szerzett közvetlen munkatapasztalatok segítették. 1980-2000: OMFB IFETI szakértője, 1990-1992: BME TTK Dékáni Hivatal vezetője. 1990-1996: megvalósítója, koordinátora, oktatója az Ipariforma tervezési szakmérnökképzésnek. 1984-2004: minden évben megszervezte az OMFB IFETI támogatásával az Ergonómiai Találkozó-továbbképzést. 2008-: Magyar Elektrotechnikai Múzeum szakvezető mérnök-muzeológusa. 1992-2018: BME MTI, a GATE, a BMF KKVK, ÓE KKGTK, a BDTF, a KVF, a FPI, az OKTÁV, a TITMK előadója. 1998-: GDF meghívott oktatója. A Magyar Ergonómiai Társaság Elnöksége és az Ipariforma-tervezési szakmérnökök Társasága Vezetőségének tagja, az SZVT Szervezési Szakosztályának titkára volt. 1970-: MEE tag, a MEE ZKSz titkára. 1996-: MMK Elektrotechnika Tagozat Minősítő Bizottságának elnöke, 2013-tól a MMK Beszámoló Jogosítási Vizsgáztató Szakmai Testület alelnöke. Szakirodalmi tevékenységét szakkönyvek, jegyzetek, szakkikkek, tanulmányok fémjelzik.

Munkásságáért Ronkay Ferenc szakmai díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth G. Árpád

1946-ban született Budapesten.

1970-ben jelesen diplomázott, és a HTE diplomaterv pályázaton első díjat nyert „Álvéletlen jelelmélet összefoglalása és az elvén alapuló zajgenerátor tervezése” témájú diplomamunkájával. 1970-től fejlesztőmérnök az Orion vállalatnál, adatátviteli berendezések tervezése és megvalósítása. 1974-től Torontóban (Kanada) fejlesztőmérnök; faxmodem fejlesztése képi adatátvitelre. 1977-től a Bell Northern Research (Nortel / Bell Canada) központi kutatóintézetben kutatómérnök, később az üvegszálak kommunikációs rendszerek fejlesztéséért felelős osztályvezető. 1984-től a vállalat USA részlegében szélessávú ISDN fejlesztéséért felelős főmérnök. 1987–91 között tudományos főmunkatárs a Philips Központi Kutató Intézetben az USA-ban és Hollandiában. Részt vett a világ első digitális HDTV rendszerének kifejlesztésében. 1991-ben ügyvezető igazgatóvá nevezték ki az Eastman Kodak vállalat kutató intézetében, ahol a digitális képi technikák kutatásának és fejlesztésének felelőse volt. 1998-tól a Circuit City vállalat alelnökévé és főmérnökévé nevezték ki (600 nagy-áruházzal, az USA második legnagyobb elektronikai kereskedelmi lánc volt). HDTV berendezések bevezetése Amerikában. 2001-ben az INCISCENT vállalat alapító tagja lett. Alelnökként új, első generációs mobil adatátviteli alkalmazások és termékek fejlesztéséért volt felelős. A vállalat eladása után 2003-ban csatlakozott a Washington D.C. székhelyű GTSI rendszertechnikai vállalathoz. Főmérnökként új generációs informatikai rendszerek fejlesztéséért felelt, katonai, nemzetbiztonsági alkalmazási területen. 2003 és 2012 között vezetésével a GTSI leányvállalatot alapított a közel-keleti országok nemzetbiztonsági rendszereinek kidolgozására “Smart City” témakörben. 2012-ben csatlakozott a Pentagon Információ Technológiai Intézet főmérnöki osztályához, mint tudományos és ipari tanácsadó. 2015-ben ment nyugdíjba, Virgíniában él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Törzsök István

a műszaki tudományok doktora

1945-ben született Nagydobszán.

Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában, Nagydobszán, középiskolai tanulmányait a szigetvári Zrínyi Miklós Általános Gimnáziumban végezte 1960– 1964-ig. Egyetemi tanulmányait 1970-ben fejezte be a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradás- és műszeripari technológia szakán, készülékgyártó ágazaton. Egyetemi tanulmányai befejezése után a Híradás- és Műszeripari Technológia Tanszéken, vagyis az 1971-es névváltozás utáni Elektronikai Technológia Tanszéken maradt, ahol 1970. június 16-tól 1974. július 1-ig tudományos segédmunkatársként, majd ezt követően tudományos munkatársként dolgozott 1975. június 30-ig. Egyetemi oktatói tevékenységét 1975. július 1-én kezdte egyetemi tanársegédként, majd a műszaki doktori cím megszerzését követően 1988. július 1-től dolgozott egyetemi adjunktusként az Elektronikai Technológia Tanszéken a 2006-os nyugdíjba vonulásáig. Oktatói tevékenységét ezt követően is folytatta ismétlődő megbízási szerződésekkel. 1973. január 1-től 1974. december 31-ig a Vasipari Kutató Intézetben is dolgozott félállásban, ahol anyagvizsgálati problémák megoldásában vett részt. Az Intézetben elektronikus vizsgálati célkészülékeket tervezett és készített. A műszaki doktori címét 1987-ben szerezte „Elektronikus áramkörök” szaktudományból, amely szorosan kapcsolódott a „Villamos ívhegesztés főbb technológiai jellemzőinek ellenőrzése digitális kijelzésű készülékkel” című disszertációjához. Magánvállalkozói tevékenységet a villamosmérnöki végzettségére alapozva 1991. szeptember 6-tól kezdve folytat. A Budapesti és Pest megyei Mérnöki Kamarának 2003-tól tagja. Szakmai tevékenységének túlnyomó része az Elektronikai Technológia Tanszék ipari megbízásként vállalt munkáihoz kapcsolódik, de több állami pályázatban is aktívan részt vett készülékek tervezésével és kivitelezésével. Oktatóként kezdetben a „Konstrukció és technológia” és a „Finommechanikai elemek”, majd ezek megszüntetését követően az „Elektronikus áramkörök”, a „Villamos laboratóriumi mérések” a „Moduláramkörök tervezése” és a „Különleges megmunkálások” című tárgyak oktatásában vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ujvárosi Előd

1946-ban született Keszthelyen.

A diploma megszerzése után a VILATI Villamos Automatika Vállalatnál kezdett dolgozni, ahol diplomatervét is készítette. Már ebben foglalkozott először klímatechnikai berendezések automatizálásával, de első munkájában is az akkori klímatechnikát gyártó cégek gyártmányairól és azok alkalmazási lehetőségeiről készített tanulmánytervet. A klímatechnikai automatizálás továbbra is fő területe maradt, elsősorban az akkori NDK automatikai berendezésekkel foglalkozó cég (GRW) részére készített klíma- és hőtechnikai terveket mind a VILATI, mind a német vevő cég megalapítására, melyet többszöri kiváló dolgozó címmel, a német cég részéről külön diplomával jutalmaztak. Komplet berendezések szállítása esetén a tervezésen kívül feladata volt az ajánlatok kidolgozása és a szerződések előkészítése is. 1990-ben az ELIN-VILATI vegyesvállalat létrejöttét megelőző munkákban vett részt, itt nagyteljesítményű erősáramú berendezéseket – mint külszíni fejtőgép (Kína) és nyitható híd (Dubai) – és ezeknek az automatikáját is tervezte. Ezeket a berendezéseket PLC-s vezérlések működtették, melyek szoftverírásában is részt vett, sőt az utóbbit saját maga helyezte üzembe. 1993-ban egy volt kollégája hívására a Landis&Gyr svájci klímatechnikai automatikát gyártó cég magyarországi vállalatának munkatársa lett, ahol mind hagyományos, mind számítógépes automatikára vonatkozó ajánlatok és tervek készítésével foglalkozott, amin nem változtatott a cég tulajdonosának és nevének (Elektrowatt, Landis&Staefa, Siemens) többszöri változása sem. Közben műszaki szakértői engedélyt szerzett, amivel a munka hatékonyságát növelhette. 2007-ben a Siemens cégtől vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Váradi László

1946-ban született Újcsanálason.

1964-ben érettségizett Miskolcon, a Földes Ferenc Gimnáziumban. Egyéves előfelvételis katonaság után 1965-ben kezdte a tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karon. Híradástechnika szakon és műsorközlő ágazaton szerzett diplomát 1970-ben. A VIDEOTON-ba belépve egy szakmai „pályamódosítással” az induló számítástechnikai programba kapcsolódott be. A VIDEOTON és a Bull Csoport közötti licenc és know-how átadás keretében 1971-től kezdve sok külföldi szakmai tanfolyamon vett részt. Elsődleges feladata a rendszerintegrálás, a számítógéprendszer különböző — adatfeldolgozó, adatátviteli, folyamatszabályozási — alrendszerének integrálása, tesztelése, szoftvertelepítése volt. Rendszeresen részt vett a rendszerek üzembe helyezésében is. A VIDEOTON Számítástechnikai Gyár nemcsak technológiákat honosított és gyártotta ezeket a miniszámítógép rendszereket, hanem kiváltó és új hardver- és szoftverfejlesztési munkákat is végzett beleértve a KGST piacot biztosító ESZR, MSZR bevezetést is. Ezen kívül a SzTGy saját videoterminal és nyomtató családokat, üzleti és személyi számítógépeket és nagyteljesítményű CAD/CAM rendszereket is fejlesztett. Szinte minden műszaki munkaköri lépcsőn végigment (rendszerintegráló, művezető, műszaki osztályvezető, fejlesztési főmérnök, műszaki igazgatóhelyettes). 1989-ben alapítóként vett részt a VIDEOTON és Bull közös vállalatának létrehozásában, itt műszaki igazgatói munkaköre volt. A VIDEOTON privatizációja után a cég a Bull (később az Atos) leányvállalataként működött tovább. Feladata a rendszerintegrálási és szoftverfejlesztési projektek műszaki megvalósítása volt a műszaki ajánlatkészítéstől kezdve a rendszertervezésen keresztül egészen a rendszerátadásig. Fő erőssége volt a különböző informatikai megoldások kialakítása, főleg az állami szektor intézményei számára. 2015-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Etelka

1944-ben született Kisújszálláson.

1970 szeptemberétől a Budapesti Rádiótechnikai Gyár Számítástechnikai Fejlesztési Főosztályán fejlesztőmérnökként a mágneskazettás adatrögzítő tervezésében vett részt. 1974-től a Videoton Fejlesztési Intézet Fejlesztési Főosztályán fejlesztőmérnökként digitális elektronikai áramkörök tervezése és gyártásba vitele volt a feladata. 1977-ben a BME Villamosmérnöki Karon posztgraduális képzésben diplomát szerzett a digitális elektronikai szakon. 1979-től a Struktúra Szervezési Vállalat Gépi Adatfeldolgozási Főosztálya Műszaki Üzemeltetési Osztályán hardware mérnök, 6 évig osztályvezető. Mainframe-, mini- és mikroszámítógépek központi egységeinek üzemeltetése és javítása, számítógépek installálása, garanciális és garancián túli javítása, Novell hálózatok kiépítése volt a feladata. 1991-től a Kísérleti Orvostudományi Intézetben önálló számítástechnikai munkatársként az intézet 35 db számítógépből álló NOVELL hálózat supervisor teendőinek és javításának az ellátása volt a feladata. 1993-tól egy multinacionális cég budapesti részlegénél annak magyarországi tevékenységét vizsgáló számítógépes költségvetési és költségelemző rendszer kezelése. 1995-től 2005-ig az APEH-nél letéti számla kezelés, köztartozások nyilvántartása volt a feladata. Ezalatt vállalkozási menedzser, adótanácsadó és adószakértői képesítést szerzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Gábor

1947-ben született Budapesten.

A Villamosmérnöki Kar híradástechnika szak, műsorszóró ágazatán 1970-ben védte meg diplomáját. Az egyetem elvégzése után 2 évig az Orionban PCM fejlesztésen dolgozott, majd 1972-től a Videotonnál gyártmányfejlesztőként. A budapesti VIFI-ben digitális áramkörökkel, majd mikroprocesszorokkal foglalkozott: a Videoton számítógépekhez különböző perifériák vezérlő- és illesztőegységeinek tervezése volt a feladata. Kezdetben a mátrixnyomtatók, később mágnesszalagos tárolók rendszerfelelőse volt. Egy-egy munka a fejlesztési feladat kitűzésével kezdődött, és a gyártásba vitel után a gépkönyvek megírásával végződött. Ez a 22 év volt a mérnöki pályafutásának alkotó korszaka. Közben németből, majd angolból nyelvvizsgát tett. 1992-ben az ipar és így a Videoton széthullása (szétverése) után az akkori Frekvenciagazdálkodási Intézetben (ma Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság) a Frekvenciatervezési osztályon dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Az itt eltöltött 22 évben végig a nem nyilvános mobil szolgálatokkal összefüggő frekvenciatervezési feladatokat látta el: mobil hálózatok frekvenciatervezése, sávátrendezések, preferált sávkijelölések, a műsorszórással, a légi irányítással kapcsolatban összeférhetőségi mérések, a keskenysávú rendszerek alkalmazhatósága. A későbbiekben a nemzetközi frekvenciakoordináció volt a feladata, ugyancsak a nem nyilvános mobil szolgálatra. Ez együttműködést jelentett a szomszédos országok hasonló igazgatásaival, a belföldi kormányzati frekvenciagazdálkodással, részvételt az európai frekvenciakoordinációs megbeszéléseken (ITU, HCM-MS szekció). A 2000-es években részt vett egy számítógépes frekvenciagazdálkodási program hazai bevezetésében és fejlesztésében együttműködve a gyártó céggel. Pályája során számtalan szakmai továbbképzésen vett részt. A Híradástechnika folyóiratban több cikk társszerzője volt (Keskenysávú rendszerek; Nemzetközi frekvenciakoordináció számítógépes programmal). 2014-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjas éveiben szívesen vesz részt a NJSZT Informatikatörténeti Fóruma „Nagy Számítástechnikai Műhelyek” előadássorozatán.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Ildikó

1947-ben született Budapesten.

Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán 1965–1970 között végezte, oklevelét 1970-ben kapta meg. Diplomája kézhez vétele után az Út- és Vasúttervező Vállalat (UVATERV) metrótervező irodáján kezdett el tervezőmérnökként dolgozni. Az ott töltött 15 év alatt alkalma volt végig kísérni a budapesti 3-as metró tervezésének és kivitelezésének folyamatát. Feladata elsősorban a metró utasforgalmi és az üzemi területei világítástechnikai terveinek elkészítése volt. A metró további fejlesztésének leállítása után az Állami Energetikai és Energia Biztonságtechnikai Felügyeletnél helyezkedett el. Feladata a kommunális energiafelhasználás csökkentési lehetőségeinek vizsgálata, továbbá a vizsgálat eredményeinek a publikálása szakfolyóiratokban. 1992-től a Pénzügyi Központ (International Trade Center) műszaki osztályán dolgozott, ahol a cég tulajdonában lévő lakóingatlanok – a jó bérbe adhatóságot célzó fejlesztése és fenntartása volt a feladata. A cég felszámolása után a közigazgatásban helyezkedett el, az egyik fővárosi önkormányzat beruházási, ill. városüzemeltetési osztályán dolgozott, ahol a műszaki feladatok igen széles körében volt alkalma kipróbálnia magát. Foglalkozott új építésű lakóingatlanok terveztetésével, az építkezések lebonyolításával mint létesítményfelelős. Fontos feladata volt a kerület közvilágítás-hálózatának folyamatos fejlesztése, a kivitelezési munkák lebonyolítása, a közbeszerzések kiírása. Foglalkozott a kerületben hálózatfejlesztést végző hírközlési cégek földhasználati kártalanítási díjának meghatározásával is. Ezeknek a feladatoknak az elvégzése szükségessé tette a műszaki ellenőri és felelős műszaki vezetői, valamint az ingatlan értékbecslői szakvizsgák megszerzését is. 2012-ben mint vezető főtanácsos ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vári Anna

1947-ben született Nyíregyházán.

1970-ben kapott mérnöki oklevelet a BME Villamosmérnöki Karán. 1980-ban doktori fokozatot szerzett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen. Az MTA keretében 1987-ben a közgazdaság-tudomány kandidátusa lett, majd 2000-ben a BME-n elnyerte a habilitált doktor címet. Első munkahelyén, az INFELOR Rendszertechnikai Vállalatnál (illetve ennek jogutódjánál, a Számítástechnika Alkalmazási Kutató Intézetnél) rendszerszimulációs szoftverek fejlesztésével foglalkozott. 1978-tól az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság Rendszerelemzési Irodájának főmunkatársa lett, ahol számítógépes döntéstámogató modellek tervezésében és alkalmazásában vett részt. 1989-ben meghívást kapott a New York-i Állami Egyetem Albany Egyetemének (SUNY Albany) Közpolitikai Kutatóközpontjába (Center for Policy Research), ahol 1993-ig kutató vendégprofesszorként dolgozott. Itt amerikai kollegáival közösen folytatta a számítógéppel segített döntési és tárgyalási módszerek fejlesztését és alkalmazását. Másik fő területe a villamosenergia- termelés kockázatainak elemzése volt (különös tekintettel a nukleáris energiatermelés és radioaktív hulladékkezelés kérdéseire). Hazatérésétől nyugdíjba vonulásáig (2012) az MTA Szociológiai Kutatóintézetének tudományos főmunkatársa volt. Itt elsősorban műszaki rendszerek társadalmi szempontú vizsgálatára irányuló kutatásokat vezetett. 2002-ben a BME egyetemi magántanárának nevezték ki, és közel egy évtizedig az egyetem Környezetgazdaságtani és Jogi Tanszékén oktatott. Számos nemzetközi projekt témavezetője volt, amelyek finanszírozói többek között az EU (6. és 7. Keretprogramok), az International Institute for Applied Systems Analysis, a United Nations University, illetve a US National Science Foundation voltak. Hazai projektjei közül a (korábbi) Magyar Energia Hivatal, valamint a (korábbi) Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium megbízásából végzett elemzéseket érdemes kiemelni. 2000–2010 között az OECD Nuclear Energy Agency RWMC számára dolgozott tanácsadóként. Több nemzetközi szakmai szervezetnek volt tisztségviselője. 1982–97 között az International Federation for Information Processing (IFIP) TC 8.3 (Decision Support Systems) munkacsoportjának titkára volt, itt végzett munkájáért az IFIP a Silver Core kitüntetésben részesítette. Mintegy 120 magyar és angol nyelvű tudományos publikációja jelent meg, elsősorban folyóiratcikkek, könyvfejezetek, illetve 7 könyv. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várnai Éva

1946-ban született Budapesten.

Karrierjét 1972-ben a Számítástechnikai Oktató Központban (SZÁMOK, később SZÁMALK) kezdte oktatóként, a UNDP projekt titkáráként. 1977-ben a könyvkiadási részleg vezetője lett. 1980-ban gazdasági mérnöki diplomát szerzett, majd 1982-ban doktorált a Közgazdasági Egyetemen. A magánvállalkozások elterjedésének megindulásakor csatlakozott a Microsystem csapatához, ahol 1983–1990 között üzleti informatikai rendszerek fejlesztésével, programozásával foglalkozott. Vállalati informatikai rendszerekkel kapcsolatos tapasztalatait 1990-től a világ egyik legnagyobb könyvvizsgáló cége, az Arthur Andersen budapesti irodájában hasznosította előbb menedzserként, majd az üzleti tanácsadás üzletág vezető partnereként. Fő szakterülete a hírközlési és postai szektor volt. Egyik figyelemre méltó tevékenysége az új EU-konform Elektronikus Hírközlési Törvényt kidolgozó tanácsadó csapat vezetése volt. Emellett számos projektet vezetett posta- és hírközlésszabályozási kérdésekkel kapcsolatban. Kiemelkedik ezek közül a 2011-es postastratégia. Az Arthur Andersen 2002-ben bekövetkezett csődjét követően munkatársaival a KPMG magyarországi részlegéhez csatlakozott. Itt is az üzleti tanácsadás részleget vezette partnerként és ügyvezető igazgatóként, nyugdíjba vonulásáig. A hírközlés és a postai szektor mellett az államigazgatási iparági csoport vezetése is feladata volt – ez utóbbinak Középkelet-európai részlegét is irányította. Ebben a feladatkörben 17 ország kormányzati szakértőinek együttműködésért, kiemelt ügyfelek támogatásáért, valamint a KPMG tudásbázis folyamatos fejlesztéséért volt felelős. 2009-től a KPMG társadalmi felelősségvállalásának koordinálását is ellátta. Nyugdíjasként gyakran vállal önkéntes munkát – szintén a társadalmi felelősségvállalás jegyében.

Munkájának elismeréseként 2006-ban a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várnai György

1947-ben született Budapesten.

Karrierjét 1970-ben a Mechanikai Mérőműszerek gyárában (később MMG Automatika Művek) kezdte, ahol – rövid megszakítással – 1998-ig dolgozott. Fejlesztőmérnökként indult, majd rendszertervezési osztály-vezetőként tartályparki irányító rendszerek fejlesztését irányította. 1979-80-ban kompresszorállomást irányító rendszer software licencének átvételével kapcsolatban 6 hónapig Kanadában, a Transcanada Pipeline-nál dolgozott és tanult. 1980–85 között az MMG AM Számítástechnikai osztályvezetője lett, és olaj- és gáz-vezetékek telemechanikai rendszereinek megvalósítását irányította. Kiemelkedő projektjei a következők voltak: Lubni (Ukrajna) kompresszorállomás-irányító rendszer, Moszkva környéki gáz-körvezeték telemechanika rendszer, Ajkai Timföldgyár mikroszámítógépes irányító rendszer. 1988-tól az MMG AM vállalalkozási tevékenységét irányította főosztály-vezetőként majd igazgatóként. 1988-ban kezdődött el az olaj- és gázipar mellett a vasúti rendszerek fejlesztése, mely későbbi karrierjében kiemelt hangsúlyt kapott. Az első jelentős vasúti projekt a MÁV Zrt. Ferencváros állomás kódos kezelő rendszerének megvalósítása volt 1994–95-ben. 1990-ben egyik alapítója volt a Prolan Kft.-nek majd az 1998-ban létrehozott Prolan Alfa Kft.-nek, melyhez ügyvezető igazgatóként csatlakozott. Céljaként a vasúti távvezérlő rendszerek üzletág kiépítését és felfuttatását tűzte ki. E munka sikerét számos nagy projekt mutatja: MÁV Zrt. Szeged vasúti körzet Központi Forgalmirányító (KÖFI) és Felsővezetéki Energia Távvezérlő (FET) rendszer, MÁV Zrt. Mezőtúr-Gyoma vonal KÖFI-FET rendszer, GySEV Zrt. vasúti távvezérlő rendszer. 2012-ben a Prolan Alfa Kft. vasúti üzletágként beolvadt alapító anyacégébe az immár részvénytársaságként működő Prolan Zrt.-be. 2012–2016 között a vasúti üzletág gazdálkodásával, rövid és középtávú üzleti tervezésével foglalkozott üzletigazgató-helyettesként. 2017-től a Zrt. Felügyelő Bizottságának elnöke és a Vasút-automatizálási Üzletág tanácsadója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vasvári Viktor

1932-ben született Budapesten.

1955 és 1962 között tanult a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, ahol 1965-ben kapott oklevelet. 1950-től 1973-ig a Mechanikai Mérőműszerek Gyárában (MMG) dolgozott különböző beosztásokban, a műszerek gyártásában, majd a tervezés, illetve rendszergazdai feladatokban. 1973-tól 1990-ig a Rozmaring Termelőszövetkezetben folytatta munkáját a melléküzemági műszeripari ágazatban a tervezés, értékesítés vonalon üzemegységvezető helyettesként kezdve, majd ágazatvezetőként befejezve. Szakterülete a bányászatban, olajiparban használt műszerek, telemechanikai rendszerek gyújtószikramentes védelmi egységek tervezése, alkalmazása és gyártása. 1990-től helyileg ugyanott, de az általa megalakított Rozmaring Műszeripari Kft. ügyvezető igazgatójaként tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vigh Julianna

1943-ban született Székesfehérváron.

Érettségi után, végzett műszerészként 1962-ben kezdett a székesfehérvári VTRGy (ma Videoton) katonai részlegében dolgozni. Az első években katonai adó-vevő berendezések részegységeinek elektromos indítását, beállítását végezte. Feladata volt a gyártásban alkalmazott alkatrészek minősítése is. 1965-ben az ELTE-n orosz nyelvből szakmai középfokú nyelvvizsgát tett és műszaki fordítóként kezdett dolgozni a VTRGy Fordító Irodáján. Munka mellett felvételizett a BME-re, ahol 1970-ben villamosmérnöki oklevelet szerzett. A végzés után Videoton Televízió Fejlesztési Osztályán fejlesztőmérnökként helyezkedett el, ahol feladata a tv tunerek fejlesztése, az üzemi gyártás során felmerülő műszaki problémák elhárítása és az alkalmazott kiváltó alkatrészek minősítése volt. Felsőfokú műszaki képzettségének és orosz nyelvtudásának köszönhetően a Videoton KGST titkári feladatainak elvégzésével is megbízták. Rendszeresen részt vett a rádió- és tv készülékek egységesítését és közös szabványosítását célzó nemzetközi tárgyalásokon és az egyes országok által kifejlesztett főszerelvény minták bevizsgálásában, véleményezésében. 1985-ben a BME gépipari gazdasági mérnöki szakán másoddiplomát szerzett, majd 1986-ban középfokú nyelvvizsgát tett német nyelvből. A rendszerváltás után, mivel az új tulajdonosok a televíziógyártás beszüntetését tervezték, 1993-ban a Kelet-Közép-Európában elsőként létrehozott CD gyárban, a VTCD Kompaktlemez-gyártó Kft.-nél helyezkedett el. Az új munkaterületen a beérkezett zenei- és multimédiás adathordozók tartalmának engedélyeztetése (Artisjus, MAHASZ), gyártásba adása, nyomólemez, címkefilm, nyomdai anyagok legyártása, a felhasznált alapanyagok elemzése, számlázás és a késztermék megrendelőnek való átadása volt a feladata. 2005. januári nyugdíjazása után még 2007. április 3-ig dolgozott a társaságnál.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vincze Endre

1945-ben született Budapesten.

A Műegyetem elvégzése után 1970-től az Erőmű Beruházási Vállalat (ERBE) Üzembehelyezési és Minőségellenőrzési osztályán minőségbiztosító feladatkörben dolgozott. Feladatai közé tartozott az erőművi berendezések gyártásközi ellenőrzése, gyártásközi mérések elvégzése, végátvétele és helyszíni üzembe helyezése, valamint ezek folyamatos felügyelete. Ez idő alatt épült a Gyöngyös-Visontai Erőmű, majd később a Tiszai Hőerőmű (Tiszaújváros), ezekkel párhuzamosan a Dunamenti Erőmű 2. kiépítése (Százhalombatta) folyamatban volt, és a Paksi Atomerőmű építése is megkezdődött. A beszállító- és partnercégekkel való együttműködés munkája részét képezte. Az ERŐTERV, GVM, VEIKI, VKI, VERTESZ, TRANSZVILL, MKM, EVIG céggel állandó kapcsolatban volt. A Ganz gyárban készültek az egyes erőművi blokkok generátorai (10 kV), főtranszformátorai (220 kV) és a nagyfeszültségű 6 kV-os motorok a vízkivételi művekhez. A VERTESZ főként 0,4 kV-os tokozott elosztókat, kapcsoló berendezéseket készített. Az EVIG alapvetően 220/380 V-os kismotorokat gyártott, különböző teljesítménnyel. A VEIKI és VKI-ban nagyfeszültségű szabadtéri berendezéseket vizsgáltak (főtranszformátor, 220 kV-os feszültség- és áramváltók, kapcsoló berendezések) ezek többnyire típusvizsgálatok voltak. A Kábelművek erősáramú, nagykeresztmetszetű földkábeleket gyártott, de más üzemegységei vékony jelkábeleket is készített. A tanári pályához való vonzódása okán 1996-ban a BME Természet és Társadalomtudományi Kar mérnök-tanári szakán oklevelet, majd ezt követően 1999-ben a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolán oktatás informatikusi oklevelet szerzett. 1983-tól matematikát, fizikát, a Mechwart András Vasútközlekedési Szakközépiskolában számítástechnikát, majd a tárgy középiskolai tantervébe illesztése után informatikát tanított. Részt vett az ötödévesek Szoftverüzemeltetői OKJ képzésében is (Alapismeretek, Office alkalmazások, Adatbázis-kezelés oktatása, Hálózatok, programozás stb). Az iskola megszűnése (2000) után annak jogutódja, a Széchenyi István Gimnáziumban tanított informatikát. 2013-ban ment nyugdíjba. Nyugdíjasként a BME-re felvett külföldi hallgatóknak az egyetem évek megkezdése előtti matematikai felkészítését végzett a Balassi Intézet keretei között.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Visky Károly

1946-ban született Berettyóújfaluban.

1970-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőáramú szakán. 1970–1972 között a Ganz Villamossági Művek gyártmányfejlesztésén dolgozott önálló gyártmányfejlesztőként. 1972-ben csatlakozott a Magyar Honvédséghez, ahol hardver- és szoftverfejlesztéssel foglalkozott. Munkája során szorosan együttműködött a Híradástechnikai Tanszék munkatársaival. 1982–1983 között a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának számítástechnikai szakmérnöki oktatásának keretében számítástechnikai szakmérnöki végzettséget szerzett. 2003-ban ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vödrös Csaba

1944-ben született Felsőgödön.

1970-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karán nappali tagozaton, vezetékes távközlő szakon. Mérnöki munkásságát a Gamma Művekben kezdte, a nukleáris műszerszerkesztésen és az IH31 nevű, a Magyar Hadseregben bevezetett tartózkodási időmérő műszer elkészítésében és gyártásba vitelén dolgozott. Egy szolgálati újtással járult hozzá annak megoldásához. A KFKI-ben a Részecske- és Magfizikai Főosztályon, úrkutatási területen töltésérzékeny előerősítőt tervezett kozmikus részecskék tömeg és energia szerint szétválogatott méréséhez. Nagy feladat volt, mert széles hőmérséklet tartományban kellett kis fogyasztás mellett nagy kapacitású kábelt meghajtani. A hőstabilitása negyedik tizedesig volt megadva, ami akkor 1973-ban nehezen volt megmérhető, a KFKI-ban sem volt rá tapasztalat. Ez is az ő feladata volt. Közben az ELTE alkalmazott matematika szakára járt. Majd a Gyár- és Gépszerelő Vállalattal az NDK-ban épülő atomerőmű építkezésén és a paksi atomerőmű előkészületi munkáin dolgozott. A Videoton Fejlesztési Intézet következett: szoftverfejlesztés, real-time rendszerek. Itt született szakmai csúcsteljesítménye. A megismert real-time perifériák, közös periféria busz és közös memória busz segítségével két számítógép oly módon történő összekapcsolásának kidolgozása, hogy hiba esetén a másik gép onnan folytassa a megkezdett méréseket, ahol az első abbahagyta. Szovjet tengerfenék kutató hajókhoz a finnek megvásárolták a licencét. A Videotonnak nagy hasznót hozó ötlet volt. A Számalkban régi filmrendezői álmait valósította meg, sok számítástechnikai oktatófilmet rendezett. 1984-től-2001-ig önálló vállalkozása volt. Ezután az Egészségügyi Minisztériumban informatikai főtanácsos és főosztály-vezetőhelyettes volt, végül az Országos Onkológiai Intézettől ment nyugdíjba 2006-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Weiner György

1947-ben született Budapesten.

1970-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar erőáramú szakán. A diploma megszerzése után a Villamosipari Kutató Intézetben (VKI-ban) kezdett dolgozni, végigjárva az összes fokozatot, tudományos segédmunkatárstól főosztályvezetőig. Majd 1990-től a VKI-ból alakult EPOS-ban folytatta főosztályvezetőként. 1991-től pedig u: EPOS-ból kivált VHJ Kft.-ben először ügyvezető igazgató-helyettesként, majd ügyvezető igazgatóként. 2013-óta – és jelenleg is – a VHJ Kft és a Power Quattro Zrt. egyesüléséből létrejött Power Quattro Egyesült Teljesítményelektronikai Zrt.-ben dolgozik, mint fejlesztési igazgató-helyettes. Kezdetben elsősorban nagy teljesítményű egyedi igényeket kielégítő tirisztoros egyenáramú hajtásokkal foglalkozott. Jelentősebb munkái: a dunaújvárosi, ózdi és székesfehérvári hengerművek 6MW-os Ward-Leonard főhajtásainak a tervezése és üzembe helyezése. Szintén ehhez a területhez kapcsolódik a vízhűtéses nagy teljesítményű tirisztoros áramirányítók fejlesztése 20MW teljesítménytartományban. Ilyen például a dunaújvárosi készsori 6db 9MW-os áramirányító, vagy a 2012-ben Ausztráliába szállított 3.5MW-os bányafelvonó ciklókonverteres hajtása. A későbbiek során – és jelenleg is – sínjárművek, uP-os vezérlésű segédüzemű átalakítóinak kifejlesztését vezeti. A kifejlesztett berendezésekből jelenleg is ezres darabszám üzemel a MÁV, a svájci HUPAK vasúttársaság, és a BKV villamosain. A fejlesztési eredményeiről 15 szabadalom és mintegy 40 magyarországi, és külföldi folyóiratokban, ill. konferencia kiadásokban megjelent publikáció tanúskodik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Zentai György

1947-ben született Budapesten.

1970-ben az Orion színes tv fejlesztésén kezdte mérnöki tevékenységét. 1971-ben mérnök-tanári diplomát is kapott. 1972-től a KFKI-ban tudományos munkatárs. Téma: amorf félvezető memóriák kutatása, lézer-anyag kölcsönhatás. Munkáiért KFKI Ifjúsági Díj 1. fokozatát kapta. Közben a BME Lineáris Hálózatok Tanszékén másodállású tanársegédként is oktatott. 1976-ban doktori fokozatot kapott a BME Elektroncsövek és Félvezetők Tanszéken az amorf félvezető-memóriák kutatásáért. 1980-ban az angol Royal Academy vendégeként dolgozott amorf-szilíciumos témakörben a Sheffield-i és Edinburgh-i egyetemen, az Imperial College-ban és a Plessey Research-nél. Azután a KFKI-ban irányította az amorf szilíciumos kutatásokat tudományos csoportvezető és osztályvezető helyettesként. A xerográfia és a gyors fotódetektorok kutatás-fejlesztés területén is szép sikereket ért el. 1991-től a GOUP-4 Securitas cégnél műszaki igazgatóként vezetett biztonságtechnikai felméréseket és berendezések telepítését. 1993-tól az EUROLASER cégben, mint társtulajdonos és ügyvezető nagyteljesítményű gázlézereket fejlesztett ki orvosi és vetítési célokra (Lézerszínház). 1995-ben meghívást kapott az Argonne kutatóintézetbe (Argonne IL USA), ahol kutatómérnökként digitális röntgen leképező rendszereket fejlesztett nagyenergiájú gyorsítóhoz. 1997-től az OIS cégnél (Northville MI USA) rendszermérnökként az amorf szilíciumon alapuló röntgen detektorok fejlesztésén dolgozott. 1998-ban meghívást kapott a Varian Medical Systems-hez (Palo Alto CA USA), ahol, mint szenior kutató az új típusú digitális röntgen leképező rendszerek kutatás-fejlesztés vezetője lett. Több amerikai K+F kormányprogramot irányított (NIH, DARPA, SOCOM). Eredményeit nemzetközi konferenciákon (sokszor meghívott előadóként), tudományos publikációkban, könyvek fejezeteinek megírásában, valamint számos amerikai és magyar szabadalomban tette közzé. Az IEEE és az SPIE konferenciák programbizottsági tagja és egyes szekciók elnöke volt. Több tudományos folyóirat (Elsevier, IEEE Transactions, stb.) is felkérte cikkeik elbírálására. Munkássága elismeréseként IEEE és SPIE Fellow-vá választotta. 2015-ben nyugdíjba vonult a Varian-től. Azóta a Brixify cég elnökeként és társtulajdonosaként tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zerkovitz István

1946-ban született Budapesten.

A Magyar Villamos Művek Tröszt ösztöndíjasaként az utolsó évben már részt vett a Tröszt Erőmű Műszaki Fejlesztési Osztályán a Gyöngyösi Hőerőmű építési munkáiban, a záróvizsgák után a vezérlés és szabályozástechnika, illetve az ipari informatika terület felelőse. Ezt követően a szénerőművek olajtüzelésre történő átállításával foglalkozott. Az erőművi légszennyeződés matematikai modellezése, és a karbantartás irányítási rendszer tervezése irányította át az IBM nagygépek területére, ott gyakorlatilag a rendszerprogramozástól a nagy végfelhasználói rendszerek bevezetéséig minden területen dolgozott. 1981-ben többgépes IBM számítógéprendszer beindítására került át az Alumíniumipari Trösztbe, ahol a rendszer beindulása után a vezérigazgató informatikai projektvezetője volt. A privatizáció két IBM-es kollegájával a COMET Kft. tervezése és beindítása felé irányította, ahol szoftver ágazat vezetője majd a SOFTWARE AG. magyarországi képviselőjeként dolgozott. 1994-ben Sag-Soft Kft. névvel saját céget alapított az ügyfelek szoftver támogatására. 1995-ben meghívták a MÁV Informatika Zrt. LOTUS üzletágának vezetésére. Amikor a MÁV megszüntette az üzletágait, nyugdíjba ment és azóta saját cégét vezeti. A főállások mellett részdíós mellékállásokat is vállalt, IMB nagygépekre történő átállásokat irányított az Égszi, Kábelgyár, Bábolna Rt., TITÁSZ, ÉDÁSZ, ÁMÁSZ, az IBM Kft. alkalmazottjaként sok cégnél dolgozott rendszerprogramozóként, gazdaságirányítási rendszerek fejlesztését és bevezetését vezette tanácsadóként. Publikációkat az öntanuló szabályozási rendszerek számítógépes megvalósítása, szénttüzelésű erőművek olajtüzelésre átállítása témakörökben, illetve a számítógépes vállalatirányítási rendszerek témakörben írt, utóbbiban két tankönyvet is. Oktatóként a Mérnöktovábbképző Intézetben dolgozott a publikációban felsorolt területeken.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsitnyár Erzsébet

1946-ban született Barabásban.

1965–1970 között elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakát. 1967–1970 között párhuzamosan végezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának mérnök-tanári szakát. 1970–1973-ig tanított Szolnokon a Vegyipari és Műszeripari Szakközépiskolában mérnök-tanárként. 1973–1978 a SZÖVTERV Budapest Vállalat Szolnoki Irodájánál dolgozott villamos tervezőként. Ipari és lakóépületek belső és külső ellátó villamos hálózatát, valamint utak, utcák világítási hálózatát tervezte. 1978–1982-ig a Szolnok Megyei Tanács Tervező Vállalatnál (SZOLNOKTERV) dolgozott villamos tervezőként. 1977–1980 a SZOT Munkavédelmi Továbbképző Intézetnél tanult és munkavédelmi szakmérnöki oklevelet kapott. 1982–1984-ig ismét a SZÖVTERV-nél dolgozott villamos tervezőként. 1984–2001-ig a MN Kilián György Repülőtiszti Főiskolán tanított munkavédelmet és ő volt az intézet munkavédelmi vezetője. Több diákot készített fel tudományos diákköri pályázatokra, ahol diákjai jól szerepeltek, több díjat hoztak. Tankönyvet írt és oktatófilmet készített, valamint több munkavédelmi országos pályázaton kapott díjat. 2001-től kerkedvezményes nyugdíjas (ugyanis megszűnt a Repülőtiszti Főiskola önállósága, Budapesthez kapcsolták).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

BME

értékmegőrző tevékenységek

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagy vonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk!

Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidéznek az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezzük és közlétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Bataalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Kapcsolatok

A BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán végzett villamosmérnökök, mérnök informatikusok, egészségügyi mérnökök és gazdaságinformatikusok a magyar műszaki értelmiség meghatározó részét képezik, ezért tartjuk fontosnak, hogy az öregdiák szervezeti tagság révén folyamatosan tájékoztatást kapjanak a tanszékeken folyó K+F+I tevékenységről, évfolyam- és tankörtalálkozókról, szakmai konferenciákról, egyéb rendezvényekről.

Kérem, regisztráljanak mindazokba a csoportokba, közösségekbe, melyek egyetemi éveik alatt meghatározóak voltak az Önök számára, hisz az alumni szervezet révén talán újra egyetemistának és villanykarosnak érezhetik magukat! A regisztráció mind a kari, mind a Schönherz Alumni csoportba lehetséges.

Cím: <http://www.vik.bme.hu/alumni/>

